

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Onsdag den 16. juni 1999 kl. 16.00

Indholdsfortegnelse:

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 236/99 Indstilling om overførsel af budgetmidler.
- 269/99 Indstilling om godkendelse af Øresundskomiteens årsberetning og regnskab 1998
- 273/99 Indstilling om Københavns Kommunes regnskab for 1998
- 272/99 Indstilling om, at der afsættes et samlet budget på 27,0 mill. kr. til et eventuelt køb, ombygning og indretning af ejendommen matr.nr. 1572, Sundbyøster
- 293/99 Indstilling om evaluering af Københavns Kommunes Barselsfond
- 296/99 Indstilling om tidsplan for de væsentligste beslutninger om bydelsforsøget
- 275/99 Indstilling om endelig berigtigelse af overdragelsen af en ejendom.
- 240/99 Indstilling om godkendelse af forslag til ændring af vedtægterne for Københavns Idrætsanlæg
- 241/99 Indstilling om udpegning af 2 personer til brug for Justitsministeriets udpegning af medlemmer og suppleanter til Advokatkredsbestyrelsen for 1. kreds for tiden 1. juli 1999 til 30. juni 2003.
- 263/99 Indstilling om valg af 3 medlemmer til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskabs styrelse for perioden 1. juli 1999 til 30. juni 2000
- 297/99 Indstilling om godkendelse af kommunegaranti i forbindelse med konvertering af lån optaget af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab
- 291/99 Indstilling om godkendelse af revidering af ordningen vedrørende intern betalingsordning for brug af administrationslokaler samt tillægsbevillinger til budget 1999.
- 305/99 Indstilling om udpegning af en formand og to medlemmer til Antennerne Ude-udvalget nedsat i medfør af "Handleplan for indflydelse til unge"
- 218/99 Indstilling om godkendelse af kapitalbevilling på i alt 3.050.000 kr. til etablering af et fritidshjem til 44 børn i eksisterende lokaler på Sjællandsgades Skole, Indre Nørrebro
- 219/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1.924.000 kr. med henblik på udvidelse af det eksisterende fritidshjem, Smyrnavej 5
- 260/99 Indstilling om kapitalbevilling på 2.250.000 kr. til etablering af 44 fritidshjemspladser på Jagtvejens Skole
- 261/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1.450.000 kr. til etablering af 20 fritidshjemspladser i fritidshjemmet Philip de Langes Hus på Christianshavn.
- 262/99 Indstilling om kapitalbevilling på 900.000 kr. til etablering af midlertidige pavilloner til 36 fritidshjemspladser på Rødkilde Skole

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

-
- 267/99 Indstilling om kapitalbevilling på 8.871.330 kr. til etablering af et selvstændigt fritidshjem til 88 børn i Rådmandsgade 41
- 268/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1.208.700 kr. til etablering af en idrætsinstitution med 66 fritidshjemspladser i Boldklubben Skjolds lokaler på Indre Østerbro
- 266/99 Indstilling om overførsel af anlægsmidler fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samt om kapitalbevilling på 2.333.000 kr. til etablering af 22 børnehavepladser i udflytterbørnehaven Ryvang I
- 244/99 Indstilling om reduktion i antallet af medlemmer og tilfornede i Fællesbestyrelsen for H:S regionen
- 265/99 Indstilling om indførelse af kundevalgsordninger på hjemmehjælpsområdet
- 287/99 Indstilling om godkendelse af Sundhedsforvaltningens udpegning af 3 faglige medlemmer til hver af de 2 videnskabetiske komitéer for Københavns og Frederiksberg Kommuner
- 298/99 Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af Rundskuedagens Plejehjem "Vesterbro"
- 299/99 Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af plejecentret Bonderupgård
- 300/99 Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af plejehjemmet Aftensol
- 224/99 Indstilling om kapitalbevilling på 13.857.000 kr. til etablering af en ny 5-gruppers integreret institution med 36 vuggestuepladser og 44 børnehavepladser på Frederiksborgvej 240
- 243/99 Indstilling om kapitalbevilling på 3.496.000 kr. til etablering af en 2-gruppers institution med 44 børnehavepladser på Jyllingevej 69
- 242/99 Indstilling om kapitalbevilling på 5.765.000 kr. til etablering af et handicapcenter for Udviklingshæmmede for distrikt Syd til erstatning for det nuværende Center Syd på Tomatvej 11
- 283/99 Indstilling om redegørelse for indsatsen for permanent boligplacering af midlertidigt indkvarterede flygtninge
- 284/99 Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gives en tillægsbevilling på 9.648.000 kr. til budgetrammen vedrørende koordinationsudvalget for den forebyggende arbejdsindsats
- 285/99 Indstilling om kapitalbevilling vedrørende indgåelse af lejemål i Vesterbrogade 67 til indretning af Rådgivningscenter for stofafhængige
- 286/99 Indstilling om tillægsbevilling på 902.000 kr. til den tidligere givne kapitalbevilling vedrørende Stengade 33 som følge af forurening og ekstra fundering
- 221/99 Indstilling om, at Københavns Kommune yder et lån på 2,4 mill. kr. som kommunens andel af kapitaltilførsel til afdeling Ågården under FSB
- 222/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1,8 mill. kr. i 1999 til etablering af cykelbaner langs 6 gader, jf. "Cykelbaner 1999"
- 223/99 Indstilling om restriktioner på parkeringen i brokvartererne
- 226/99 Indstilling om godkendelse af redegørelse for byfornyelsens forløb og de bevillingsmæssige muligheder
- 227/99 Indstilling om kapitalbevilling på 4,5 mill. kr., fordelt med 1,5 mill. kr. i 1999, 2,0 mill. kr. i 2000, 0,5 mill. kr. i 2001 og 0,5 mill. kr. i 2002 til den havearkitektoniske fornyelse, "Stjernevejsprojektet", af Vestre Kirkegårds centrale del.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

-
- 228/99 Indstilling om endelig vedtagelse af tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Skomagerkarreen" (karre nr. 8)
- 220/99 Indstilling om endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 87 for "Drechselsgade"
- 229/99 Indstilling om beskikkelse overfor Miljø- og Energiministeriet af Københavns og Frederiksberg Kommuner medlem af Det særlige Bygningssyn
- 255/99 Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Cumberlandsgade, Prags Boulevard, Tjørnerækken og Holmbladsgade
- 254/99 Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Classensgade, Østerbrogade og Willemoesgade
- 253/99 Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Ægirsgade, Dagmarsgade, Baldersgade og Mimersgade
- 252/99 Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Marstalsgade, Hobrogade, Gammel Kalkbrænderivej og Silkeborggade
- 246/99 Indstilling om forslag til lokalplaner for 10 karreer i Indre By ("Studiestræde", "Krystalgade", "Store Kannikestræde", "Lille Kannikestræde", "Løvstræde", "Kejsergade II", "Gråbrødrestre", "Gråbrødretorv", "Vimmelskaftet" og "Dyrkøb")
- 245/99 Indstilling om forslag til lokalplan for Teglgårdsstræde, Nørre Voldgade, Larslejsstræde og Sankt Peders Stræde ("Teglgårdsstræde
- 234/99 Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplan "Teglværkshavnen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997
- 251/99 Indstilling om kapitalbevilling på 450.000 kr. og en indtægtsbevilling på 300.000 kr. til terminalprojekt ved Fuglebakken Station i 1999
- 250/99 Indstilling om kapitalbevilling på 2,0 mill. kr. fordelt med 1,7 mill. kr. i 1999 og 0,3 mill. kr. i år 2000 til videre udbygning og forbedring af trafiksignalsystemet
- 249/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1,9 mill. kr. til renovering af driftsbygning og materialeplads i Østre Anlæg
- 248/99 Indstilling om frigivelse af yderligere 1,95 mill. kr. fra Vejafdelingens anlægsramme i 1999 til dækning af meromkostninger til færdiggørelse af cykelstiprojektet i Holmbladsgade.
- 247/99 Indstilling om etablering af cykelparkering i Jernbanegade, samt at der gives en kapitalbevilling på 0,5 mill. kr. fra Vejafdelingens anlægsramme i 1999 til etablering heraf
- 274/99 Indstilling om godkendelse af ny aftale om afregning af parkeringsindtægterne med staten
- 271/99 Indstilling om overtagelse af Jemtelandsgade og del af Bremensgade som offentlig vej som led i realisering af kvarterløftprojektet Holmbladsgade
- 278/99 Indstilling om etablering af cykelstier i Hammerichsgade samt kapitalbevilling på 6,0 mill. kr.
- 282/99 Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til over for Nykredit A/S at afgive garanti for 100% af realkreditlån
- 281/99 Indstilling om tillægsbevilling på 0,5 mill. kr. i 1999 til Plandirektoratet, og om at Bygge- og Teknikudvalgets ramme hæves med 1,0 mill. kr. i 2000

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

- 280/99 Indstilling om godkendelse af renoveringsprojekt vedrørende Øresundskollegiets ejendom
- 279/99 Indstilling om godkendelse af renoverings/moderniseringsprojekt vedrørende Østervold Kollegiets ejendom
- 233/99 Indstilling om at kommunen ved mellemfinansiering forpligter sig til at medvirke ved etablering af en bro mellem Tegholmen og Sluseholmen som fællesanlæg
- 294/99 Indstilling om overordnede strukturændringer i Bygge- og Teknikforvaltningen

- 295/99 Indstilling om salg af ejendommen Nørre Allé 3-5 og Guldbergsgade 4-6 med henblik på opførelse af cirka 10 almene familieboliger og cirka 30 private andelsboliger
- 288/99 Indstilling om redegørelse om bortfald af lokalplanforslag for Torveporten
- 290/99 Indstilling om, at billboards tillades som midlertidig foranstaltning på byggepladshegn og lignende på offentlige vejarealer i Københavns Kommune mod betaling af afgift for råden over vejareal
- 289/99 Indstilling om overførsel af budgetbeløb for 1999 fra Plandirektoratet til Byggedirektoratet
- 309/99 Indstilling om at Vesterbro Byfornyelsescenters årlige driftsunderskud hæves fra 4,2 mill. kr. til 5,0 mill. kr.
- 277/99 Indstilling om godkendelse af "Københavnernes grønne regnskab 1998".
- 225/99 Indstilling om forslag til nye regler for afregning af egenproducenter af el, samt at de nye regler allerede indføres med virkning fra den 1. januar 1999
- 256/99 Indstilling om kapitalbevilling på 1,8 mill. kr., fordelt på 0,8 mill. kr. i 1999 og 1,0 mill. kr. i 2000, til iværksættelse af forprojektering af deponeringsanlæg på Kalvebod Miljøcenter (KMC) samt flytning af gang- og cykelsti
- 257/99 Indstilling om godkendelse af 2 projekter om fjernvarmeledninger til områderne Birkevang og Utterslev, samt at der gives en kapitalbevilling på 17,8 mill. hertil
- 258/99 Indstilling om kapitalbevilling på 7,0 mill. til renovering af trykledningen Brokilde-Marbjerg samt anlæg af veje på Brokilde og Marbjerg kildepladser
- 259/99 Indstilling om kapitalbevilling på 6,0 mill. kr. til etablering af en ny reduktionsstation for højtryksdamp på H.C. Ørsted Værket
- 276/99 Indstilling om sikring af områder med særlige drikkevandsinteresser i Københavns Kommune
- 301/99 Indstilling om tilføjelse om brug af gas i "Miljøorienteret byfornyelse og nybyggeri"
- 304/99 Indstilling om kapitalbevilling på 6,6 mill. kr. til flytning af genbrugsstationen Vermlandsgade 5-7
- 238/99 Anmodning fra Kaja Jacobsen om tilladelse til at udtræde som suppleant i bestyrelsen for CTR
- 239/99 Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Kaja Jacobsen indtræder som nyt medlem af Valgbestyrelsen i stedet for Jens Johansen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet – få minutter efter klokken 16, men der ligger også mere end få minutter foran os i aften, og hvem ved, måske også i morgen, det afgør vi jo senere.

Det er det sidste møde inden sommerferien, og derfor er der et anseligt antal sager på dagsordenen.

Jeg skal indledningsvis byde velkommen til Marlene Krogh, der er tilbage efter endt orlov. Vi siger velkommen tilbage og glæder os til det genoptagne samarbejde.

Også velkommen til Battal Tanriverdi, som midlertidigt er indtrådt som medlem under Mona Heibergs orlov. Også velkommen til Battal.

Endelig skal jeg byde velkommen til Preben Poulsen, som er inde i forbindelse med Marie Jeppesens orlov. Velkommen til arbejdet til Preben Poulsen.

(Forsamlingen rejste sig)

Så skal jeg oplyse, at referatet af forsamlingens møder fra og med den 14. januar 1999 nu er tilgængeligt på Københavnerbasen. Referaterne af forhandlingerne vil fremover umiddelbart efter redigering blive lagt ind på Københavnerbasen.

Som sagt er der i aften en lang dagsorden med 88 punkter. Jeg håber, vi kan nå så langt med behandlingen af sagerne, at det vil være forsvarligt at slutte inden midnat, medmindre vi der øjner muligheden for at gøre os færdige, og så må det være op til en samlet vurdering, om vi vil mødes igen i morgen. Men det må vi tage stilling til, når vi når derhenad.

Jeg skal foreslå, at punkt 33 (285/99) udsættes, idet det beror på den sag, som alle kender, der har været til behandling i Bygge- og Teknikudvalget her i eftermiddag. Jeg er blevet orienteret om, at der fra de partier, der er repræsenteret i Bygge- og Teknikudvalget, er en enig opfordring til mig om at indkalde til et ekstraordinært møde efter dette møde i aften eller i morgen aften med optagelse af en ny sag på dagsordenen, hvis ordlyd jeg endnu ikke har fået, men som jeg vil få i løbet af kort tid.

Derfor vil jeg foreslå, at den under punkt 33 optagne sag udsættes og behandles på den dagsorden for det ekstraordinært indkaldte møde, som senere vil blive foretaget. Den procedure er korrekt.

Er der nogen, der på denne baggrund ønsker at opretholde punkt 33 på dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er den udsat og vil blive optaget på det møde, jeg formentlig indkalder til i løbet af kort tid.

Så skal jeg foreslå, at sagerne på dagsordenen 298/99, 299/99 og 300/99, det er de sager, der vedrører ombygning af de 3 plejehjem Vesterbro, Bonderupgård og Aftensol, altså punkt 25, 26 og 27, behandles under ét, under en »væltet tuborg«.

Jeg skal foreslå, at sagerne 270/99 og 308/99, henholdsvis punkt 81 og 82 på dagsordenen, ligeledes behandles under en »væltet tuborg«.

Så skal jeg foreslå, at en af sagerne på lukket møde, 275/99, punkt 85 på dagsordenen, der drejer sig om endelig berigtigelse af overdragelsen af en ejendom, behandles for åbne døre efter punkt 7 på dagsordenen.

Er der bemærkninger til, at de nævnte sager i 2 sæt behandles under en »væltet tuborg«? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; det bliver de så.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sag 275/99 behandles som foreslået for åbne døre? (*Ophold*). Det er der heller ikke.

Vi har netop godkendt udsættelsen af punkt 33, og dermed er dagsordenen godkendt, da der ikke er flere bemærkninger til den.

1) 236/99

*Indstilling om overførsel af budgetmidler.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag, som jo er en indstilling fra Økonomiudvalget, og som drejer sig om regnskabsresultatet for 1998, der forelægges under punkt 3 på dagsordenen, viser, at budgetoverholdelsen i kommunen generelt har været ganske overbevisende. Udvalgene har i 1998 haft et mindreforbrug på de rammestyrede bevillinger og dermed økonomisk mulighed for at overføre bevillinger til 1999.

Der foreligger på baggrund af regnskabsresultatet, som man ved, et forslag om at overføre i alt netto 108 mill. kr. Der ligger en indstilling fra Økonomiudvalget om at overføre til sammen netto 34 mill. kr., mens forslag på 34 mill. kr. i givet fald må genfremsættes, når nogle bevillingsproblemer, som også er omtalt, der opstod i kølvandet på strukturomlægningen i 1998, er klaret af.

Særligt har overførsel af bydelstilskudsbevillingerne givet anledning til bemærkninger. Jeg vil i den sammenhæng sige, at jeg er bekendt med, og forsamlingen er bekendt med, at bydelene i forbindelse med sagen har udtrykt utilfredshed med, at bydelenes høringssvar ikke er optrykt som bilag til indstillingerne.

Det har haft den baggrund, på samme måde som det er tilfældet i den samme sag, hvor der ligger en udtalelse, der ligger et høringssvar fra Kultur- og Fritidsudvalget. Det er blevet behandlet på nøjagtig samme måde som den procedure, vi har vedtaget, også med henblik på at undgå, at bydelene, som vel i forvejen i en række sammenhænge føler, at de høringsmæssigt er presset tidsmæssigt, ikke skal have høringssvarene ind så betids, at de kommer med i selve indstillingen. Der er normalt gjort opmærksom på i indstillingerne, at der efterfølgende vil indkomme høringssvar.

Praksis er, at de sager – og det er de blå, der ligger herovre bag ved sekretariatets medarbejdere – jo frem mod mødet i Borgerrepræsentationen, som indeholder bagvedliggende bilag, ligger fremme i Borgerrepræsentationens læseværelse og så vil ligge her i salen under behandlingen på samme måde for udvalg i Borgerrepræsentationen som for forsøgsbydelene.

Særligt har overførsel af bydelstilskudsbevillingerne givet anledning til bemærkninger. Der er for Indre Nørrebro og for Valbys vedkommende tale om et mindreforbrug i 1998. De mindreforbrug skal, som det tidligere er afgjort, genbevilles i 1999. Indre Østerbro og Kongens Enghave Bydele har til opgaver, der er udlagt til selvstændig varetagelse, brugt mere end de bydelstilskud, som er tildelt på baggrund af tilskudsfordelingsmodellen.

Det forhold, at der har været vanskeligheder med bevillingsoverholdelsen, kan man sige i sig selv er en problemstilling, som også vil blive vurderet i anden sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det er sådan, at merforbrug skal tilbagebetales efter reglerne i 1999. Det kan give store tilpasningsproblemer af serviceniveaet. Det giver og vil give problemer ikke alene for bydelenes borgere, men også for det beslutningsgrundlag, som bydelsforsøget jo skal være i den videre proces.

Derfor har det efter grundig drøftelse i Økonomiudvalget ført til en indstilling om, som det fremgår, som alle ved, at bydelene bevilges et lån, der fordeler belastningen over en 5-årig periode, at lånene forrentes med kommunens interne rentefod, og at renten beregnes fra og med første år efter merforbruget på grundlag af gælden ved årets udgang. Det indebærer, at det første år er rentefrit, og at det beløb, der afdrages i det år og i året efter, ikke forrentes.

Man kan sige, at den lånemodel, der er foreslået, er rentemæssigt lempeligere end den, der tidligere er anvendt. Økonomiudvalget varsler derfor, at der vil fremkomme en særlig indstilling om lånemodellen med forslag om omberegning af tidligere bevilgede lån.

Jeg vil godt bemærke, at i forbindelse med regneeksemplet i den indstilling, der er trykt, forudsættes, at halvdelen af lånet eller halvdelen af merforbruget afregnes allerede i 1999.

Jeg sagde under Økonomiudvalgets behandling af denne sag, at jeg ville arbejde videre med det konkrete forslag, og jeg er kommet til det resultat, som jeg også varslede på Økonomiudvalgets møde, at jeg vil foreslå, at ydelserne på lånene fordeles ligeligt over de 5 år, og vil derfor indstille, at de 2 bydele, det vedrører, bydelen Indre Østerbro og bydelen Kongens Enghave, bevilges lån på henholdsvis 20,174 mill. kr. og 11,580 mill. kr., som fordeler belastningen ligeligt over 5 år, og at lånene forrentes med kommunens interne rentefod, og at renten beregnes på grundlag af gælden ved årets udgang, første gang ultimo 1999.

Det er det *ændringsforslag*, som jeg skal stille til forslaget her.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal kommentere en enkelt del af indstillingen, nemlig den, der omhandler Sundheds- og Omsorgsudvalgets overførselsadgang og de problemer, der har været i forhold til plejehjemsanbragte ældre i 1998.

Det er rigtigt, som Kramer siger, at vi har behandlet denne sag i Økonomiudvalget, og vi har i forbindelse med hele det forløb, vi har haft, påpeget fra SF's side, at vi mener, der er problemer med den tilskudsfordelingsmodel, som vi kører efter, når vi bevilger penge til bydelene. Vi mener ikke, modellen er enkel nok, vi mener ikke, den er tilstrækkeligt socialt retfærdig. Meget tyder på, at den manglende styring, der har været i bydelene i 1998, hænger sammen med tilskudsfordelingsmodellen.

I den sag, som vi taler om her, nemlig spørgsmålet om betaling for plejehjemsanbragte ældre i 1998, har jeg fået oplyst, at der er blevet holdt et møde med Peter Martinussen og de 4 bydele, og at man på det møde rent faktisk har fået løst en række af de problemer, som man havde i 1998, så problemet ikke eksisterer fra nu af og fremover, eller i hvert fald meget tyder på, at det ikke gør det. Men der står stadig væk for 1998's vedkommende væsentlige uløste problemer tilbage, som jeg mener, man skal have udredet.

Derfor vil SF *foreslå* helt konkret, at overførselsadgangen fra 1998 til 1999 for Sundheds- og Omsorgsforvaltningen udsættes, indtil den analyse, som er lovet, foreligger.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Som man vil kunne se af indstillingen, har jeg taget forbehold for Økonomiudvalgets indstilling om det 4. »at«, og jeg vil gerne motivere dette forbehold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

De to forsøgsbydele Indre Østerbro og Kongens Enghave har overskredet deres respektive budgetter i 1998, og Økonomiudvalget indstiller nu til Borgerrepræsentationen, at disse overskridelser tilbagebetales og forrentes af bydelene over 5 år.

Dette betyder altså, at disse tilbagebetalinger først er afviklet pr. udgangen af 2003. Som alle her ved, udløber bydelsforsøgene med udgangen af år 2001. Jeg forudsætter, at disse forsøg ikke skal udvides eller gøres permanente. Der er derfor ingen mening i at fastsætte en 5-årig låneordning. Det vil være ensbetydende med at eftergive bydelene en væsentlig del af deres merudgifter.

Jeg vil derfor *foreslå*, at der for Indre Østerbro og Kongens Enghave fastsættes en 3-årig låneordning, som det fremgår af tabel 10 og 11 i indstillingen.

Borgmester **Søren Pind**: Alt efter politisk standpunkt kan man vel sige, at denne sag kommer på et meget lidt eller uhyrlig belejligt tidspunkt. Den daler nemlig lige midt ned i en debat om bydelsrådenes fremtid, om, hvorvidt vi skal udvide kompetencerne, om, hvorvidt vi skal udvide antallet af bydelsråd, og alt muligt andet.

Jeg vil godt personligt give udtryk for, at jeg mener ikke, at denne sag gavner bydelsrådene. Det er jo meget, meget tydeligt og korrekt, hvad borgmester Thustrup Hansen siger, at der er tale om en budgetoverskridelse i forhold til nogle objektive kriterier, som Borgerrepræsentationen har fastlagt.

For mange af os, som er varme tilhængere af bydelsrådene og bydelsrådenes fremtid, er det overordentlig vanskeligt at forsvare. Samtidig ser vi gang på gang, at bydelsrådene angriber de objektive kriterier, og at man konstant bliver udsat for udtalelser om, at det er Borgerrepræsentationens skyld på den ene eller på den anden måde, når de mangler penge.

Jeg vil godt sige, at jeg mener, den snak skader bydelsrådene. Jeg mener ikke, det er gavnligt. Venstres linje og holdning har hele tiden været, at det, bydelsrådene havde allermest brug for, var arbejdsro, og at man skulle ordne tingene derude og lade være med at råbe for højt i den ene retning eller den anden retning.

Men nu havner vi altså i et kæmpe økonomisk slagsmål, og det er vi i hvert fald nervøse for kan influere på den eventuelle folkeafstemning, som vil komme en dag.

Vi må så sige, at vi ikke kan overskue konsekvenserne ved at nægte at medvirke til at finde en løsning her. Vi er opmærksom på, og vi vil også godt gøre bydelsrådene opmærksom på, at herved løber vi en risiko. Vi løber en risiko for at blive anklaget for misbrug af skatteborgernes penge. Vi løber en risiko for at blive anklaget for at skalte og valte med de demokratiske regler, vi selv har været med til at fastsætte. Vi løber en risiko for at få uhyrlige anklager rettet imod os i den kommende tid. Men ikke desto mindre kan vi ikke bære ikke at medvirke til at finde en løsning i den nuværende situation.

Jeg vil godt benytte lejligheden til i meget klare vendinger at opfordre bydelsrådene til at holde op med at rende Borgerrepræsentationen på dørene med alle håndte økonomiske krav, for det gør det vanskeligt for os andre at forsvare fremtiden for bydelsrådene.

Så vi vil tilslutte os forslaget om en afbetalingsordning på 5 år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Morten Kabell, og derefter ser det ud til, at det skal være Inger Marie Bruun-Vierø denne gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Morten Kabell (Ø): Bydelsrådene har på mange måder vanskelige vilkår. De arbejder ud fra vilkår, som de jo ikke har været med til at fastsætte alle sammen. Det er den ene side af denne sag.

Den anden side er, at et budget naturligvis skal overholdes, fordi ingen partier naturligvis kan stå inde for, at man, når der er blevet udmeldt et budget, bare bruger løs af de penge, der nu måtte være, uanset om det så viser sig, at der er nok i sidste instans.

Det er klart, at principielt skal et budget, når det er vedtaget, overholdes, eller man må komme og bede om en tillægsbevilling ud fra saglige og rationelle årsager.

Når man ser på bydelenes økonomi, så er der to ting, der spiller ind i denne sag. Den ene ting er den tilskudsfordelingsmodel, der er blevet vedtaget. Den anden ting er de strukturer, som bydelene arbejder under.

Tilskudsfordelingsmodellen har efter Enhedslistens opfattelse nok været ud fra objektive vilkår, men ikke retfærdige vilkår, og har heller ikke tilgodeset de sociale hensyn, man kunne kræve. Der har været tale om en meget kompliceret model, meget lidt gennemskuelig, som i mange tilfælde ikke har taget højde for de sociale problemer, i hvert fald to af vores bydele står over for.

Det er et problem, som skal løses, og det er et problem, der skal gøres noget ved, hvis bydelsrådene skal have en fremtid i denne kommune.

Derfor er Enhedslisten også fuldt ud indstillet på at give bydelsrådene den låneadgang, der er lagt op til. Men samtidig er det for os at se vigtigt, at der bliver fundet en løsning på de strukturelle problemer, der har været, især på ældreområdet, således at der ikke opstår nye problemer, når man forsøger at løse de gamle.

Vi er glade for, at det lader til, som Bo Asmus Kjeldgaard var oppe og sige, at der er blevet fundet en løsning for fremtiden. Men de problemer, der har været i 1998, mangler man åbenbart stadig en løsning på. Derfor kan vi fuldt ud tilslutte os det forslag, SF kom med, om, at Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetoverførsel udskydes til et senere møde.

Vi kan også tilslutte os, at der gives den lempeligst mulige låneadgang, som overborgmesteren foreslog det i sin indledende tale.

Søren Pind opfordrede bydelene til ikke at komme rendende til Borgerrepræsentationen, hver eneste gang der er et økonomisk problem. Det er klart, og jeg vil da gerne medgive Søren Pind så meget, at ingen af os er interesseret i at se bydelsrådene herinde, hver eneste gang der er et minimalt økonomisk problem.

Men det er heller ikke min opfattelse, at det hænger sådan sammen. Det er faktisk min opfattelse, at de gange, hvor Borgerrepræsentationen og Økonomiudvalget har fået en henvendelse om seriøse økonomiske problemer, så har det været netop det, seriøse økonomiske problemer, som ofte har haft bund i et strukturelt problem eller i en uhensigtsmæssigt sammensat tilskudsfordelingsmodel.

Derfor vil jeg da gerne opfordre bydelsrådene til fortsat – med Søren Pinds ord – at komme rendende, når de opdager, at der er alvorlige huller i det grundlag, bydelsrådene fungerer på. For det er jo kun sådan, vi faktisk kan få rettet og få ordnet de huller. Det er kun sådan, vi kan få rettet bydelsordningen til, således at det giver nogle stabile, giver nogle bæredygtige bydele.

Med disse ord vil jeg bare indstille, at de forskellige overførsler bliver tiltrådt undtagen Sundhedsforvaltningens, og at der gives den låneadgang, der er lagt op til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det ikke Inger Marie Bruun-Vierø, det er Peter Skaarup, der har trykket sig på.

Peter Skaarup (O): Nu var vi nogle stykker, der var på en slags kursus i går hos Jyllands-Posten, hvor man fortalte om, hvordan retorikken skulle være, og det skal vi så prøve at lægge os lidt på sinde, når vi fortæller de glade lyttere, hvad der foregår her i Borgerrepræsentationen. Det skal altså være lidt mere klart måske.

Jeg vil så sige meget klart, at i Dansk Folkeparti er vi modstandere af de bydelsråd, vi kender i dag. Vi er også meget utrygge ved de stigende ønsker, der kommer, hvor bydelsrådene vil mene det ene og det andet og kræve det ene og det andet af Borgerrepræsentationen og blande sig i de beslutninger, som Borgerrepræsentationen tager.

Med til det er selvfølgelig også det 4. »at«, hvor både Indre Østerbro Bydelsråd og Kongens Enghave Bydelsråd nu har behov for at få bevilget et lån for at få økonomien til at hænge sammen. Det er jo nogle af de advarsler, som vi var nogle stykker, der kom med, da man startede på bydelsrådstanden, der nu kommer til udtryk, nemlig at de altså ikke rigtig har haft styr på økonomien lokalt i bydelsrådene.

Vi er af den opfattelse, at de skal se at få det meget hurtigt, og vi synes egentlig, det er meget til grin, at man fra Borgerrepræsentationen måske vil gå med til, at bydelsrådene får lov til ud over den periode, hvor de egentlig er tænkt at være forsøgsbydele, stadig væk at skylde kommunen penge.

Det virker jo selvmodsigende med forslaget om, at de skal have lov til at afdrage over 5 år, men også med forslaget om 3 år, for i begge tilfælde rækker det jo langt ud over den periode, hvor forsøgsbydelsrådene eksisterer. På den måde har vi sådan et eller andet tomrum, hvor pengene er ude og svømme for kommunen, og det kan skatteborgerne efter vores opfattelse ikke være tjent med.

Så derfor kan vi, som det også fremgår af indstillingen, ikke tilslutte os det 4. »at«, hvoraf det fremgår, at lånet, der relaterer sig til merforbruget i 1998, skal fordeles over flere år. Så vi vil godt komme med et *ændringsforslag* til indstillingen, der lyder:

»at Økonomiudvalget til Borgerrepræsentationen indstiller konkrete forslag om og i givet fald på hvilke vilkår Indre Østerbro Bydel og Kongens Enghave Bydel skal bevilges et lån i 1999, således at tilbagebetaling af merforbruget i 1998 sker i år 2000.«

Altså at man, inden der træffes beslutning om bydelsrådenes fortsatte skæbne – det kommer vi til senere på dagsordenen – får gjort det fuldstændig klart, at de penge skal altså falde tilbage til kommunen.

Vi er med på, at der er nogle servicer over for ældre, skoler osv., der skal være i orden allerede i år, og derfor er vi med på at bevilge det lån. Men til gengæld mener vi altså også, at pengene skal gå tilbage til kommunen næste år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Peter Skaarups ændringsforslag indgår sammen med de 3-4 andre i de videre forhandlinger.

Så er det Inger Marie Bruun-Vierø, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg er ganske overvældet over alle de belærende ord, der bliver sagt i forhold til bydelsrådene. Fordi én gang om året har Københavns Kommune forhandlinger med staten, og der kommer Københavns Kommune og siger: Vi skal have flere penge, vi kan ikke få budgettet til at hænge sammen, vi skal have lov til at låne – og jeg ved ikke hvad.

I forhold til bydelsrådene siger vi: Vi har lavet en tilskudsfordelingsmodel, der skal holde i 4 år. Så har I bare at klappe i, vi vil ikke høre mere fra jer, I må ikke engang komme, når der er problemer, fordi det kan vi ikke tåle herinde. I har at være mere ansvarlige, end vi andre er.

Jeg ved ikke, hvad der gør, at man i denne sag stiller sig op og bliver så moralsk, men jeg synes i hvert fald, at det skal understreges, at det hører ingen steder hjemme, fordi vi er på ingen måde dygtigere til at administrere, end bydelsrådene er. Det er den ene ting.

Det andet er, at der så er en tilskudsfordelingsmodel, hvor vi alle sammen ved, fordi det blev vedtaget herinde under megen diskussion, at Østerbro faktisk blev forfordelt, også når man tager højde for socioøkonomiske forhold, fordi Nørrebro ikke med den hast, som det var nødvendigt, kunne komme ned på det niveau, der svarede til det, de burde have.

Det talte jeg også imod dengang, fordi jeg siger, det er fuldstændig urimeligt over for borgerne på Østerbro, som også betaler skat, at de servicemæssigt skal stilles endnu mere ufordelagtigt, end de er berettiget til, også når man tager højde for alt det, der hedder socioøkonomiske forhold.

Men man var enig om, at sådan skulle det være, og bydelsrådene var ualmindelig flinke og sagde: Jamen så prøver vi at få budgetterne til at hænge sammen på de vilkår.

Det er det ene, vi har gjort, som har medført, at man på Østerbro har haft vanskeligere forhold.

Det andet er, at man faktisk fra kommunens side har overladt dem skoler med svampeskader. Hvis det havde været en privat hushandel, og man havde solgt et hus med svampeskader, som var konstaterbare, så var det da sælgeren, der skulle dække omkostningerne i forbindelse med de svampeskader.

Her kaster vi bare skoler med svampeskader ud i Østerbro Bydel, og så sidder vi der og stritter med lillefingeren og siger: Puh-badr, dem skulle I endelig ikke udbedre. Eller hvad er det egentlig, vi mener om den sag?

Det er da bl.a. de her to forhold, der gør, at de nu sidder med dette underskud. De prøvede faktisk at gøre noget, som vi aldrig ville have turdet gøre: De lavede en prioritering, hvor de prioriterede børn og unge, altså fuld institutionsdækning til fordel for børnene frem for til de ældre, under megen hyl og skrig. Det fik de jo også totalt mange bank for. Der bakkede vi dem jo heller ikke op. Det bliver også en prioritering, vi kommer til at lave på et eller andet tidspunkt.

Jeg synes, vi er så feje og dobbeltmoraliske, at vi slet ikke kan være os selv bekendt i denne sag. Jeg er da glad for, at de i det mindste kan få et lån, men jeg synes ærlig talt, at det er da også det mindste, vi kan yde en bydel, der har haft så store vanskeligheder.

Jeg glæder mig til, at vi skal se på den tilskudsfordelingsmodel, fordi der er nogle problemer i den, og jeg har også annonceret her, at dem har jeg tænkt mig at gøre en hel del for, at vi får taget fat på på en ordentlig måde denne gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved godt, at Søren Pind har bedt om en kort bemærkning, men det er Lars Hutters først i 1. runde ... (*Afbrydelse*). Lars Hutters er i stødet. Der er en lang aften foran ...

Lars Hutters (L): Bortset fra den radikale Inger Marie Bruun-Vierø: Mage til politisk hyklery skal man høre fra samtlige partier herinde. Alle ved jo udmærket godt, at der ikke er en pind objektivt i den tilskudsmodel.

Jeg forventer, at de partier, der har været oppe og hælde alt deres politiske hyklery ud over salen i aften, nu støtter mig i, at der bliver gennemarbejdet for hver eneste forvaltning, for hver eneste bydel, tilsvarende objektive kriterier, så man klart og tydeligt kan se, at det aldeles ikke er byrådene, der frådser i penge, men det er herinde på Københavns Rådhus.

Jeg er glad for, at Inger Marie Bruun-Vierø trækker frem spørgsmålet om f.eks. Østerbro Bydelsråd og Bydel. Det er et område, der er tæt befolket, og som har en af de største skatteprocenter overhovedet i København, og alligevel kan de ikke få lov til at have den samme service, som man har i den øvrige del af København.

Der er ikke den samme form for pladsgaranti. Man har oven i købet drevet Østerbro Bydelsråd ud i, at der nu er anlagt sag af Ældre Sagen, fordi man piskede dem herindefra, de politiske hyklere, der er i Københavns Borgerrepræsentation, til ulovligt at fratage de ældre hjemmehjælpen.

De har oven i købet, som Inger Marie Bruun-Vierø også har trukket frem, været tvunget til efter pres fra stadslægen at gå i gang med svamperenovering på nogle svampeskadede skoler, som Københavns Kommune ejer, og tvunget Østerbro Bydelsråd til at finansiere det.

Altså vi kunne jo blive ved, vi kunne jo simpelt hen blive ved. Jeg synes faktisk, I skulle skamme jer ud over alle grænser over den måde, I optræder på i denne sag. I sidder her og bevilger et tilskud til de to bydelsråd, og I ved, hvis I overhovedet har regnet det igennem, at de vil komme i vanskeligheder. Så kommer I bagefter og siger: Budgettet skal holde. I føler jer som rigtige politikere. Budgettet skal holde. Bagefter bruger I de penge, som I måske ikke har sendt derud, herinde på Københavns Rådhus.

Jeg vil simpelt hen ikke acceptere det, så jeg fremsætter som ændringsforslag, at frem for lån, fordi hvad sker der, når de får lånene? Ja så skal de til at bruge yderligere. De har simpelt hen ikke fået økonomi nok, hverken på Østerbro eller i Kongens Enghave, som i øvrigt er kendt, Kongens Enghaves postnummer dødsårsag, fordi de har ulighed i sundheden derude, og de har det rent ud sagt ad pommern til. Også der har man pisket igennem, at velfærdssamfundet ikke får lov til at fungere i Kongens Enghave.

Så jeg foreslår:

»at der gives en tillægsbevilling til Indre Østerbro på 20,2 mill. kr. begrundet dels i et for lille tilskud ved vedtagelse af budgettet, dels i en millionstor regning vedrørende renovering af svampeskader på Københavns skoler,

at der gives en tillægsbevilling til Kongens Enghave på 11,6 mill. kr. begrundet i et for lille tilskud ved vedtagelse af budgettet.

Det forudsættes, at ændringsforslaget ikke er i strid med bydelsregulativet.«

Jeg vil sige, at det, jeg gør nu, er ene og alene kun den sociale retfærdighed, som har været begrundelsen for, at man ikke skal have selvstændige kommuner, men at man skal have bydelsråd, og at man bliver under Københavns Kommune. Men det forudsætter naturligvis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

også, at man skal have den samme mulighed for pladsgaranti og hjemmehjælp på Østerbro og i Kongens Enghave, som man har i den øvrige del af København.

Stemmer man det her ned, så stemmer man for en socialt uretfærdig politik. Man stemmer for, at bydelsforsøgene skal være indledningen til, at velfærdssamfundet skal afvikles bid for bid ved, at man tvinger bydelsrådene til simpelt hen at gå imod alle de forskellige fine erklæringer, som man i øvrigt vedtager på andre punkter her i Borgerrepræsentationen.

Jeg har simpelt hen kun et eneste syn på denne sag over for de forskellige partier med undtagelse af Det Radikale Venstre: Politisk hykleri, en mangel på politisk mod. Reelt er det, man egentlig gør, når man hele tiden skyder en større gæld over på de der bydelsråd, der mangler økonomi, at man siger: Afvikl bare velfærdssamfundet.

Så kommer der en folkeafstemning om et års tid, og så er det selvfølgelig klart: Hvorfor skulle befolkningen i de pågældende bydele være med til at have et bydelsråd, der ene og alene ødelægger velfærdssamfundet? Og så har man altså situationen, at man rent faktisk også ødelægger det moderne demokrati i København. Vorherrebevares, siger jeg bare.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal oplyse, at det af Lars Hutters stillede ændringsforslag, som jo også er optrykt på side 2 i indstillingen fra Økonomiudvalget, hvor det også blev fremsat, beroede på den forudsætning, som Lars Hutters også nævner her, nemlig at ændringsforslaget ikke er i strid med bydelsregulativet.

Jeg kan oplyse, at det ikke vil være i strid med bydelsregulativet at vedtage Lars Hutters' forslag.

Ole Hentzen (C): Lars Hutters siger jo nogle enkelte fornuftige ting i sit bevægende indlæg. Det er selvfølgelig, at det her er et ragnarok, og det er et tagselvbord. Det er den måde, vi har kreeret bydelsforsøget på, som gør, at det selvfølgelig må være et tagselvbord, hvis man skal følge intentionerne i det, Lars Hutters siger, nemlig at berettigede krav fra ethvert sted i byen naturligvis skal honoreres af nogle andre, der har retten til at skaffe indtægterne. For det er i bund og grund det, som Lars Hutters egentlig kæmper for: Ens serviceniveau i det, han opfatter som byen København.

Det var også det, der var en forudsætning, troede vi andre, da bydelsforsøget gik i gang. Men sådan er virkeligheden jo ikke. Vi har jo fået bekræftet, ikke mindst ved Indenrigsministeriets tilkendegivelse i disse sager, at der jo er ret til at begrænse borgernes ret til at trække på den kommunale service, hvis man bor i en forsøgsbydel, kontra hvis man bor i Restkøbenhavn, uanset om der er den samme skatteudskrivning.

Derfor er dette en gordisk knude, der kun kan løses ved, at den bliver hugget over. Så hvis man vil have bydelsdemokrati, så skal man lave kommuner, og så skal man lave selvstændig skatteudskrivning, så de, der nu bruger pengene, også skal stå til ansvar herfor. Der er ingen anden mellemløsning ud over den kendte, selvfølgelig, socialistiske model, at alle sådan set bare bruger alle pengene, og så er der nogle, der skal opkræve skatterne til det forbrug, som nu er forbrugt. Det er det, man foreslår med de her overførselsmidler: Lad dem da bare bruge løs.

Jeg kan ikke se, Lars Hutters, at forskellen på de 11 andre bydele og de 4 ville være andet end, at hvert af de administrerende udvalg jo bare skulle bruge løs, så ville Borgerrepræsentation-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

tionen have nøjagtig den samme, en tilsvarende sag her, nemlig at der skulle ske en eller anden dækning af, så siger de: Nå ja, men de skal bare have eftergivet.

Hvis Lars Hutters lægger mærke til nogle af de sager, han har haft i sit Økonomiudvalg, så har det netop været om nogle budgetoverførsler mellem nogle år, hvor altså en forvaltning, som varetager de 11 bydeles forvaltninger, har brugt for mange penge i et enkelt år og derefter bliver opkrævet dem året efter. Det gjaldt i 1998-1999, og det kommer også til at gælde i 1999-2000. Sådan er nu den sag.

Det, der bringer mig herop, er selvfølgelig SF's forslag om, at der på sundhedsområdet åbenbart er særlige problemer, og der er omdelt på vores borde et brev dateret 15. juni, der omtaler nogle seriøse og fornuftige og gode forhandlinger med borgmesteren, som nu har dette område, altså Sundheds- og Omsorgsafdelingen.

Der lægges her op til, at man er i gang med en dialog, og den er ikke afsluttet. Før vi ligesom kan tage stilling til det af SF stillede forslag, så mener jeg, at borgmesteren for det pågældende forvaltningsområde, som altså så sent som i går har haft møder med disse bydele om dette område, bør gå på talerstolen og forklare forsamlingen, hvad det er man skal tage stilling til. Hvad er det, der er stillet den pågældende bydel i udsigt, og hvad er det ikke?

Det skulle jo nødig være sådan, at de borgerrepræsentanter, som altså er 54 på nær borgmesteren, sidder i uvidenhed om, hvad det er borgmesteren måtte have udstedt af løfter vedrørende sundheds- og omsorgsområdet til Kongens Enghave.

Så en kraftig opfordring, som, hvis borgmesteren ikke efterkommer den, vil blive gentaget i 2. runde og i 3. runde, hvis den stadig ikke er efterkommet af borgmesteren.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er Søren Pind nævnt på listen ... han har trukket sig. Det var egentlig ment som en kort bemærkning, forstår jeg, i 1. runde. Vi har jo praksis for først at have korte bemærkninger efter ordførerrunden i 1. runde.

Inger Marie Bruun-Vierø, inden jeg siger noget, værsgo.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det var også bare en kort bemærkning til Ole Hentzen, der var inde på, hvem der skaffer indtægterne til København.

Min pointe er, at borgerne i Østerbro Bydel så rigeligt skaffer indtægter til København. Det er gode skatteborgere, mange af dem i hvert fald. Det, de ikke får igen, er en service, der svarer til den skat, de betaler, ikke engang når man tager højde for socioøkonomiske forhold, og det er det, jeg synes er uretfærdigt.

Vi har lavet en tilskudsfordelingsmodel, der siger: Så og så meget til den bydel, så og så meget til den bydel, og hvor man har regnet alt muligt ind, meget mere forfinet, end man gør på de mellemkommunale udligningsniveauer. Selv når den model har fået lov at køre, så får de ikke det, de bør have, på Indre Østerbro. Det er bl.a. grunden til, at de sidder i den situation, de er i nu.

Så jeg synes bestemt, at hvis jeg var borger på Indre Østerbro, så ville jeg blive utrolig vred på denne forsamling, som sidder og forvalter deres skatte kroner på den her måde ud fra sådan en holdning til, at de skal forfordes.

Når det pludselig blev synliggjort, var det jo kun, fordi vi fik bydelsforsøgene, og man fik regnet på, hvor meget der går ud til den bydel i forhold til den bydel. Det viser jo, at vi altid har haft et rødt flertal herinde, så der har altid været stemning for at kanalisere forholdsvis fle-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

re penge, også når man tager højde for alle de sociale problemer, ud til f.eks. sådan en bydel som Indre Nørrebro. Vi har jo også kunnet konstatere, når vi har gået derude, at der ligger den ene kulturelle institution oven i den anden, uden at de nogen sinde har arbejdet sammen.

Der har ikke været stillet de samme krav om, at Indre Nørrebro skulle kvalificere deres begæringer om at få penge derude, som der har været til Indre Østerbro.

Det er det, der pludselig kom op og blev synligt, og som gjorde, at vi sagde, at vi ikke kan skære Indre Nørrebro ned så hurtigt, som det egentlig var berettiget at vi gjorde, og så sidder Indre Østerbro i klemmen.

Jeg synes simpelt hen, vi er nødt til at se i øjnene, at det er sådan, de faktiske forhold er.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Nu bor Inger Marie Bruun-Vierø jo på Østerbro, og derfor banker hjertet selvfølgelig også for Østerbro. Det er meget naturligt.

Men jeg havde haft stor forståelse for det, hvis Inger Marie Bruun-Vierø havde brugt den samme fordelingsmodel og de samme kriterier for, hvorfor Kongens Enghave så egentlig er så meget i problemer. Fordi kommunen består altså af 15 bydele, og der er kun et vist antal penge i kommunen, og når man fordeler alle disse penge ud på 4 bydele og derefter på 11, så mangler jeg stadig en forklaring på, hvor de ekstra penge skal komme fra.

Fordi det er altså kommunen centralt, der har fordelt, hvor der skal være boliger, og hvor der skal være erhverv, og derved også, om der skal være skatteudskrivningsgrundlag eller ikke. Byen er én serviceenhed, det er altså ikke 11 serviceenheder, det er jeg ked af at sige, for hvis det var det, så var der alle de servicetilbud i alle de 11 planlægningsenheder, der er, og sådan er verden jo ikke.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu er det de korte bemærkninger, så overborgmesteren afstår fra sit egentlige indlæg her i 2. runde, indtil de korte bemærkninger er overstået.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det er også en ultrakort bemærkning til Inger Marie Bruun-Vierø, fordi jeg er enig med Inger Marie Bruun-Vierø i, at der meget vel kan være mange gode skatteborgere på Østerbro. Men skal man lave en fuldstændig retfærdig model, den model, som Inger Marie Bruun-Vierø taler om, så skal vi have utroligt mange variabler med ind i den model.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra Inger Marie Bruun-Vierø, hvor mange hundrede variabler det er vi skal have med ind for at lave et fuldstændig retfærdigt system. Det kan være, Inger Marie Bruun-Vierø kan overskue konsekvenserne af disse mange variabler. Vi har ikke intelligensmæssig kapacitet i Venstres Gruppe til at overskue det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg erindrer om, at der er andre ting i denne overførselssag end bydelene som sådan.

Må jeg ikke bare sige nogle få bemærkninger om, hvorfor jeg er tilhænger af, det har ligesom været anfægtet fra norges side, og det er fair nok, at man siger, at man bør afslutte den her afregning inden for bydelsforsøgets tidshorisont.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Når jeg er tilhænger af at strække den ud over og har været tilhænger af, at der her, man kan sige i gåseøjne, er foretaget et indgreb, jeg har tidligere i mange sammenhænge, når forskellige medier har spurgt, om dette eller hint i et bydelsforsøg var noget, jeg var enig i eller ej, afstået fra at kommentere det, herunder vurdering af de serviceniveauer, man har lagt på det ene eller det andet område, ud fra den betragtning, at det var en del af forsøget.

Først den dag der måtte vise sig at være konsekvenser af dette forsøg, som på den ene eller den anden måde, enten på grund af nogle beslutninger i en bydel eller på grund af andre forhold, som måtte gå ud over servicen i forhold til borgerne, så ville jeg være indstillet på, at man gik ind.

Efter min opfattelse ville det være sådan, at hvis de to bydele skulle, i gåseøjne, hævle det her af på et år, som jeg er enig i, det som Ole Hentzen siger, at det er praksis, og det er normen, og det er det regelsæt, vi kører efter, så ville det efter min opfattelse føre til, at servicen for borgerne de to steder ville blive berørt i en grad, som ikke var rimelig. Derfor forslaget om en rækken ud over forsøgsperiodens afslutning.

For dem, der har det synspunkt, at forsøgsperioden skal afslutte forsøget, kan man jo sige, jamen så er det jo en del af det, der må vurderes i den sammenhæng. Det gælder for så vidt også for andre, der måtte mene noget andet. Så vil det være en del, naturligvis, af forsøget.

Jeg er tilhænger af, at man nivellerer effekten, og at man gør det med det ændringsforslag, jeg har stillet, om lige afdrag over den 5-årige periode.

Jeg synes også, man skal være opmærksom på, at med det, der ligger her, er der altså også tale om, at det er en sag, der på mange måder har været et forsøg på at tilgodese de bydele, der har haft et merforbrug i forhold til 1998. Der er tale om, at merforbruget er nedsat med 15,8 mill. kr., svarende til de ændringer vedrørende ældreområdet, som er indarbejdet i budgetforslaget for år 2000.

Ud over det håndteres tilbagebetalingen af det resterende merforbrug så håndteres over den 5-årige periode med det 5-årige lån, der naturligt vil være yderligere en lettelse for de to bydele, det her aktuelt drejer sig om, hvis en mere ligelig fordeling bliver tilfældet.

Jeg vil godt sige – det er nok så meget et svar på Ole Hentzens spørgsmål – at 1998-regnskabet afsluttes med den beslutning, der træffes her i dag.

Hvis der – det er også meget en kommentar til det forslag fra SF, jeg ikke kan anbefale at man stemmer for – måtte vise sig fejl, som kan tilskrives forhold, bydelene ikke har indflydelse på eller lignende, og det vedrører udgifter på plejehjemsområdet, og bydelene har ret, ja så vil det i den situation være rimeligt at se på det. Men regnskabet sluttet med det, der ligger her.

Ikke mere om det; så er det Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Det er Ole Hentzen fra De Konservatives måde at se de her ting på, som udmøntes og udkrystalliseres i, at vi ikke bare kan tillade, at bydelsrådene bruger løs af kassen.

Jamen er det nu et korrekt synspunkt? Kunne et andet synspunkt måske ikke være mere korrekt, at man her fra Borgerrepræsentationen og ikke mindst overborgmester Jens Kramer med sin Økonomiforvaltning rent faktisk ikke har vurderet korrekt, hvad der skal til af økonomi, hvis der skal være den service, som jeg heldigvis forstår, at Ole Hentzen, De Konserva-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

tive, og jeg er enige om skal være ligelig her i byen for vores borgere, når vi har en fælles skatteopkrævning?

Er det bare at bruge løs af kassen, at Københavns Kommune efter min mening ukorrekt skubber nogle udgifter på 10 mill. kr. over på Østerbro Bydelsråd til svamperenovering, som stadslæggen har krævet skulle ske, hvis der skal foregå undervisning i lokalerne?

Hvorfor er det ikke Københavns Kommune, der skulle betale de penge? Svampeskaderne er sandsynligvis opstået, fordi det ikke er blevet vedligeholdt korrekt i den tid, hvor Københavns Kommune administrerede det og i øvrigt stadig væk ejer de pågældende bygninger. Hvorfor er det ikke Københavns Kommune, der skulle betale de 10 mill. kr.?

Så er vi tilbage i, at man ikke har vurderet korrekt, hvor mange børn der egentlig kommer og skal have daginstitutionsplads på Østerbro. Man har ikke vurderet korrekt, hvor mange ældre der har behov for hjemmehjælp, hverken på Østerbro eller i Kongens Enghave.

Nu er Ole Hentzen jo ikke medlem af Økonomiudvalget, men De Konservative er repræsenteret ved borgmester Thustrup Hansen. Altså den måde, det foregik på, var nærmest et slag på tasken, sådan skulle det være.

Det er jo rigtigt, hvad Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale siger, at der var stor, stor interesse for, og det er også helt all right at ile Indre Nørrebro til hjælp, fordi de stod i nogle vanskeligheder.

Men hvorfor kommer man så ikke til hjælp, når det er helt klart, at der har været givet for få økonomiske midler til de pågældende to bydelsråd? Det er jo ikke Østerbro Bydelsråd og Kongens Enghave, der har overskud, som f.eks. Indre Nørrebro Bydelsråd har, det er det jo ikke.

Det her er jo i bund og grund en politisk bestemt økonomi, bestemt herindefra, og så kommer man her bagefter og siger, jamen det er helt i orden, at der kommer retssager mod jer ude på Østerbro, fordi I måske ulovligt ikke giver hjemmehjælp til de ældre, der skal have det. Det synes jeg ikke er rigtigt. Det er ikke de pågældende bydelsråd, der bare bruger af kassen. Det er herindefra, at man ikke giver en korrekt økonomi.

Hvis vi nu bare f.eks. så på, hvad der er frådset ud af pengekassen til at lappe på det der KØR-projekt. Det ville rigeligt erstatte de 2 underskud, der er i bydelsrådene i Kongens Enghave og på Indre Østerbro. Der er blevet brugt mange flere millioner i KØR, og det får lov til bare at fortsætte.

Der kunne Ole Hentzen og De Konservative berettiget tale om, at man bare frådser med pengene og lader det køre derudad. Det er uendeligt, KØR-projektet skal jo køre, så bare bevilg flere penge.

Det er situationen, Ole Hentzen. Det er herinde den politiske fejl bliver begået, fordi der ikke er objektive kriterier. Det er en politisk bestemt tilskudsmodel, der kører, og hver gang der er nogle af vennerne, der kommer, så bliver der justeret en lille smule på det.

Jeg synes, at Borgerrepræsentationen, hvis der skal være retfærdighed til, skulle tage sig sammen og bevilge de penge, så det kunne køre fornuftigt de pågældende steder, og så i det fremtidige budget nøje regnede igennem og fik en mere korrekt tildeling, end man hidtil har været i stand til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Borgmester Per Bregengaard: Grunden til at jeg tager ordet er, at overborgmesteren sagde, at regnskabet med det her er afsluttet og dermed også overførsel af bevillinger fra 1998.

Vi havde en diskussion i Økonomiudvalget, som netop gik på, at nogle forvaltninger havde opfattet det, man skulle tage stilling til, som om det kun var tilladt at overføre de ting, som man var blevet enige om på Borgerrepræsentationens møde i november, og at der ikke var åbnet for andre muligheder for at overføre nogle af de bevillinger, man var interesseret i, med baggrund i overskuddene i de enkelte forvaltninger.

Derfor var min opfattelse af økonomiudvalgsmødet, at der var mulighed for på et senere tidspunkt at lave andre budgetmæssige overførsler, nemlig for de forvaltninger, der havde opfattet beslutningen i november temmelig rigtigt.

Jeg vil godt bede overborgmesteren bekræfte, at der stadig væk kan være mulighed for at få overført de her bevillinger.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det skal også være kort igen, til Martin Geertsen, for jeg ved, der er mange misforståelser omkring, hvad det egentlig er bydelene har fået.

Vi har vedtaget en tilskudsfordelingsmodel, der har nogle meget, meget forfinede kriterier. Det var netop for i endnu større omfang, end man gør, når man har mellemkommunale udligningsordninger, at tage højde for socioøkonomiske forhold.

Når man efter den model har lavet en fordeling og sagt, hvad bydelene skal have, så har man derefter givet bydelene en »politisk bestemt« økonomi. Det var nemlig et meget udmærket udtryk, Lars Hutters brugte, for man gav dem ikke den økonomi, som tilskudsfordelingsmodellen fortalte, at de skulle have.

Det er sådan set det, jeg står og anker over, fordi jeg siger, at der har skatteborgerne på Indre Østerbro faktisk ikke fået det, de burde have, også når man havde lavet den der udligning.

Det synes jeg egentlig, vi bør tage på os. Jeg har altid syntes, at det var noget pinligt, at vi her i Borgerrepræsentationen faktisk legitimerede, at der er nogle borgere her i byen, der skal stilles ringere end andre borgere, også når man har taget højde for alt det andet, også når de har givet det, de skulle.

Men vi har så sagt, at det skal de, og nu står vi så i oven i købet og griner lidt af den bydel, og det er dér jeg siger fra. Jeg synes, at her må anstændigheden råde.

Så vil jeg godt lige have noget uddybet, fordi jeg hørte overborgmesteren sige, at hvis vi nu vedtager den indstilling, der ligger i aften, så skal det opfattes på den måde, at det er for at få afsluttet 1998. Men viser der sig at være nogle fejl, som bydelene ikke har indflydelse på, så vil man se på det. Er det korrekt opfattet, og hvad betyder det, at så vil man se på det? Har man forestillet sig, hvad det er for nogle fejl, der kan vise sig, som gør, at man kan tage nogle sager op igen? Det vil jeg godt lige have, at der er en eller anden, der kommenterer.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil godt prøve at gøre det med samme.

Hvis det var sådan, at jeg var bekendt med, hvilke fejl der måtte være på nuværende tidspunkt, jamen så havde det jo også været drøftet i udvalget, og så havde det været inde i billedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Hvis det måtte vise sig, at der er fejl, og det vedrører forhold på plejehjemsområdet, som bydelene ikke har indflydelse på, og det viser sig at være korrekt, så vil der være grundlag for at tage sagen op i Økonomiudvalget.

Jeg vil bekræfte over for Per Bregengaard, hvad der blev tilkendegivet i Økonomiudvalget, at hvis U & U, altså Uddannelses- og Ungdomsudvalget, måtte komme med et forslag inden for den overskydende ramme på de der godt 15 mill. kr., der vedrører U & U, ja, så vil der blive kigget på det, og der vil blive kigget positivt på det. Mere for at undgå misforståelse i forhold til den anden sag.

Så bare en kort bemærkning, og det går jeg ud fra, at andre vil kunne bekræfte. Det er ikke sådan, som Lars Hutters forsøger at fortælle, at det her virker som slag på tasken, og at det er når vennerne eller uvennerne – jeg ved ikke, hvem de er. Jeg tror, det er et oprigtigt forsøg på at finde, hvad vi også har gjort et oprigtigt forsøg på – Lars Hutters kan i hvert fald ikke beklikke mine motiver til at prøve at finde en enkel og retfærdig model. Men vi kommer jo hver især til det, og jeg vil gerne høre, om Lars Hutters kan forestille sig en retfærdig model, der betyder, at samtlige 4 bydele og BR-kommunen får flere penge til rådighed. Jeg har nemlig svært ved at forestille mig, at vi kunne komme i den situation.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Naturligvis vil jeg ikke beklikke overborgmesteren noget som helst ... (*Afbrydelse*). Nej, det vil jeg ikke. Det bestemmer jeg heldigvis selv, og det vil jeg ikke.

Men overborgmesteren har en lige så skarp hukommelse som jeg om, hvad det var, der fandt sted i Økonomiudvalget i forbindelse med, hvordan man nåede frem til, hvordan midlerne til de 4 bydelsråd skulle fordeles.

Sandheden er jo, og det ved overborgmesteren jo alt om, at hvis ikke man havde beskåret Østerbro Bydelsråd for de midler, som man så førte over til Indre Nørrebros Bydelsråd, så havde Indre Østerbro Bydelsråd ikke stået i den situation. Det er jo korrekt.

De vanskeligheder, Indre Østerbro Bydelsråd er i i dag, skyldes jo ene og alene, i øvrigt imod mine protester, hvis overborgmesteren kan huske det korrekt ... så havde de slet ikke haft det problem.

Nu trækker jeg ikke det her frem kun på grund af det, fordi der er også situationer i Kongens Enghave, og Kongens Enghave har ikke fået de midler, der skal til, hvis de bare skal dække hjælp til plejehjem. Der flytter ældre fra hele København til plejehjem ude i Kongens Enghave, som Kongens Enghave Bydelsråd bagefter bliver tvunget til at skulle betale, fordi de er lige rundt om de ældreboliger, der er derude.

Der er simpelt hen så meget uretfærdighed i denne tilskudsmodel, og det synes jeg, overborgmesteren burde indrømme og sige, at så vasker vi tavlen ren og giver dem en mulighed og chance for at fungere på fornuftig vis, og så sørger vi i Økonomiudvalget for, at det ser helt anderledes ud i efteråret.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige, at Lars Hutters holdt sig på nær 5 sekunder inden for rammerne af det, der er rammerne for den korte bemærkning, som Søren Pind nu også må vise at holde sig inden for rammerne af ... det er et almindeligt indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Borgmester **Søren Pind**: Jeg er glad for, at jeg får lejlighed til at komme med en lang bemærkning.

Må jeg ikke først sige, at jeg synes sådan set, at Inger Marie Bruun-Vierø og Lars Hutters skal have, at selvfølgelig skyldes mange af de økonomiske problemer, man nu har, at man igen midt i perioden, og der mener jeg sådan set, at Lars Hutters kan have meget ret i, at man så på nogle partipolitiske konstellationer, som havde større interesse end andre, hvor man omfordelte. Det skal man have.

Men for Venstre er det bare vigtigt at holde fast i, at dengang vi startede bydelsforsøgene, var det et forsøg, hvor man overordnet set efter nogle objektive kriterier gav nogle penge til 4 bydele, som så selvstændigt skulle administrere.

Det, Lars Hutters siger, når han går på talerstolen, er, at selv om det er sådan, og om så bydelsrådene brugte endnu flere penge, end de har fået udlagt, så skal kommunen betale.

Det bekræfter jo desværre det syn på bydelsrådene, bl.a. Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet brugte som de største indvendinger mod bydelsforsøget. Det er det, der får mig til at sige, at man skal være varsom med sin argumentation.

Svampeplagede skoler har man på Indre Østerbro. Jamen det har vi da også i resten af kommunen. Børnepasningsproblemer har man på Indre Østerbro. Ja tak. Vi påstår, at vi har børnepasningsgaranti. Vi kan ikke engang få passet børn i Københavns Kommune inden for 1 år.

Forskellen er bare, Lars Hutters, i forhold til f.eks. det KØR-eksempel, som Hutters fremkommer med, at vi har en kasse, det har bydelsrådene også, men bydelsrådene kan ikke gå ud og kradsede flere penge ind i skat. Det kan kun vi, det ansvar har vi. Det er jo så let, at når man ikke har flere penge i sin kasse, så kan man ikke bruge flere, hvis ikke man har en skatteudskrivningsret.

Derfor giver argumentationen ikke mening fra Lars Hutters' side. Det befordrer i og for sig kun, at det eneste rigtige skridt herfra er enten selvstændige kommuner eller Københavns Kommune. Den mellemløsning, vi er i gang med, i hvert fald med den argumentation, der fremføres fra visse parter, med at undergrave bydelsforsøget, og det holder ikke. For vi bekræfter en masse menneskers frygt lige i øjeblikket, hvor vi har en kommune, hvor der ikke er noget ansvar, ikke nogen pligter, men ret til at bruge en masse penge.

Der er den gal, og jeg troede egentlig, at Lars Hutters og jeg generelt set var enige om, at de ting skulle hænge sammen. Hvis man har ret til at bruge penge, så skal man også have pligt til at kradsede dem ind, eller også må man holde sig inden for sit budget.

Men Lars Hutters vil også erindre, at dengang vi diskuterede omfordeling af midler igen, var Venstre jo enig med Lars Hutters i, at det er fuldstændig uholdbart bare at pille i kriterierne midt i det hele. Men det, vi gør nu, er jo at pille ved dem igen, og det vil vi ikke være med til, fordi det er utroværdigt over for borgerne i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Søren Pind holdt sig på nær 2 sekunder inden for den ordinære taletid her i 3. runde.

Jeg vil bare sige, at jeg har en svag fornemmelse af, at vi er i gang med evaluering af noget, der rækker ud over det her regnskab, at man allerede er gået i gang med det, der vedrører tidsplanen her senere på dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Lars Hutters (L): Jeg ved selvfølgelig ikke, om jeg kan få Søren Pind og Venstre til at forstå, at jeg har altså ikke det standpunkt, at man bare kan bruge penge. Det har jeg ikke.

Jeg konstaterer bare, at der er 2 bydelsråd, og lad det nu bare være med bydelsrådene, fordi det er egentlig ikke det, der er mit ærinde, men det er befolkningerne i de pågældende områder, som er kommet i en ulykkelig situation.

Jeg tror da, at alle her i Borgerrepræsentationen fuldt ud kan forstå, at der ikke er nogen, der synes, det er særlig sjovt i nogen som helst bydelsråd såvel som i nogen udvalg i kommunen eller i Borgerrepræsentationen, at man forsøger at leve op til det ansvar. Fordi det er nemlig rigtigt, det vil jeg godt give Søren Pind fra Venstre ret i, at der skal være tale om ansvar i denne sag.

Man forsøger at leve op til et ansvar f.eks. ude på Østerbro så voldsomt. Jeg synes ikke, det var rigtigt. Der var denne her pisk fra Borgerrepræsentationen, der vejer tungere end befolkningens interesser, så man nu er indbragt for domstolene af Ældre Sagen, fordi man har frataget syge mennesker, hjælpeløse mennesker hjemmehjælp. Det tror jeg ikke, der er nogen, der synes er særlig morsomt. Der har de så valgt at leve op til det ansvar på den måde.

Jeg havde nu hellere set, at Borgerrepræsentationen havde givet en økonomi, så der havde været et ansvar over for borgerne, så de ikke sad hjælpeløse rundtomkring i boligerne. Og det er det ansvar, jeg nu taler om, at Borgerrepræsentationen også skal leve op til.

Vi ved jo udmærket godt, at det er os, der har bestemt, hvor mange penge de skal have, stort set, på decimalerne i hvert tilfælde, ude i mørket og i blinde og med det resultat, som man ser.

Der er jo ikke en eneste i aften i Borgerrepræsentationen, heller ikke den meget talende overborgmester, der har kunnet dokumentere, at hverken Kongens Enghave eller Indre Østerbro har brugt løs og frådset med pengene.

Hvis man ved bare det mindste om det, så ved man, at de har meget billigere og enklere administration de pågældende steder, end man har herinde, og de er utrolig nøjeregnende med den service, der gives borgerne.

Det er jo også derfor der har været demonstrationer de pågældende steder. Ældre mennesker er mødt op i demonstration imod bydelsrådene. Forældre er mødt op i demonstration. Det er jo lang tid siden, man har oplevet det herinde i Borgerrepræsentationen.

Jo tak, Søren Pind fra Venstre. De forsøger virkelig at leve op til et ansvar. Nu vil jeg om lidt se, om Borgerrepræsentationen er i stand til at leve op til det politiske ansvar, ikke så meget over for bydelsrådene, men over for de befolkninger, der bor i bydelene.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare sige til Lars Hutters som min korte og afsluttende bemærkning, at jeg har ikke offentligt givet min mening til kende om beslutningen om hjemmeplejen på Indre Østerbro. Jeg har valgt ikke at give min mening til kende om den beslutning, der er truffet.

Men jeg har op til flere gange hørt fra bydelsrådsmedlemmer, inklusive formanden og adskillige andre, at den beslutning om omprioritering ikke har baseret sig på de økonomiske rammer, man har fået tildelt af Københavns Kommune, men har været motiveret af helt andre årsager og ikke været økonomisk motiveret. Det er jeg overbevist om, at Lars Hutters kan få bekræftet hos de pågældende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Bo Asmus Kjeldgaard (F) stillede ændringsforslag om, at overførselsadgangen fra 1998 til 1999 for Sundheds- og Omsorgsforvaltningen udsættes, indtil den lovede analyse foreligger.

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, O, V, C, P og D.

Lars Hutters (L) stillede ændringsforslag om, at der gives en tillægsbevilling til Indre Østerbro på 20,2 mill. kr., begrundet dels i et for lille tilskud ved vedtagelse af budgettet, dels i en millionstor regning vedrørende renovering af svampeskader på Københavns skoler, og at der gives en tillægsbevilling til Kongens Enghave på 11,6 mill. kr., begrundet i et for lille tilskud ved vedtagelse af budgettet. Kassemæssig dækning anvises på kassen.

Ændringsforslaget blev forkastet med 48 stemmer imod 2.

For stemte: P og L.

Imod stemte: A, F, Ø, O, V, C, B og D.

Peter Skaarup (O) stillede følgende ændringsforslag: "Det fjerde "at" erstattes af: "Økonomiudvalget til Borgerrepræsentationen indstiller konkrete forslag om og i givet fald på hvilke vilkår, Indre Østerbro Bydel og Kgs. Enghave Bydel skal bevilges et lån i 1999, således at tilbagebetalingen af merforbruget i 1998 sker i år 2000."

Ændringsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 9.

For stemte: O, C og D.

Imod stemte: A, F, Ø, V, B, P og L.

Borgmester H. Thustrup Hansen stillede ændringsforslag om, at der for Indre Østerbro og Kongens Enghave fastsættes en 3 årig låneordning.

Ændringsforslaget blev forkastet med 46 stemmer imod 4.

For stemte: C og D.

Imod stemte: A, F, Ø, O, V, B, P og L.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen stillede følgende ændringsforslag: "At bydelen Indre Østerbro og bydelen Kongens Enghave bevilges lån på henholdsvis 20,174 mill. kr. og 11,580 mill. kr., som fordeler belastningen ligeligt over 5 år.

Lånene forrentes med kommunens interne rentefod, og renten beregnes på grundlag af gælden ved årets udgang, første gang ultimo 1999.

Økonomi:

Mill. kr.	Ydelse i 1999	Ydelse i 2000	Ydelse i 2001	Ydelse i 2002	Ydelse i 2003	I alt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Indre Østerbro	4,590	4,590	4,590	4,590	4,598	22,958
Kongens Enghave	2,640	2,640	2,640	2,640	2,614	13,174"

Ændringsforslaget blev godkendt med 40 stemmer imod 10.

For stemte: A, F, Ø, V, B, P og L.

Imod stemte: O, C og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med det godkendte ændringsforslag.

2) 269/99

*Indstilling om godkendelse af Øresundskomiteens årsberetning og regnskab 1998.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

3) 273/99

*Indstilling om Københavns Kommunes regnskab for 1998.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man kan sige, at det meste af det, der er at sige i denne sag, jo er sagt i de trykte bemærkninger.

Regnskabet fokuserer, som det jo skal, også og tidligere på overholdelsen af bevillingsrammerne, og resultatet må man sige har været fint.

De kommende år vil vi arbejde hen imod at give budget og regnskab en udformning, som gør, at vi i højere grad end nu kan se, i hvilket omfang de målsætninger, vi har vedtaget, er nået.

1998 var det år, det var sidste år, hvor kommunen fik en ny styrelse med en meget omfattende ændring af den administrative struktur og et nyt ressourcestyringssystem. Det har krævet, som vi alle sammen ved, en kæmpemæssig tilvænning og en stor indsats af såvel kommunens personale som af os politikere.

Jeg synes, at det regnskab, som ligger her, ud over at understrege, at 1998 var et økonomisk rigtig godt år for København, afspejler, at vi har klaret omstillingen til de nye tider på en pæn måde.

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

4) 272/99

Indstilling om, at der afsættes et samlet budget på 27,0 mill. kr. til et eventuelt køb, ombygning og indretning af ejendommen matr.nr. 1572, Sundbyøster, Jemtelandsgade 3 til kvarterhus i Holmbladsgadekvarteret, samt at der gives en kapitalbevilling på 27,0 mill. kr. hertil.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en efter min opfattelse ganske fremragende indstilling i sit indhold og med en klar og flot manifestation af kommunens indsats i forbindelse med kvartersløftprojektet i Holmbladsgade.

Indstillingen blev godkendt.

---

5) 293/99

Indstilling om evaluering af Københavns Kommunes Barselsfond.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

6) 296/99

Indstilling om tidsplan for de væsentligste beslutninger om bydelsforsøget.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om det vil jeg sige, at vi med denne indstilling og den tidsplan, de rammer for det, der er lagt op til, lægger spor ud for arbejdet i denne forsamling med beslutningen om bydelsforsøgets fremtid i København frem mod sommerferien næste år. Vi peger på 3 forhold i indstillingen:

1) At erfaringerne fra den evaluering, PLS er i gang med, indgår i beslutningsgrundlaget, helt i overensstemmelse med det, der var forudsætningerne, det som Borgerrepræsentationen har besluttet,

2) at der lægges vægt på, at der sikres den fornødne tid til at udvide bydelsforsøget til hele byen, hvis det er det, der er tale om, eller afvikle bydelsforsøget, hvis det er det, der er tale om, herunder varianter og mellemformer af det, som det også fremgår af indstillingen, og som også blev drøftet på Økonomiudvalgets møde sidste tirsdag, og

3) at der lægges vægt på, at udvalg, at bydele, at borgere, brugere og personale m.v. inddrages i beslutningsprocessen.

Jeg vil godt sige, at med de 2 yderpunkter, de 2 hovedvarianter, der er nævnt i indstillingen, afvikling og hel udvidelse, vil der være tale om særdeles omfattende processer. Indførelse af en bydelsdækkende ordning f.eks., ja også en fortsættelse af forsøget forudsætter Folketingets medvirken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det forhold, at lovgrundlaget skal gælde en permanent ordning, der sandsynligvis også ville kunne komme til og skulle komme til at omfatte i hvert fald de kommuner, der i dag har mulighed for at vælge magistratsstyre, bevirker, at sagen også der, og at sagen i de kommunale organisationer vil have en ikke uvæsentlig bevågenhed.

Jeg håber, at vi med det her og med den meget brede enighed, der har været i Økonomiudvalget om det her spor, nu kommer i gang med arbejdet med at tilrettelægge et ordentligt beslutningsgrundlag. Der er mange sammenhængende, men der er også mange hver for sig komplicerede problemstillinger, som vi skal tage stilling til i dette forløb.

Martin Günter (F): Jeg skal ikke gøre noget stort ud af denne sag.

I SF glæder vi os over, at vi nu har fået en tidsplan for de væsentligste beslutninger. Vi var medforslagsstillere sammen med en række hovedsagelig bydelsforsøgspositive partier til her i maj måned at stille forslag om, at vi fik en sådan plan.

Det er også tilfredsstillende at se, at denne plan er blevet forbedret i Økonomiudvalget i forhold til det, der var lagt op fra Økonomiforvaltningens side. Økonomiforvaltningen vurderede, at en fortsættelse af forsøget ikke i væsentlig grad vil tilvejebringe ny viden.

Det er der ikke taget stilling til nu, idet man jo bl.a. ikke har lagt sig fast på denne her »alt eller intet«-løsning, når vi kommer hen til månederne marts-juni år 2000.

Planen skitserer, at man i Økonomiudvalget i efteråret vil drøfte bydelsgrænser, opgaver og finansiering for bydelene. Det er klart, at hvis der skal, når der skal, i hvert fald hvis der skal være en folkeafstemning og dermed en stillingtagen bredt til bydelsforsøgene, til bydelerråd permanent, så skal man selvfølgelig også vide, hvilke grænser de enkelte bydele har, hvilke opgaver og hvordan deres opgavevaretagelse skal finansieres.

Men man har altså også nu åbnet for, at evalueringen, som kommer omkring nytår eller lige efter nytår, eventuelt vil kunne munde ud i, at der kan være en tredje vej her. Der kan være eventuelt den vej, at man siger: O.k., der er ting, som ikke indtil nu er tilstrækkeligt belyst. Man kunne forestille sig, at man skulle fortsætte bydelsforsøgene, eventuelt kun at udvide med nogle enkelte.

Uanset hvilken model man vælger, undtagen den at afvikle bydelsforsøgene, hvis vi skal have en form for bydelerråd m.m., så skal der jo en lovændring til, det ved vi, idet den lov, vi har nu, for forsøget, udløber af sig selv i år 2001.

Lars Hutters har et forbehold. Han har ønsket en helt klar dato for, hvornår vi skulle have en folkeafstemning om bydelerrådene. I SF er vi meget indstillet på, Lars Hutters, at der skal være en folkeafstemning, når det her er fuldt afklaret.

Men den beslutning, som er taget i Borgerrepræsentationen, hedder nu engang, at før bydelsstyret i Københavns Kommune gøres permanent, bør der drages omsorg for, at emnet underkastes en folkeafstemning, og der skal man så tage stilling til et ja eller et nej til gennemførelse af permanent bydelsstyre.

Hvis man altså kommer til den konklusion i første omgang, at man bør gå videre med forsøgsbydelene, eventuelt med nogle flere bydele, ja så har vi ikke besluttet, at der skal være en folkeafstemning, for så er det jo ikke noget, der gøres permanent.

Så når SF ikke stemte for Lars Hutters' forslag, har det ikke noget at gøre med, at vi ville løbe fra en folkeafstemning, men så er vi jo ikke ude i en situation, hvor der skal tages stilling til en permanent ordning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Vi må se, hvad evalueringen byder på, og det bliver et spændende forløb også at se, hvordan bydelenes grænser, opgaver og finansiering, hvilke modeller man kommer frem til i løbet af efteråret.

Så vi er glade for, at der nu ligger en tidsplan. Nu har vi nogle faste terminer, hvor vi kan se, hvornår tingene skal behandles.

Peter Skaarup (O): Vi har i Dansk Folkeparti snakket meget om denne sag, og vi har gennemgået indstillingen og synes faktisk, at der er gjort et rigtig godt stykke arbejde fra forvaltningens side. Vi synes, at man er kommet omkring mange af de hindringer og de problemer, der er i forbindelse med bydelsforsøgene og den fremtid, der skal til. Det er da også fint, at man så meget bredt kvitterer med at støtte indstillingen her.

Men én ting, vi nok har fokuseret meget på, er selvfølgelig denne folkeafstemning, som har ligget os meget på sinde at vi får om forsøget, fordi vi altså synes, det er rigtigt, at når man ændrer på magtforholdene mellem kommuner, amter og for så vidt også Udviklingsrådet og de her bydele, ja så skal det altså være sådan, at borgerne har direkte mulighed for at øve indflydelse på beslutningerne.

Der må vi nok sige, at der kan man være en lille smule utryk ved denne indstilling, fordi det altså ikke står skåret ud i pap, at der bliver en folkeafstemning om spørgsmålet, før den principbeslutning bliver truffet i Borgerrepræsentationen, når det gælder bydelsrådenes fremtid.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, det ved alle også godt, at Dansk Folkeparti er modstander af, at bydelsrådene skal fortsætte. Vi synes ikke, det har været nogen succes, og punktet, vi har haft på dagsordenen lidt tidligere i dag, viser det rimelig godt, synes vi.

Vi har også set hele spørgsmålet omkring hjemmehjælpen, hvor man ulovligt, og det gør man faktisk fortsat fra Indre Østerbro Bydelsråds side, skærer hjemmehjælpen ned over for de ældre, og det er selvfølgelig helt uacceptabelt og helt uforståeligt, at man gør det.

Så vi er altså af den opfattelse, at tingene kører allerbedst i Københavns Kommunes regi, måske ikke godt nok, men det er trods alt bedre, at man herindefra overholder lovgivningen, i stedet for at de lokalt i bydelsrådene ikke gør det i de flere sager, der har været.

Så derfor vil vi altså gerne have det her ud til en folkeafstemning, i og med at vi i form af den tidligere beslutning og de tidligere debatter, der har været i Borgerrepræsentationen, har forpligtet os til det over for borgerne.

Men for at være helt sikre på, at den folkeafstemning også kommer, før den endelige beslutning er truffet, så ønsker vi altså at forpligte Borgerrepræsentationen på at holde den folkeafstemning, før den endelige beslutning bliver truffet herinde.

Vi skal jo være opmærksomme på, at en af problemstillingerne, når man holder folkeafstemninger, f.eks. i EU-spørgsmålet, er, at regeringen på forhånd har underskrevet traktater, har debatteret det færdigt, og så siger man til vælgerne: Nu har I bare at sige ja til det her, fordi der er ikke noget alternativ, og vi ryger ud af EU, osv., osv.

Det samme kan man altså komme ud for i denne sag, hvor man kan forestille sig, at hvis vi ikke ligesom sætter nogle grænser op for det her, så vil der være et flertal herinde for at lægge det hele fast, fastholde tingene sammen med Indenrigsministeriet, forhandle det på plads og så sige til vælgerne: Nu er det hele på plads, nu har I bare at stemme ja. Ja, så er der jo ikke rigtig noget reelt valg, så er man tvunget til at sige ja.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det ønsker vi altså ikke. Vi synes, det vil være rigtigt, at borgerne fra start af har mulighed for at give os en pejling herinde på: Er det den måde, man ønsker det på? Ønsker man bydelsrådene, eller ønsker man dem ikke? Det kan man meget nemt gøre, det er utrolig nemt at formulere det tema. Det har man faktisk allerede gjort i den gamle Borgerrepræsentation.

Så derfor har vi tænkt os her i dag at *foreslå*, at Borgerrepræsentationen forpligter sig til ud over den indstilling, der ligger, at afholde en folkeafstemning om bydelsforsøgenes fremtid, før Borgerrepræsentationen træffer sin egen principbeslutning i sagen.

Vi synes, det vil være redeligt og ordentligt over for vælgere, der skal tage stilling til spørgsmålet, at de ved på forhånd, at det altså er vælgerne, der kommer med budskabet over for Borgerrepræsentationen, og så er det Borgerrepræsentationens opgave mere i detailmæssig henseende og ved forhandlinger med Indenrigsministeriet at strikke en ordening sammen, hvis nu ønsket er, at der skal være bydelsråd fremover.

Vi tror som sagt ikke på, at det er løsningen, og vi håber på, at en sådan folkeafstemning vil betyde en afvisning af bydelsrådene. Men vi synes altså, at det er borgerne, der skal have den første valgmulighed, i stedet for at det ligesom er Borgerrepræsentationen, der siger til borgerne: Her har I det, I skal stemme for, og hvis ikke I gør det, så falder der brænde ned.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k. Det ser vi, om der gør, nu.

Morten Kabell (Ø): Falde brænde ned gør der nok ikke, men kritiske ord kan det da godt være, at der kommer enkelte af.

Det er rart, at der nu ligger en tidsplan for det videre arbejde med bydelsforsøget. Det er rart, at det, som de, jeg tror, Martin Günter kaldte det bydelsvenlige partier, SF, Enhedslisten, Venstre, Radikale og Solidarisk Alternativ, foreslog for nogle måneder siden, at der, inden Borgerrepræsentationen gik på sommerferie, skulle ligge en tidsplan, nu er blevet til virkelighed.

Det er rart at se, at vi dermed nu konstruktivt kan komme i gang med arbejdet om en videreudvikling af det bydelsforsøg, der har været i snart 3 år.

Vi vil godt fra Enhedslistens side give en helt håndfast garanti for, at vi naturligvis vil bakke op om, at der bliver en folkeafstemning i kommunen, før man får iværksat et nyt bydelsforsøg.

Vi vil ikke lægge os fast på, at det nødvendigvis skal være i september 2000. Vi ved ikke i dag, hvornår arbejdet er færdigt. Vi ved ikke, hvornår man er parat til at lægge tingene ud, så derfor kan vi ikke stemme for det af Solidarisk Alternativ stillede forslag.

Men det er klart, og det vil jeg godt give håndslag på, at vi naturligvis vil bakke op om, at der kommer den folkeafstemning, før bydelsforsøget bliver udvidet, permanentgjort eller bliver gjort bydækkende. Det er klart.

På samme måde, når nu jeg er i gang med at afvise forslag, må jeg også afvise det forslag, som Dansk Folkeparti kommer med. Vi kan ikke rigtig se, at det giver megen mening, at man går ud og tager en folkeafstemning, før Borgerrepræsentationen træffer en principbeslutning.

Så ved jeg ikke, om det, der skal stå på stemmesedlen, er: Synes du, at du ligesom skal sætte dig ned i en gruppe med dig selv og diskutere lidt om, hvornår du ligesom synes, der skal være et bydelsforsøg, og hvad det skal indeholde? Det giver ikke megen mening.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jeg glæder mig også meget til at se de entydige, klare plakater, der bliver sat op i byen med formodentlig eller næppe, måske osv. derudaf. Det vil give en hidtil uset politisk debat i København, måske en meget interessant politisk debat, men megen mening vil den nok desværre ikke give, hvis det skal tjene til en uddybning af det beslutningsgrundlag, der skal ligge.

Så derfor vil jeg sige, at vi stemmer for den indstilling, der ligger, og vi bakker op om og giver håndslag på, at naturligvis skal der være en folkeafstemning, før bydelsforsøget udvides. Hvornår det bliver, ved vi ikke i dag. Det er noget, vi må finde ud af undervejs.

Borgmester Søren Pind: Der var nogle ting i Morten Kabells indlæg, der forvirrede mig lidt. Jeg tror egentlig, det baserer sig på en fremstillingsmæssig misforståelse, men det kan vi forhåbentlig få afklaret.

Morten Kabell siger, at der skal være en folkeafstemning, før der iværksættes et nyt bydelsforsøg. Morten Kabell siger også, at der skal være en folkeafstemning, før forsøget udvides. Bare for at præcisere så mener jeg, at det, partierne har forpligtet hinanden på, er, at en permanentgørelse af bydelsforsøgene, dvs. en fast, lukket struktur, som også Folketinget tager stilling til, hvor det ikke længere har forsøgs karakter, det vil faktisk sige Københavns Kommunes struktur de næste mange år formodentlig, fordi hele den proces er der vist ikke rigtig nogen, der kan overskue mange år frem i tiden. Det er vel det, der er essensen af sagen. Der er ikke så mange forsøg mere.

Derfor vil jeg godt sige, at for Venstres vedkommende mener vi ikke, at forsøget endnu har vist tilstrækkelige resultater. Vi mener ikke, at man som i den oprindelige indstilling fra Økonomiforvaltningen, hvor man sagde: Der er kun 2 muligheder, enten en permanentgørelse af bydelsforsøgene på nuværende præmisser eller en bevarelse af Københavns Kommune som før. Det mener vi faktisk ikke er korrekt. Vi mener, der er en tredje løsning, nemlig et spørgsmål om yderligere at afklare, hvordan det ligger med kompetencerne.

F.eks. har det overhovedet ikke været afprøvet, hvordan det ville fungere med selvstændig skatteudskrivning i bare én bydel. Det finder vi sådan set ret substantielt at få afprøvet, før man permanentgør Københavns Kommunes fremtidige struktur de næste mange år. Det bør indgå, det må måles og prøves, og det er jo klart hvorfor: Det er jo, fordi Venstres endemål med dette her er selvstændige kommuner i stedet for den storkommune, København udgør i dag.

Man kan også bruge lang tid på at diskutere, hvor meget man kan lære yderligere af at udvide antallet af bydelsråd på de nuværende præmisser. Det må jo være kompetencerne, der er interessante nu, for ellers bevæger man sig i retning af en permanentgørelse på nuværende præmisser, og så er strukturen låst fast de næste mange, mange år i København, og det tror jeg egentlig ikke der er særlig mange, der ønsker.

Vi ønsker alle sammen decentralisering, de fleste af os i hvert fald. Vi ønsker, at beslutningerne bliver bragt nærmere borgerne. Men jeg tror ikke, vi ønsker en fastlåsning af hovedstadsstrukturen i København på de nuværende præmisser.

Så derfor kan vi støtte indstillingen. Vi kan tiltræde, at vi nu nærmer os en afklaring af processen. Men i de kommende forhandlinger vil vi godt varsle, at det centrale for os er kompetencediskussionen, det er spørgsmålet om at få udvidet bydelsrådenes kompetencer for at få afprøvet, om det er den rigtige vej at gå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Lad mig indledningsvis sige, at Økonomiforvaltningen fortjener en cadeau for en på mange måder fornuftig tidsplan for Borgerrepræsentationens beslutninger om bydelsforsøget. Tidsplanen giver os generelt set fin mulighed for at gennemanalysere vilkårene i god tid inden den 1. januar år 2002. Jeg mener dog, at tidsplanen halter på et helt centralt punkt:

Der lægges op til, at Borgerrepræsentationen tager den endelige afgørelse om bydelsforsøget i perioden marts-juni måned år 2000. Det vil sige op til 6 måneder efter, at PLS har afleveret sin endelige evaluering af forsøget, og op til 5 måneder efter den afsluttende konference om evalueringen.

Uanset udfaldet af Borgerrepræsentationens endelige beslutning kræves der en omfattende beslutningsproces i tiden frem til den 31. december år 2001. Det er en proces, der vil komme til at involvere et utal af aktører og endnu flere ressortområder. En grundig og sober forberedelse til tiden efter årsskiftet 2001-2002 kræver tid, masser af tid, tid til at få bragt personale og ikke mindst finansieringsproblemerne på plads.

Allervæsentligst er dog, at vi giver byens borgere og virksomheder den fornødne tid til at forberede sig og eventuelt omstille sig til den situation, der formentlig under alle omstændigheder bliver en anden end den, vi ser i dag. Lad os derfor tage den endelige beslutning om bydelsforsøgets fremtid så hurtigt som overhovedet forsvarligt.

På vegne af Den Konservative Gruppe skal jeg derfor *foreslå*, at tidsplanen ændres således, at Borgerrepræsentationen allersnarest med udgangen af marts måned år 2001 vedtager de eventuelle ændringer af bydelsregulativet med henblik på at sikre den fornødne tid til Indenrigsministeriets stadfæstelse.

Det vil sige, at Den Konservative Gruppe har ingen problemer med indstillingens »at« på første side, men mener, at det, der står på side 3, 2. spalte, at »Regulativet bør være endeligt vedtaget af Borgerrepræsentationen medio år 2001, med henblik på at sikre den fornødne tid til Indenrigsministeriets stadfæstelse«, nok bør rykkes frem til udgangen af marts i stedet for medio, således at borgere og virksomheder osv. som nævnt får tid til at omstille sig til den nye situation.

Lars Engberg (A): Jeg er enig i det, Thustrup siger, at det har været godt at få den afklaring, som papiret her giver af processen og de tidsmæssige betingelser for, at vi træffer en beslutning her i Borgerrepræsentationen om bydelsforsøget.

Jeg synes, der er flere ting, man skal hæfte sig ved, og som jeg synes, at indstillingen her udmærket afdækker.

Den første ting er, at det nu er meget klart – vi har selvfølgelig vidst det hele tiden, men nu står det ligesom meget tydeligt – at der er en proces, en ganske betydelig proces, også efter at Borgerrepræsentationen har truffet den endelige beslutning om bydelsforsøget, og den proces efter skal der også være tid til. Der er Folketinget, der er vedtægter, der er også nogle praktiske ting, personalet skal måske flyttes.

Nogle af alle de mange ting, som den første såkaldte midtvejsevaluering fra PLS jo påviste, at der i første runde ikke var tid til, skal vi nu sikre, at det skal der være.

Så derfor er det troværdigt, når det i indstillingen siges, at vi skal træffe den endelige beslutning senest op til 1½ år før kommunevalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Men det, som indstillingen også afdækker med stor tydelighed, er, at der er en stor proces også før Borgerrepræsentationen træffer beslutning. Vi har, som det er nævnt, en PLS-rapport, som vi selv har bestilt, og som kommer i begyndelsen af januar eller lige efter årsskiftet.

Men vi har også en diskussion i partierne og mellem partierne om en lang række forhold. Søren Pind har været inde på nogle af dem, men størrelsen af bydelene er da noget, vi skal diskutere, om det er den rigtige inddeling, vi har fundet til den slags. Vi skal også diskutere opgaver, vi skal diskutere finansiering som de vigtigste, og så skal der endvidere også være tid til høringer.

Der er en ganske omfattende proces, som også skal have lov til at forløbe, inden vi træffer beslutning i Borgerrepræsentationen. Jeg tror ikke, der er nogen, der kan forestille sig, at vi kan køre en hurtigere proces igennem for at afklare disse meget vigtige emner end før marts 2000.

Så synes jeg, der er grund til at hæfte sig ved den ændring, der også skete i Økonomiudvalget, nemlig at der er andre løsninger end de 2, der hidtil har været på banen, nemlig afvikling af bydelsforsøget og at køre bydelsforsøget op i fuld skala. Der er andre løsninger. Jeg vil også godt tilføje, at der er faktisk mange andre tænkelige løsninger. Nogle af bydelsrådene mener, at man skal fortsætte bydelsforsøget uændret. Det er selvfølgelig en af mulighederne.

Jeg vil godt sige, at vi skal bestemt ikke udelukke andre løsninger, og jeg synes, at tidsplanen lægger godt op til, at vi har mulighed for at få afklaret også disse andre muligheder.

Så vil jeg godt sige om folkeafstemningen, at den beslutning, vi har truffet i Borgerrepræsentationen, er jo, at hvis man kører forsøget op i fuld skala dækkende hele København, ja så skal vi have en folkeafstemning.

Jeg synes, at uanset den fremtidige løsning vil der blive fastlagt så mange ting, som har meget langtrækkende virkninger for københavnernes, så for mig at se er det noget, næsten uanset hvilken tænkelig løsning vi måtte ende på, som har alle københavnernes interesse, og derfor mener jeg, vi meget nøje skal overveje brugen af folkeafstemning i denne sag.

Der er bestemt meget, der kunne tale for, at alle københavnernes får lejlighed til at udtale deres mening om, hvordan en fornuftig decentralisering bør finde sted her i København, uanset hvilken løsning et flertal i Borgerrepræsentationen når frem til at anbefale over for vælgerne.

Må jeg sige til Peter Skaarup og hans forslag, at der er ingen tvivl om, at Borgerrepræsentationen skal træffe den endelige beslutning, efter at der har været afholdt en folkeafstemning. Det siger sig selv. Men det rigtige tidspunkt for at afholde en folkeafstemning afhænger, så vidt jeg kan se, af, hvilken løsning, hvilken model et flertal her i Borgerrepræsentationen vælger eller beslutter sig for at sætte til folkeafstemning, alene af den grund, at Borgerrepræsentationen, hvor der altså er mulighed for at træffe beslutning om afstemningstemaet, det giver sig selv.

Så er det sådan mere måske en strid om ord, om, hvorvidt folkeafstemningen er før eller efter, at Borgerrepræsentationen har truffet beslutning. Men det ligger i hvert fald fast, at Borgerrepræsentationen naturligvis skal træffe sin endelige beslutning, efter at en folkeafstemning har fundet sted.

Derfor er vi ikke enige i den, synes vi, noget firkantede formulering, som ændringsforslaget har fået fra Dansk Folkeparti og vil stemme imod det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Så vil jeg sige til borgmester Thustrup Hansens forslag, at det vil jo i praksis, hvis vi beslutter det, være det samme som at sætte en tidsfrist for Folketingets arbejde, fordi vi kan jo ikke få de her vedtægter færdiggjort, før de kan godkendes i Indenrigsministeriet, og Indenrigsministeriet kan ikke gå i gang med at godkende noget, før de har besluttet det i Folketinget.

Det er jo ikke nogen lang tid, Folketinget har, fra de åbner i oktober og så til den frist, som Thustrup Hansen vil have, nemlig marts måned. I praksis vil det virke som en tidsfrist, vi prøver at fastlægge over for Folketinget. Det tror jeg ikke, vi skal.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det Radikale Venstre er også glad for den indstilling, der ligger her, og vi kan tiltræde tidsplanen for de væsentligste beslutninger omkring bydelsforsøget.

Vi er glade for, at det oplæg, der oprindeligt var lavet af forvaltningen, er blevet udvidet med, at der ikke bare er alternativet, at bydelsforsøget afvikles, eller at bydelsforsøget gøres permanent, men at der også er åbnet op for diskussion om andre løsninger.

Vi forestiller os, at det er det, der bliver det aktuelle, fordi vi har svært ved at forestille os, at tiden er inde til at permanentgøre forsøgene, når vi ved, at bydelsforsøgene er bragt i stand med meget kort frist, og at bydelsrådene blev kastet ud i det over hals og hoved og først efter halvandet år fik mulighed for at finde deres egne ben.

Så i lyset af det er tiden ikke inde til, at vi permanentgør bydelsforsøgene, sådan at de ikke længere er forsøg, men at det er bydele fra år 2002.

Men når det er sagt, så mener Det Radikale Venstre, at bydelsforsøgene er den største demokratiske landvinding for København, som har været med til at presse andre strukturændringer igennem, og det var bydende nødvendigt for København, at man kom ud i den udfordring her. Det har givet en langt bedre service over for borgerne.

Det har også betydet, at de dele af København, der ikke er kommet med i forsøget, har måttet oppe sig, fordi de skulle nødig halte bagud i forhold til det, der skete ude i de bydele, der var omfattet af forsøget.

Jeg har dyb respekt for det arbejde, der er blevet lavet i bydelsforsøgene, og det er jo også det, den midtvejsevaluering viser. Hatten af for det. Så bydelsforsøgene er kommet, de viser en vej, men præcis hvilken vej vi skal gå i år 2002, er det for tidligt at udtale sig om.

Der kan være mulighed for, at bydelsforsøgene skal udvides i bredden. Det vil sige, at der er flere bydele, der skal med i en forsøgsordning, der så skal fortsætte yderligere 4 år. Der kan være en mulighed for, at forsøgene skal udvides i dybden. Det var det, Søren Pind var inde på. Det handler om kompetence, det handler om skatteudskrivning.

Endelig kan der også være mulighed for, at man kører med forskellige forsøgsmodeller, og at man også laver nogle andre grænsedragninger end dem, der ligger i Kommuneplanen. Det Radikale Venstre kan se flere forskellige ting foran sig, og vi mener, at vi nu skal i gang med at få diskuteret, hvordan vi kommer videre med denne demokratiske landvinding.

Med hensyn til folkeafstemning er det vores holdning, at det kommer an på, hvordan de her diskussioner forløber, fordi jeg kunne godt forestille mig, at det kunne ende i noget, der minder om dengang vi stemte om jordlovene, hvor vi havde en sort hånd, der blev holdt hen over det lille parcelhus, hvis vi laver nogle afstemningstemaer, der er alt for bastante.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jeg har på den anden side også svært ved at sige, at vi ikke gerne vil en folkeafstemning, men det er i hvert fald noget, som vi skal være utrolig omhyggelige med, fordi der er mange, der vil være ivrige efter at skabe den frygt i de bydele, der ikke har været omfattet af forsøget, og som ikke ved, hvad det egentlig handler om.

Derfor er jeg som sagt noget usikker på, hvordan vi skal få klaret den sag, så den bliver fornuftig og også demokratisk og ikke demagogisk. Det er også en ting, som vi må diskutere meget nøje. Men i princippet er Det Radikale Venstre selvfølgelig for en folkeafstemning.

Så synes jeg ikke, der er grund til, i hvert fald fra vores side, at forlænge debatten her. Vi er meget positive både over for forsøgene og over for tidsplanen, og vi glæder os til at komme i gang.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters i 1. runde.

Lars Hutters (L): I en periode har København og det københavnske bystyre jo været i gang med en ret omfattende forfatningsdrøftelse. Jeg tror, vi alle sammen godt kan huske, at det var med noget bekymring, vi så på, hvordan og hvorledes det ville gå med hensyn til omstruktureringer i hovedstaden, hvor vi var bekymrede for, om vi blev lagt ind under Københavns Amt. Jeg er glad for, at det ikke skete.

Jeg vil med det samme sige, at den proces i hvert fald har lært mig, at det heller ikke vil være korrekt at opdele København i en lang række kommuner.

Så derfor skal vi være utrolig stolte af, at vi, trods de vanskeligheder der er, har bydelsforsøgene og bydelsrådene, fordi det giver en mulighed for, at der kommer en helt anderledes dybde i selve demokratiet, som er nødvendig i den moderne tilværelse.

Vi har under et tidligere dagsordenspunkt jo omtalt de problemer, der er i bydelsrådene. Jeg vil godt bruge denne anledning til samtidig at fremhæve det, som bydelsforsøgene af en lang række borgere opleves som, nemlig mulighed for borgerdeltagelse og reelt, praktisk demokrati.

Flere bydelsråd, jeg tror stort set dem alle sammen, har en ting, som jeg savner kolossalt herinde i Borgerrepræsentationen. Der har man, før selve dagsordenen går i gang, en times spørgetid for borgerne, hvor de kan komme og stille, uden nogen som helst form for censur, de spørgsmål, borgerne har på sinde. Det kunne vi egentlig godt lære noget af, så københavnere fik mulighed for at komme ind og stille spørgsmål.

Man har mulighed for at have observatører til de forskellige dagsordenspunkter, hvis man har anmeldt det nogle timer i forvejen, så man altså frit kan drøfte de forskellige sager med de valgte politikere. Det er også en yderligere dimension og en borgerdeltagelse, der er utroligt gavnlig.

Sådan er der en lang række tilfælde af deltagelse fra borgernes side, hvor de ytrer sig om, hvordan og hvorledes sagerne skal ses, og hvordan de anbefaler, at sagerne skal beslattes.

Folkeafstemningen er for mig lige så meget en borgerdeltagelse, en demokratisk ret for københavnere. Så derfor ser jeg frem til, at der skal holdes en folkeafstemning, og jeg kan forstå, jeg har lyttet mig grundigt til det, at der heldigvis er et flertal for, at københavnere i en sådan sag omkring det moderne demokrati i København naturligvis skal være med til at forme den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Der er nu lagt en tidsplan frem for Borgerrepræsentationen. Jeg synes også, det var rigtigt, at der havde været en tidsplan, hvor man informerede københavnernes om, hvordan de i den tidsplan skulle deltage, nemlig omkring folkeafstemningen.

Nu vil jeg ikke ødelægge den gode stemning med henblik på, selv om jeg synes, det havde været rigtigt, at vi i aften satte en dato for folkeafstemningen. Men jeg vil gøre noget andet i et ændringsforslag, fordi ligesom Inger Marie Bruun-Vierø var inde på det, skal en folkeafstemning jo forudgå af en god og en sund demokratisk debat om, hvad det er der egentlig skal ske. Det har københavnernes jo kun mulighed for, hvis de i rimelig god tid kender datoen for folkeafstemningen. Så mit *ændringsforslag* skal i al beskedenhed gå på følgende:

»Datoen for folkeafstemningen om bydelsråd skal være kendt mindst 3 måneder i forvejen.«

Det skal ikke komme som en tyv om natten, at om en måned skal det være der.

Jeg vil gerne have nogle bemærkninger til det. Jeg håber, at det kan gå med ind i tidsplanen, fordi det jo er i den demokratiske ånd, at københavnernes i god tid skal være annonceret om, hvornår der er folkeafstemning om bydelsråd.

A. Benhaddou (D): Jeg behøver ikke at holde et langt foredrag om CD's holdning til bydelsforsøgene. CD har altid og vil altid være imod bydelsforsøgene, fordi jeg og CD mener, at det er at spille hasard med borgernes interesser. For hvad er københavnernes mest interesseret i? De er interesseret i bedre nærservice og ikke bedre politiske borgere rundt omkring sig, og det er det, jeg føler, at man har etableret med bydelsforsøgene.

Så man er nærmest ved at brække sig over de talere, der har været heroppe og omtalt det, som om det var en demokratisk revolution i København. Det er noget sludder og vrøvl, for københavnernes taler ikke sådan om bydelsforsøget.

Jeg føler, at bydelsforsøget har betydet, at mange ressourcer bliver brugt forkert og går tabt. Bydelsforsøget har også været med til at skabe mere splid blandt københavnernes, og det har også skabt mere social og økonomisk forskel mellem de berørte bydele og BR-kommunen.

Det er også derfor jeg godt kan forstå, at borgmester Søren Pind kan stå her og sige, at forsøget ikke har vist tilstrækkelige resultater. Det forstår jeg som at det ikke har vist tilstrækkeligt positive resultater. Så tilhængerpartierne sidder og venter på, hvornår de positive resultater bliver flere og mere markante i forhold til de negative resultater, og man skal huske på, at det er mere de positive resultater, de afventer.

Så melder Enhedslisten, Morten Kabell, at hvad skulle vi dog bruge en folkeafstemning så hurtigt til, hvad skulle vi som partier gå ud og melde til københavnernes om, hvad de skulle stemme? Tja, måske eller hvad.

Det mener jeg er et problem for de partier, der ikke kan tage stilling til spørgsmålet. CD har taget klart afstand fra bydelsforsøget. Visse partier er klart tilhængere af bydelsforsøget, de har taget klar stilling. Det må være et problem for måske Enhedslisten og Socialdemokratiet.

Og så kommer Det Radikale Venstre og taler om den største demokratiske landvinding for København. Jeg opfatter det som den største bureaukratiske landvinding for københavnernes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det eneste, københavnernes har brug for, er en forbedret lokal service rundt omkring, i Vanløse, Brønshøj osv., og det behøver vi ikke at få vores politiske græsrodde til at gå rundt og fortælle dem. Det kan menige, almindelige kommunalt ansatte selv klare. Det er i hvert fald CD's holdning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde, som jeg godt vil indlede, inden jeg giver ordet til Peter Skaarup.

Det er nok så meget en bemærkning, som relaterer sig lidt til det sidste indlæg, men også Morten Kabells tidligere indlæg. Jeg tror, Morten Kabell brugte udtrykket »bydelsforsøgsvenlige partier« eller noget i den retning.

Jeg vil meget gerne sige – jeg ved ikke, om Morten Kabell vil komme ind på det her efterfølgende i lyset af Benhaddous indlæg – at det føler jeg, jeg tilhører. Jeg tror, at Morten Kabell kan bekræfte, at den debat, der foregår internt i Enhedslisten, ligner meget den debat, som Morten Kabell må gå ud fra foregår internt i Socialdemokratiet.

Jeg tror, man skal lade være med at sige, hvad man er venlig eller uvenlig over for, Morten Kabell – undskyld, jeg må ikke tale direkte – fordi ellers var der jo ingen grund til at lægge op til et forløb nu, lave en tidsplan. Den skal give tid til afklaring, den skal give tid til debat internt i de partier, hvor der er forskelligartede synspunkter, det medgiver jeg, det er der i det parti, jeg tilhører, og det ved jeg også, der findes andre steder, tid til at diskutere det her.

Jeg synes i virkeligheden, det er meget bedre, hvis det ender med, at folk er uenige, at de så er uenige efter en debat, fordi de ved, hvad hinanden mener, og hvilke motiver hinanden har, frem for bare at træffe nogle beslutninger uden nogen debat. Derfor er jeg meget glad for den her tidsplan.

Og Morten Kabell – undskyld igen – jeg føler, vil jeg sige til hr. Morten Kabell, at jeg tilhører et bydelsforsøgsvenligt parti. Hvor vi lander samlet set, ved jeg ikke, men på nuværende tidspunkt vil jeg også godt sige, at jeg tilhører ikke et parti, der er modstander af decentralisering i København.

Må jeg så sige om de 2 hovedalternativer, som Inger Marie Bruun-Vierø også var inde på, og det synes jeg, forvaltningen skal have i forhold til det oplæg, som er optrykt her, at det tydeliggør, at ud fra en administrativ og ud fra en forvaltningsmæssig betragtning var det ikke forvaltningens opfattelse, at der var behov for en længere periode, men at der klart kunne være tale om politiske hensyn, politiske årsager, politiske vurderinger til andre løsninger eller en mellemløsning som en videreførelse af de 4 bydelsforsøg, som klart er på paletten sammen med, som Lars Engberg sagde, en række andre muligheder. Det synes jeg ikke, vi skal træffe beslutning om på nuværende tidspunkt.

Må jeg sige om folkeafstemningsdiskussionen, at jeg fuldt og helt vil tilslutte mig, der er ingen grund til at bekræfte det, men en bekræftelse af den beslutning, som Borgerrepræsentationen har truffet. Den er godt nok, Martin Günter, truffet, indtil man måtte vælge at træffe en anden beslutning.

Men jeg vil meget gerne tilslutte mig den beslutning om, at hvis der bliver tale om en bydækkende ordning, jamen så skal der være en folkeafstemning forinden.

Men man kunne jo også godt forestille sig, at der kunne træffes beslutninger om andre folkeafstemninger med andre temaer. Vælger vi eksempelvis det alternativ, der hedder forlængelse af de 4 forsøg, jamen så kunne man da forestille sig en folkeafstemning i de 4 bydele

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

om det. Man kunne forestille sig flere temaer, afhængigt af, hvad det var for nogle modeller vi måtte ende på.

Så vil jeg sige til borgmester Thustrup Hansen om det, som Thustrup Hansen gør opmærksom på, og som Lars Engberg kommenterede i 2. spalte på side 3 om Indenrigsministeriet, at jeg forudsætter en tæt og løbende dialog med ministeriet, også om ministeriets tidsfrister i denne sammenhæng, og mener, at det, som Thustrup Hansen gør opmærksom på, skal vi være opmærksom på samlet set i processen.

Så til Lars Hutters. Jeg synes ikke, det vil jeg godt sige, det tror jeg, alle vil være enige i, at vi ved ikke endnu, om vi når frem til et folkeafstemningstema. Men jeg er 110 pct. enig med Lars Hutters i, at hvis vi skal ud i en folkeafstemning, så skal befolkningen kende datoen, og der skal være en bred information ud over den, som partierne hver især vil foretage, og så skal det være en dato og et tema, der er kendt 3 måneder før den afstemning.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, og jeg vil næsten henstille til Lars Hutters, at han trækker forslaget, og at vi i bred enighed kan vedtage denne tidsplan og få denne sag på det rigtige spor fra starten denne gang.

Peter Skaarup (O): Jeg vil godt i forbindelse med det, overborgmesteren sagde, sige, at vi er fuldstændig enige i den indstilling, der ligger. Vi synes, det er en god indstilling, og at man har gjort et godt stykke arbejde, og det er godt, hvis vi bredt herinde i Borgerrepræsentationen kan træffe beslutninger i den retning.

Men jeg vil også godt sige til Morten Kabell og Enhedslisten, at det her med at sætte spørgsmålstegn ved, hvad vi skal stemme om, hvis vi, som Dansk Folkeparti ønsker det, laver folkeafstemningen, før Borgerrepræsentationen træffer sin endelige beslutning, jo ikke er noget problem. Altså det er klart, at Borgerrepræsentationen selvfølgelig skal træffe en beslutning om, hvad der skal stemmes om, og det skal der være et flertal af partierne herinde på Rådhuset, der skal træffe en beslutning om. Det siger sig selv.

Det skal ikke være noget med, at vi skal sætte os ned i en arbejdsgruppe og frem og tilbage. Næh, det skal være stort set det tema, eller vi må snakke om, hvad det skal være, men det er da klart, at det stort set skal være det tema, som Borgerrepræsentationen i den sidste valgperiode besluttede sig for, nemlig det, der står på side 2 i referatet af de tidligere beslutninger med betydning for tidsplanen, som der står, altså at:

»Før bydelsstyre i Københavns Kommune gøres permanent, drages der omsorg for, at emnet underkastes en vejledende folkeafstemning i hele kommunen. Borgerne skal have mulighed for, ved et ja eller nej, at tage stilling til gennemførelsen af permanent bydelsstyre.«

Så det er altså ikke særlig kompliceret at ændre den formulering en lille smule til et afstemningstema, hvor borgerne kan svare ja eller nej til en permanentgørelse af bydelsstyret. Ja eller nej? Vil I have det? Ja eller nej.

Så derfor forstår jeg slet ikke den sætten spørgsmålstegn ved, hvad tema der skal stemmes om, fordi det siger sig selv, det kan vi alle sammen formulere, og vi kan i hvert fald efter en forhandling også blive enige, går jeg ud fra, et bredt spektrum af partier herinde, om, hvordan formuleringen skal være.

Men det, vi så er kritisk indstillet over for, er jo, hvis det er sådan, at Borgerrepræsentationen lægger det hele fast, bruger en masse ressourcer i forvaltningerne, Økonomiforvaltningen selvfølgelig specielt, på at forhandle med Indenrigsministeriet, næsten lægge lovforslag

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

frem i Folketinget og få det hele på plads, og så har man ligesom sagt til borgerne, at nu er det hele klart, og overbeviser sig selv om, at sådan skal det bare være, og så får borgerne ikke et reelt valg.

Der er det altså, vi siger, at hvis borgerne skal have et reelt valg, så skal der altså stemmes om principbeslutningen, ja eller nej til fortsat bydelsstyre, før man begynder med de helt nøjagtige optegnelser.

Det er derfor, vi har stillet det ændringsforslag, som altså går ud på, at man før principbeslutningen fra Borgerrepræsentationens side sender det her ud til folkeafstemning, laver et godt informationsarbejde for og imod, det kan partierne gøre, og bagefter begynder vi at se på, om man overhovedet skal bruge alle de kræfter og de millioner af kroner, det vil koste i forvaltningerne at lave det arbejde, der skal til for at permanentgøre bydelsforsøgene.

Martin Günter (F): Der har, efter at jeg har været heroppe i 1. runde, været stillet en række forslag, og jeg skal da lige sige, hvilken holdning SF har til dem.

Overborgmesteren nævnte den mulighed, at der kunne være andre afstemningstemaer end for eller imod bydelsstyre i fuld skala. Det er vi i SF fuldstændig enige i. Når jeg sagde, at vi ikke ville binde os til en folkeafstemning på et bestemt tidspunkt, så er det fordi jeg siger, at vi har forpligtet os til at holde en folkeafstemning, før man eventuelt gør det her permanent. Det vil sige, at nu er det så fast, som sådan noget kan være, men man må altså gå ud fra, at nu har vi et system, som skal fortsætte på nogle ganske bestemte præmisser og opgaver og ting og sager i en lang årrække frem. Altså ved en permanent ordning har vi forpligtet os til at holde folkeafstemning.

Det betyder ikke, at vi ikke kan holde folkeafstemning om andre temaer, f.eks. om det, som overborgmesteren nævner, at hvis man vil fortsætte i de 4 bydele, jamen så kunne man jo holde en folkeafstemning i de 4 bydele, bare ét forslag. Det ville nok være mindre relevant at holde en folkeafstemning i hele København om, hvorvidt det skal fortsætte i Kongens Enghave og på Indre Østerbro.

Der er nogle, der har tilkendegivet, hvordan de egentlig ser på fremtiden her. Det vil jeg også meget kort sige for SF's vedkommende, også fordi Peter Skaarup ligesom lader, som om det er et enkelt tema: For eller imod bydelsråd. Det er det jo ikke. Det vil jo blive et tema om, hvilken form for bydelsråd, det vil sige, hvor mange, hvilke opgaver, hvordan de skal finansiere deres opgaver.

Det må vi jo have taget stilling til, det må vi have taget en principbeslutning herinde om; ellers er der ikke noget at sætte til folkeafstemning. Det kan være, at nogle gerne vil have det uden selvstændig skatteudskrivning, og derfor vil de stemme nej, hvis vi lagde skatteudskrivningen ud, og omvendt.

Det vil sige, at vi må have taget stilling til, hvilken form for bydelsstyre, bydelsråd vi forestiller os, inden man sender noget ud til folkeafstemning. Bydelsråd er jo ikke noget entydigt.

SF selv så, har vi jo sagt så tit, det gerne bredt ud i hele byen, men vi er også parate til at tage det i bidder, altså som Inger Marie Bruun-Vierø sagde, gå mere i dybden nogle steder, eller i bredden, det vil sige flere bydele inddraget i forsøg. Vi er parate til at gå små skridt, men vi har da også et mål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Borgmester Thustrup Hansen nævner det der med, at bydelsregulativet burde være klart allerede i marts år 2001. Det tror jeg egentlig, han har ret i. Jeg vil så sige, at jeg synes ikke, det er udelukket, det, der står i oplægget, at regulativet bør være endeligt vedtaget af BR medio år 2001. Det vil sige, at så kan vi jo, hvis vi har kræfter til det og muligheder for det, fremme det, så det er færdigt. Der står ikke noget om, at det ikke kan være færdigt på det tidspunkt, hvor borgmester Thustrup Hansen foreslår det.

Men jeg er helt enig i, at det skal være så tidligt som muligt, fordi der har været tidsproblemer ved det oprindelige, ved vores første forsøg. Men jeg synes bare, at det er en indforståethed mellem os alle sammen, at sådan må det være.

Jeg er enig i det, overborgmesteren sagde, om de 3 måneder, som Lars Hutters foreslog. Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at indføre det. Det må være en fuldstændig selvfølge, at en folkeafstemning bygger på en grundig debat, grundig oplysning, og det kan kun gøres, hvis man har god tid til det. Derfor vil der også skulle bruges i hvert fald 3 måneder til det. Så også på det punkt mener jeg, at vi alle herinde må kunne trække på samme hammel.

Morten Kabell (Ø): Overborgmesteren slog fast, at Socialdemokratiet også er et bydelsrådsvenligt parti, og det vil jeg da gerne kvittere for.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, og det tror jeg også, overborgmesteren godt ved, at vi da nogle gange i andre partier måske har været lidt i tvivl om, hvad Socialdemokratiets holdning har været. Men det er fint, at det på denne måde nu står helt fast.

Jeg skal da så beklage over for overborgmesteren, hvis man føler, at jeg har beklirket ham i denne sag. Det har så sandelig ikke været min mening.

Jeg er meget enig den vurdering, overborgmesteren kommer med, den mangfoldighed i folkeafstemningsmuligheder, der jo faktisk er, og det er også en af grundene til vores stillingtagen til de forslag, der har været, om at præcisere noget om folkeafstemninger, at vi har syntes, at det er der ingen grund til at gøre på nuværende tidspunkt.

Dansk Folkeparti mener, at deres forslag vil give mulighed for en fuldstændig klar stillingtagen til folkeafstemningen. Jeg skal altså beklage og sige det, men jeg ser det ikke. Jeg ser ikke, at det giver mening, at man tager en folkeafstemning, før det ligger nogenlunde klart, hvor Borgerrepræsentationen har tænkt sig at lande, og hvad det er der skal fremsendes til Indrigsministeriet, til Folketinget med henblik på ændring af den eksisterende lovgivning.

Vores stillingtagen vil f.eks. have meget at gøre med, hvad det er for et indhold, der ligger i en permanentgørelse og i en bydækkende ordning eller bare en udvidelse af forsøget med bydelsråd. Det er klart, at vi vil jo ikke på forhånd kunne sige ja eller nej til hvad som helst inden for det her. Så derfor vil det naturligvis være afhængigt af, hvad indholdet bliver.

Det er så også en kommentar til Danmarks mest overflødige parti – undskyld – Centrum-Demokraterne, deres kommentar om, hvorvidt man ikke bare kan gå ud og tage en principiel diskussion og træffe en principiel beslutning om, hvad det er man skal opfordre borgerne til at stemme.

Nej, det kan man ikke. Det afhænger af indholdet, det afhænger af, hvad det er for nogle præmisser, der bliver givet, og det må naturligvis bero på en saglig vurdering af den fremtid, der ligger både for København og for de enkelte bydele.

Derfor vil vi ikke så unuanceret bare give los for, at man stiller sig op i hver sit verdenshjørne og råber ad hinanden. Det er vigtigt, at vi finder ud af, hvordan det her skal løbe af sta-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

blen, og når vi har fundet ud af det, så tager vi en beslutning om, hvad det er vi vil anbefale borgerne. Og så håber vi naturligvis, at borgerne følger det. Det ved vi jo ikke noget om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Benhaddou, der har trykket på knappen. Jeg er klar over, at det var Morten Kabell, der inspirerede Benhaddou til et indlæg.

A. Benhaddou (D): Nej, det var det nu ikke. Jeg havde bare lyst til at stille et spørgsmål til tilhængerpartierne af bydelsforsøget.

Nu taler man så meget heroppefra om, at det er så utrolig vigtigt med denne folkeafstemning, og hvor folk står henne i København. Men hvorfor gjorde man det ikke i forbindelse med indførelsen af bydelsforsøget?

Det har været en så drastisk ændring i forhold til københavnernes liv, at jeg synes, det var helt forkasteligt, at man bare indførte det som en borgerrepræsentationsbeslutning, og så står man her i dag og er i tvivl om, om man skal have den folkeafstemning og hvordan og hvorledes. Hvorfor var man ikke i tvivl om, hvad københavnernes syntes om bydelsforsøget på det tidspunkt, da man indførte det? Hvorfor besluttede man det herindefra alene?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Føler nogen trang til at svare på spørgsmålet på nuværende tidspunkt? Det kan besvares, Benhaddou. Jeg tror, det ramte ... undskyld, det var en spøgefuld bemærkning.

Ikke flere har begæret ordet til denne sag, hvortil der er stillet og opretholdt 1 ændringsforslag. Det er det af Peter Skaarup stillede ændringsforslag om folkeafstemning, og det ønskes der afstemning om.

Peter Skaarup (O) stillede ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationen forpligter sig til at holde en folkeafstemning om bydelsforsøgenes fremtid, før Borgerrepræsentationen træffer sin principbeslutning i sagen.

Ændringsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 7.

Før stemte: O, L og D.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og P.

Indstillingen blev herefter godkendt.

---

7) 237/99

Indstilling om udpegning af administrerende direktør Ida Munk, Kultur- og Fritidsforvaltningen, som Københavns Kommunes repræsentant i Fonden Kulturbro 2000's bestyrelse. (Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Nr. 85 Overført fra lukkede døre

7 a) 275/99

*Indstilling om endelig berigtigelse af overdragelsen af en ejendom.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

8) 240/99

*Indstilling om godkendelse af forslag til ændring af vedtægterne for Københavns Idrætsanlæg, samt om at der i medfør af vedtægtsændringen blandt Borgerrepræsentationens medlemmer vælges 6 medlemmer, som skal have sæde både i bestyrelse og repræsentantskab for Københavns Idrætsanlæg for perioden 16. juni 1999 til 31. december 2001.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at jeg har modtaget en anmodning fra valggrupperne om, at formanden ved punkt 8, 9 og 22 får bemyndigelse til at modtage de relevante navne.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg skal også kun knytte få bemærkninger til det foreliggende forslag om ændring af vedtægterne for KI.

BR har hidtil valgt 10 medlemmer til KI's repræsentantskab, hvoraf 4 tillige valgtes til bestyrelsen. Der var ikke noget krav om, at medlemmerne også skulle være medlem af BR.

Den nuværende bestyrelse for KI har ønsket en tættere og bredere kontakt til de beslutende politiske myndigheder, hvorfor forslaget går på, at den kommunalpolitiske repræsentation i bestyrelsen udvides fra 4 til 6 medlemmer, samt at disse 6 vælges blandt BR's medlemmer. Et enigt Kultur- og Fritidsudvalg har tiltrådt dette forslag.

I betragtning af at kommunen yder et betydeligt årligt tilskud til KI, finder jeg, det er en god idé med en tættere kontakt parterne imellem. Jeg synes også, det er fint, at de samme 6 personer både er medlem af bestyrelse og af repræsentantskab. Så er vi fri for den uskik med A- og B-medlemmer til KI's organer. Dette opvejer til fulde, at den kommunale repræsentation i repræsentantskabet nedsættes fra 10 til 6 medlemmer.

Det er også værd at bemærke, at opprioriteringen af politikerne i bestyrelsen ikke sker på bekostning af idrætssiden. Den bevarer fortsat sit flertal i forhold til os politikere ved at få yderligere 2 pladser i bestyrelsen.

Den samlede bestyrelse udvides herved fra 12 til 16, hvilket måske nok er en lidt voldsom stor størrelse, men med lidt god vilje fra medlemmernes side tror jeg på, at bestyrelsen fortsat vil være manøvreedygtig og samtidig vil kunne høste fordelene ved en tættere og bredere tilknytning til kommunens politikere.

Så støtte til forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu når Thustrup Hansen har læst forslaget op, skal jeg undlade at gøre det. Jeg har bare nogle få kommentarer til dette forslag, som vi i Enhedslisten selvfølgelig mener, man bør støtte.

De kommentarer går ud på, at for ikke særlig lang tid siden vedtog vi ændringer omkring KUC's styring. Hvis nogen kan erindre det, så valgte vi 7 personer ind i KUC's ledelse. Her er tallet 6, og hvordan kan det nu være? Jeg må bare sige, at det er et kompromis. Enhedslisten ønskede faktisk, at der skulle være 7, også fordi det magisk i forhold til denne Borgerrepræsentation bedst opfylder simpelt hen kravet til mindretalsbeskyttelse og til bred repræsentation. Men det var der andre partier, der ikke ønskede, og det er i orden, det er så et kompromis, der er lavet.

Man kan sige, at ændringen, at de skal være medlemmer af Borgerrepræsentationen, kan synes skrap for nogle. Min erfaring er i hvert fald både fra KI's bestyrelse og fra KUC's bestyrelse, at det giver ingen mening i dag med sådanne organisationer med udvalgsstyre at have personer repræsenteret der fra de politiske partier, hvis de ikke samtidig minimum har sæde i denne forsamling. Der er ikke den nødvendige sammenhæng i beslutninger og troværdighed, det er virkeligheden.

Jeg ved godt, at der er andre partier, der har haft den holdning, at man skal sprede det ud til flest mulige mennesker, men i udvalgsstyret her har det altså ikke en særlig heldig funktion. Så derfor er dette absolut et fremskridt, selv om det kun bliver til 6 denne gang.

Kaja Jacobsen (F): Jeg skal blot sige, at SF's principielle synspunkt stadig væk er og har været i de her sager på kulturområdet, at vi er meget ubegejstrede for den centralisering, der foregår af området.

Derfor vil vi også ... det nytter næsten ikke at stille et ændringsforslag, sådan har jeg det, så jeg gider ikke, men jeg vil gøre opmærksom på, at vi mener, det er forkert.

Jeg tror ikke, at beslutningerne nødvendigvis bliver bedre, fordi det altid er Kulturudvalget, der tager dem, og man får det hele proppet derind, og det bliver jo kulturudvalgsfolk, der kommer til at sidde i bestyrelsen. Det er også o.k., at det ikke bliver bygge- og teknikfolk eller noget andet.

Grunden til, at vi har nogle i de der organisationer, hvor brugerne er stærkt repræsenteret, er jo også, at vi mener, det er vigtigt, at man får beslutningerne ud af huset også.

I dag er det sådan, at partier, der ønsker at besætte posterne i de her bestyrelser, kan gøre det med folk, der sidder i Borgerrepræsentationen. Det ved jeg, at de gør i Enhedslisten, det vil I fortsat kunne gøre. Men det er åbenbart vigtigt at sige til os andre, at det skal vi også gøre. Det synes jeg er lidt svært at forstå.

Så vi er ubegejstrede for denne indstilling.

Indstillingen blev godkendt.

Hertil valgtes Ole Hentzen, MB (C)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene senere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

9) 241/99

Indstilling om udpegning af 2 personer til brug for Justitsministeriets udpegning af medlemmer og suppleanter til Advokatkredsbestyrelsen for 1. kreds for tiden 1. juli 1999 til 30. juni 2003.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene senere.

---

10) 263/99

Indstilling om valg af 3 medlemmer til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskabs styrelse for perioden 1. juli 1999 til 30. juni 2000, som følge af ændring af teaterloven.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Hertil valgtes Mona Heiberg, idet overborgmesteren samtidig fik bemyndigelse til at modtage de resterende navne senere.

---

11) 297/99

Indstilling om godkendelse af kommunegaranti i forbindelse med konvertering af lån optaget af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

12) 291/99

Indstilling om godkendelse af revidering af ordningen vedrørende intern betalingsordning for brug af administrationslokaler samt tillægsbevillinger til budget 1999.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

13) 305/99

Indstilling om udpegning af en formand og to medlemmer til Antennerne Ude-udvalget nedsat i medfør af "Handleplan for indflydelse til unge".

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Forvaltningens indstilling om, at Ulla Højmark Jensen udpeges som formand, og Johannes Eriksen og Christoffer Emil Bruun som medlemmer af udvalget, blev godkendt.

---

14) 218/99

Indstilling om godkendelse af kapitalbevilling på i alt 3.050.000 kr. til etablering af et fritidshjem til 44 børn i eksisterende lokaler på Sjællandsgades Skole, Indre Nørrebro, og en kapitalbevilling på i alt 467.000 kr. til montering af 66 midlertidige fritidshjemspladser i en eksisterende pavillon på Gl. Kalkbrænderivej 15, Østerbro Bydel, samt at der gives en kapitalbevilling på i alt 120.000 kr. til montering af 22 fritidshjemspladser i satellitten, der er tilknyttet institutionen i Blommestien, Kirsebærhavens Skole i Valby Bydel.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

15) 219/99

Indstilling om kapitalbevilling på 1.924.000 kr. med henblik på udvidelse af det eksisterende fritidshjem, Smyrnavej 5, med 22 pladser til erstatning for 22 midlertidige pladser.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

16) 260/99

Indstilling om kapitalbevilling på 2.250.000 kr. til etablering af 44 fritidshjemspladser på Jagtvejens Skole.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

17) 261/99

Indstilling om kapitalbevilling på 1.450.000 kr. til etablering af 20 fritidshjemspladser i fritidshjemmet Philip de Langes Hus på Christianshavn.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

18) 262/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 900.000 kr. til etablering af midlertidige pavilloner til 36 fritidshjemspladser på Rødkilde Skole.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

19) 267/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 8.871.330 kr. til etablering af et selvstændigt fritidshjem til 88 børn i Rådmandsgade 41.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

20) 268/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 1.208.700 kr. til etablering af en idrætsinstitution med 66 fritidshjemspladser i Boldklubben Skjolds lokaler på Indre Østerbro.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

21) 266/99

*Indstilling om overførsel af anlægsmidler fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samt om kapitalbevilling på 2.333.000 kr. til etablering af 22 børnehavepladser i udflytterbørnehaven Ryvang I.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er ikke kapitaloverførslen, vi anker over, fordi det er rimeligt, men at man indretter de der 22 pladser i udflytterbørnehaven Ryvang I, idet det er en lokal vurdering, at det bliver for presset derude.

Så vi vil gerne begære, at den sidste del bringes til afstemning, nemlig det vedrørende de 22 pladser i Ryvang I.

Per Bregengaard begærede afstemning om det sidste "at" i Økonomiudvalgets indstilling.

**Det sidste "at" i Økonomiudvalgets indstilling blev godkendt med 41 stemmer imod 6.
For stemte: A, F, O, V, C, B, L og D.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Imod stemte: Ø.

Hele indstillingen blev herefter godkendt.

---

22) 244/99

*Indstilling om reduktion i antallet af medlemmer og tilforordnede i Fællesbestyrelsen for H:S regionen med 3 medlemmer og 1 tilforordnet, oprettelse af en næstformandspost for Fællesbestyrelsen, som Socialudvalgsformanden i Frederiksberg Kommune besætter, samt om valg af yderligere en repræsentant til Fællesbestyrelsen blandt de af Borgerrepræsentationens medlemmer, der tillige er medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

H:S regionen vil efter reducere af antal medlemmer og tilforordnede få følgende sammensætning:

Formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget

Formanden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget

Formanden for H:S bestyrelsen

Administrerende direktør for Københavns Sundhedsforvaltning

Administrerende direktør for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen samt

Martin Geertsen, MB. (V)

---

23) 265/99

*Indstilling om indførelse af kundevalgsordninger på hjemmehjælpsområdet.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)*

Borgmester **Peter Martinussen**: Med vedtagelsen, som jeg håber, af dette forslag i aften, kommer etablering af kundevalgsordninger i København et stort skridt nærmere.

Jeg er glad for, at det er lykkedes at finde et flertal, der vil være med til at bære denne sag igennem, også på trods af de, og sådan er det jo, forskellige holdninger, der har været til udgangspunktet for dette og så den måde, det skulle gennemføres på.

Kundevalgsordninger er noget epokegørende nyt i København på dette område, fordi det indebærer, at forskellige leverandører, private organisationer m.v. kan tilbyde de ældre københavnere hjemmehjælp og hjemmepleje på linje med den kommunale hjemmehjælp.

For mig at se er det centrale i den debat, der er omkring kundevalgsordninger, og har altid været og skal fortsat være begrebet kvalitet. Baggrunden for dette forslag er da også, at vi gerne vil kunne tilbyde de ældre i København flere, øgede valgmuligheder omkring hjemme-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

hjælp og hjemmepleje, men uden at det sker på bekostning af kvaliteten i ydelserne, snarere tværtimod.

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke med dette forslag fralægger os det politiske ansvar for hjemmehjælpen ved at lade andre leverandører komme på banen, også snarere tværtimod. Det er kommunen, der fortsat godkender leverandørerne, opstiller kvalitetskrav, betaler for ydelserne, fører tilsyn med leverandørerne. Og således kan man med lige så god ret og større ret sige, at det fører til skærpet politisk opmærksomhed omkring indholdet af den ydelse, der tilbydes på hjemmehjælpsområdet.

Vi skal da også sikre, at den konkurrence, vi åbner op for, ikke sker på bekostning af hjemmehjælpernes arbejdsmiljø. Derfor bliver der stillet krav til leverandører om uddannelse og arbejdsmiljø. Leverandøren er forpligtet til at sikre, at opgaven til enhver tid varetages af kvalificeret og selvfølgelig overenskomstdækket personale.

I godkendelsen af de forskellige leverandører og den standardkontrakt, som Sundheds- og Omsorgsudvalget, efter at den forhåbentlig vedtages i aften, nu skal arbejde med, vil personalepolitik, herunder uddannelsespolitik, uddannelsesniveau og arbejdsmiljøforhold, generelt være forhold, der indgår med stor vægt i den samlede vurdering.

Der skal sikres en høj uddannelsesmæssig dækning af området gennem fastsættelse af kvoter for andele af personalet med fagligt relevant uddannelse med baggrund i erfaringerne fra den kommunale hjemmehjælp.

Dette skal også tages som et klart signal fra os om, at det her handler ikke om at sænke kvalitetsniveauet, tværtimod, det handler faktisk om at gøre det bedre, og det handler om at holde fast i den helhedsorienterede hjemmepleje, vi kender i dag.

Der er et flertal, som man vil kunne se, i udvalget, der er enige om det forslag, vi skal behandle her i dag. Vi har lagt op til 3 forskellige modeller af kundevalgsordningerne, både for at øge vores erfaringsgrundlag på området og for, som det er blevet udtrykt tidligere i denne forsamling, at afprøve definitionen af grænserne mellem personlig pleje og praktisk bistand.

De 3 modeller, der skal afprøves i de forskellige bydele, strækker sig fra en model, der giver valgmuligheder omkring den praktiske bistand, som vi kender den, en anden model, der giver valgmuligheder omkring den praktiske bistand og de gråzoner af ydelser, der har karakter af lettere personlig pleje, omsorg m.v., og en model, der vedrører både den praktiske bistand og den personlige pleje.

Efter en 2-årig periode skal der udarbejdes en statusrapport over forsøget med de 3 modeller, hvorefter denne forsamling så skal tage stilling til, hvilken model – om nogen – vi fremover skal tilbyde københavnerne.

Jeg er sikker på, at indførelsen af disse kundevalgsordninger og de valgmuligheder, som ordningerne giver de ældre københavnere, og dermed også indførelsen af et konkurrenceelement, vil være med til at medføre og bane vej for kvalitetsforbedringer i ydelserne. Der skabes jo nemlig en konkurrencesituation, et incitament til at udføre opgaverne en tand bedre end konkurrenterne, da det faktisk giver, ja, hvis vi skal bruge det frække ord, en større markedsandel eller flere kunder i butikken.

Og afgørelsen af, hvem man vil bruge som leverandør af ydelserne, træffes jo i det enkelte hjem.

Lad mig også understrege, at målet ikke er at opnå besparelser, det ønsker vi ikke. Det er ikke for at reducere budgetterne til hjemmeplejen. Tværtimod har vi både med budgettet for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

dette år og med det forslag til budget, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har behandlet for år 2000, lagt op til og ønsket en kraftig styrkelse af ressourceforbruget på dette område af den kommunale hjemmehjælp.

Målet er alene et forsøg på at udvide de ældres valgmuligheder og øge kvaliteten af den hjemmehjælp, der bliver tilbudt de ældre borgere i kommunen. Centralt er det, at den konkurrence, der åbnes for, kommer til at foregå på lige vilkår.

Som det fremgår af forslaget, og det skal jeg nok lige tage med her i første omgang, så havde vi håbet, at det ville være muligt for den kommunale hjemmepleje at sælge tillægsydelser eller tilkøbsydelser, hvad man nu vælger at kalde det, som en del af den samlede ordning.

Overborgmesteren har, meget loyalt og sympatisk, taget dette ønske med i forhandlingerne med regeringen, men har desværre ikke kunnet trænge igennem med det. Det vil jeg ikke klandre overborgmesteren for.

Jeg håber fortsat på, og vi håber i Den Socialdemokratiske Gruppe meget på, at denne mulighed vil åbne sig snart, da vi synes, at dette hører med til, at der er konkurrence på lige vilkår.

Men uanset dette frygter jeg ikke på den kommunale hjemmehjælps vegne – jeg håber, jeg kan runde af her i 1. runde – konkurrencen skal foregå på lige vilkår. Det betyder også, at den kommunale hjemmehjælp kan markedsføre sig som det, den er, en organisation med dygtige, kvalitetsbevidste medarbejdere, der leverer en ydelse, som langt de fleste ældre er glade for og tilfredse med.

Nye virksomheders og andres adgang til at udføre hjemmehjælpsopgaver i kommunen er så betinget af, at de ældre vurderer, at kvaliteten af andre ydelser er bedre end den, der i dag tilbydes af de kommunale hjemmehjælpere.

Jeg skal sige tak til dem, der har været med til at skabe flertallet for dette forslag, glæde mig til, at det bliver vedtaget, anbefale, at så mange som muligt er med, og se fortrøstningsfuldt på, at dette kan være med til at udvikle hjemmeplejen i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og som man så, så tændte knappen på sekundet, og det vil ske i resten af sagerne her i aften.

Hellen Hedemann (F): Så kan jeg jo godt regne ud, at det ikke er tak, vi i SF får fra Peter Martinussen.

»Kundevalgsordninger« kalder man det i Sundhedsforvaltningen. I dag har vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget diskuteret »kontraktstyring« af daginstitutioner. Det er jo nye ord for det, vi alle sammen kender som »udlicitering«, men forvaltningerne ved åbenbart godt, at udlicitering er et fyord, så derfor gælder det om at finde noget andet, der er sådan lidt mere spiseligt, men det at man ændrer ordet bliver budskabet jo ikke mere spiseligt af.

I Socialistisk Folkeparti fastholder vi princippet om, at den offentlige sektor skal løse en lang række velfærdsopgaver. Det er jo netop det, der kendetegner velfærdsstaten, nemlig det, at vi lever i et samfund, hvori vi i fællesskab, altså solidarisk, er enige om at løse en række opgaver, og at disse opgaver løses, uden at nogen får profit ud af det.

Det er lige så oplagt, at hvis den offentlige sektor skal kunne løse opgaverne tilfredsstillende, så må der selvfølgelig stilles ekspertise og knowhow til rådighed. Hvis der er mangel

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

på ledelse og fleksibilitet i den offentlige sektor, og det kan jeg også godt se, at der er en gang imellem, så må vi jo tage fat dér, og så må vi stille nogle krav om at reformere sektoren.

Men det er sådan en dejlig nem løsning at sige, at så lader vi bare de private overtage det, det er de meget bedre til, og de er også meget mere effektive. Det er jo ikke rigtigt.

Jeg synes, der er en hel del partier, der i denne situation glemmer, at det er mennesker, vi har med at gøre. Det er fuldstændig lige meget, hvem der løser opgaverne, bare kvalitet og pris er i orden, især det sidste, siger de. Men hvem er det, der skal måle kvaliteten, og hvad er kvalitet?

Jeg har endnu ikke glemt de frygtelige billeder, vi så af gamle mennesker på et plejehjem i Sverige. Det plejehjem var udliciteret til ISS. Der var afsat så og så meget tid til hver enkelt klient, og var det ikke nok, så var det bare ærgerligt. Gamle mennesker blev forladt, ligesom man efterlader en læst avis på parkbænken. Ingen tager længere ansvar for den enkelte.

Er det virkelig noget at stræbe efter? Det mener vi ikke, det er i SF, og derfor kan vi heller ikke stemme for indstillingen.

Morten Kabell (Ø): Enhedslistens sædvanlige ordfører på området blev nødt til at forlade mødet på grund af gode begivenheder i familien, så det er derfor mig, der er ordfører i denne sag i øjeblikket.

Enhedslisten støtter ikke forslaget, og det kommer nok ikke som den store overraskelse for nogen herinde i salen. Det betyder ikke, at vi er tilfredse med den nuværende hjemmehjælp. Vi vil gerne være med til i samarbejde med brugerne og hjemmehjælperne at udvikle området.

Et af tidens modebegreber er valgfrihed, og det er i bund og grund et positivt ladet ord, det er selvfølgelig også derfor man har valgt det, fordi de fleste vil jo gerne have mulighed for at vælge. Men vi er overbevist om, at det er en helt anden slags valgfrihed, hjemmehjælpsmodtagerne ønsker sig, end den mulighed, der bliver givet for at kunne vælge mellem Hansens Hjemmeservice, ISS eller kommunen.

De ydelser, de får, er jo de samme, men det er bare forskelligt, hvem der er arbejdsgiver for hjemmehjælperne. Derimod ville den ældre garanteret gerne kunne vælge en lille gåtur i det gode vejr, en grundig rengøring af badeværelset frem for den støvsugning af stuen, som ellers er det, hjælpen er bevilget til. Det ville være reel valgfrihed. Desværre ville det være en valgfrihed, der er ulovlig, sådan som serviceloven ser ud i dag.

Hjemmehjælpen er en vigtig del af både det plejende og det forebyggende arbejde i forhold til byens ældre. Den gode hjemmehjælper kan medinddrage brugeren i aktiviteterne, således at vigtige funktioner vedligeholdes og trænes, klare rengøring og tøjvask i lyn tempo, vaske hår, barbere, skifte ble, uden at brugeren føler sig krænket, lægge mærke til, om der er forandringer, der gør, at der er mere brug for hjælp eller andre tilbud. Samtidig klarer dette overmenneske hyggelig småkonverseren, for tit er det den, brugeren har mest kontakt med.

En sådan hjemmehjælper har brug for en solid basisuddannelse, løbende efteruddannelse, et godt fagligt og kollegialt bagland og en engels tålmodighed. Samtidig skal vedkommende kunne være glad, imødekommende og omstillingsparat, selv om faget er udsat for offentlig kritik, og lønnen er meget lille.

Enhedslisten er helt enig med den erfarne hjemmehjælper, der siger, at hjemmehjælpen er en helhedsydelse. Med lidt god vilje kan den sammenlignes med et par handsker: Klipper man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

nogle fingre af, eller skiller man de to handsker ad, så har det, der er tilbage, ikke meget med funktionsdygtige handsker at gøre. Sådan er det også med hjemmehjælpen.

Både hjemmehjælpens praksis og teori og ikke mindst social- og sundhedsuddannelserne taler imod specialisering, men for en udvikling mod mere helhedsorientering, uanset om der er tale om pleje eller praktiske funktioner.

Kundevalgsmodellen betyder privatisering. Enhedslisten er imod, at private skal kunne tjene profit på medborgeres behov for pleje og omsorg. Vi er også sikre på, at vi har de fornødne faglige ressourcer i den kommunale forvaltning til at udvikle området. Skal der være overskud til en virksomhedsejer, så bliver der mindre eller dårligere hjælp til brugeren eller ringere løn- og ansættelsesforhold for den ansatte.

Samtidig betyder flere aktører flere arbejdsgiver og flere faglige organisationer. Det umuliggør samarbejde og tværfaglighed.

Også fleksibiliteten bliver mindre, når der bliver flere herrer i samme hus. En indgået kontrakt skal overholdes; man kan ikke bare ændre dele uden forhandlinger.

Hvem er det så, der har glæde af den specialisering? Hvis f.eks. rengøringen skilles ud, er der færre håndtag at skrue op og ned på. Stiger plejetyngden, bliver en medarbejder alvorligt eller længerevarende syg, eller er en gruppe så heldig, at flere bliver gravide på én gang, så er der færre til at fordele merarbejdet på i den pressede periode.

Det er garanteret med hjemmehjælpsmodtagere som med alt andet, at det er de friskeste, der har kræfterne til at råbe op og brokke sig.

Med udskillelse af rengøringen sikrer vi dem større kontinuitet. Måske falder antallet af kritiske læserbreve og klager, men til gengæld risikerer vi, at de tungeste plejekrævende brugere bliver taberne.

For Socialdemokratiet er budgetforliget, som kundevalgsmodellen var en del af, et ideologisk brud med mange års principfasthed om, at den fælles velfærd skal ydes af fællesskabet, ikke gøres til genstand for private profitmotiver.

Hvilke krav skal den privatansatte hjælper opfylde? Skal vedkommende være faglært? Hvad med uniformer og legitimation? Hvor gammel skal vedkommende være? Kan en privat hjælper hæve penge og bruge fuldmagt? Hvem er det, der har ansvaret ved omsorgssvigt? Hvem har ansvaret for at følge op, hvis brugeren ikke lukker op eller hjælperen udebliver?

Hvor meget administration skal der bruges ekstra i kommunen for at følge op og kontrollere? Det er jo politikerne og kommunen, borgerne stiller til ansvar, ikke ISS eller Hansens Hjemmeservice.

Denne sag er en lille del af mange, der burde kunne gøre en sulten journalist eller forsker interesseret i at lave en dybtgående analyse af: Er der overhovedet nogen forskel på Søren Pinds og Jens Kramer Mikkelsens visioner for København?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den lader vi Søren Pind svare på senere. Jeg kunne godt komme med et par eksempler.

Martin Geertsen (V): Jeg kan da godt uden at bryde med partidisciplinen sige, at der er forskel.

I Venstre er vi, hvad man kan kalde betinget tilfredse med, at vi nu er nået det lille skridt i retning af at give vores ældre medborgere større mulighed for at vælge selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Vi er selvfølgelig glade for, at det med udgangspunkt i rapporten »Kundevalgsordninger i Københavns Kommune« er lykkedes at skubbe grænsen for, hvor meget de ældre kan få lov til at vælge selv. Det er jo et krav, som Venstre har haft med i stort set alle de sammenhænge, hvor vi har kunnet give udtryk for det. Det er faktisk en af hovedingredienserne i Venstres politik og ideologiske grundlag, at den enkelte bruger eller borger får så stor valgfrihed som overhovedet muligt imellem forskellige offentlige tilbud, men så sandelig også mellem offentlige og private.

Men det er i forløbet, i diskussionerne og i forhandlingerne omkring de ældres vilkår i Københavns Kommune desværre blevet synliggjort for os, at ønsket om at give det enkelte menneske større valgfrihed selvsagt ikke deles af alle partier her i salen.

At Enhedslisten og SF ikke vil være med, ja, det overrasker os ikke. I de partier ser man fortsat spøgelse. Her tror man helt grundlæggende ikke på, at det enkelte menneske har en evne til at tænke selv, og da slet ikke, hvis det er kommet lidt op i årene. Fred være med det, det var ikke overraskende, så hvorfor egentlig spille tid på SF og Enhedslisten.

Men hvad der overrasker mere, er, at til trods for at borgmester Martinussen nærmest har gjort spørgsmålet om frit valg og kundevalgsordninger til en socialdemokratisk mærkesag, så har der selvfølgelig været en decideret socialdemokratisk modvilje mod at udbrede valgfriheden fuldt og helt til hele byen.

I Venstre vejrede vi faktisk morgenluft, da overborgmesteren sammen med selv statsministeren på den socialdemokratiske kongres gjorde sig til talsmand for udliciteringer og også udliciteringer på de såkaldt bløde områder. I Venstre var vi faktisk nogle, der gik rundt og troede, at overborgmesteren og dermed selvsagt også resten af Socialdemokratiet i København, ja de var nu rigtig kommet med på noderne. Men sådan skulle det ikke være.

Tværtimod har de forhandlinger, som Venstre har deltaget i med Socialdemokratiet, været præget af en lang banken løs i en dyne, hvor det fra Socialdemokratiet har handlet mere om at begrænse skaderne mest muligt end om at give valgfrihed for vore ældre medborgere.

Man ville hellere tage hensyn til et dogmatisk socialdemokratisk bagland, end man ville tage hensyn til de ældres valgmuligheder. Man har med andre ord fuldstændig forladt den offensive stil fra kongressen, og det til trods for hvad sundhedsborgmesteren har sagt her tidligere på aftenen.

Det betyder så også, at vi nu står tilbage med en noget skrabet fritvalgsmodel, hvor det kun er de ældre i Brønshøj-Husum bydel, som virkelig får lov at vælge selv. Det er kun i den bydel, hvor man som ældre får lov til at vælge mellem offentlig og privat, både på den praktiske og på den personlige pleje.

I resten af København, i resten af bydelene i kommunen begrænser man valgfriheden, man begrænser sig enten til den rene praktiske bistand eller til også at omfatte et noget begrænset gråzoneområde mellem praktisk og personlig pleje.

I Venstre stiller vi os ærlig talt en smule uforstående over for det socialdemokratiske nøleri. Hvorfor kan vi ikke med de meget strenge krav, vi stiller til de private operatører, lade de ældre vælge selv mellem offentlig og privat både på den praktiske og på den personlige pleje og så i hele kommunen?

Vi forstår ganske enkelt ikke, hvad det er man er så pokkers bange for. Det er fortsat kommunen, som visiterer. Det er fortsat kommunen, som fører tilsyn. Det er kommunen, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

bestemmer, hvilke operatører der skal lukkes ind på markedet. Der konkurreres ikke på pris, men kun på kvalitet.

I det hele taget er der lagt op til et overvågningssystem af de private firmaer, der da må kunne tiltale og tilfredsstille enhver socialdemokrat.

Samtidig skal man, hvad der er lige så vigtigt, være mere end meget pessimist, hvis man skal se de private firmaers interesse i at bryde kvalitetskriterierne i de indgåede kontrakter for derefter at se hele kontrakten gå fløjten med indtægtstab til følge. Sådan kan et privat firma ikke tillade sig at tænke, og det er rent faktisk kun i den offentlige sektor, at den slags går upåtalet hen.

Men hvad der er næsten værre, er den gennemgående manglende logik i den socialdemokratiske argumentation. Har hvert enkelt medlem af Den Socialdemokratiske Gruppe her i salen stillet sig selv spørgsmålet, hvornår man helst vil have lov til at vælge selv, og hvornår det er vigtigst, at man vælger selv, når man bliver gammel og eventuelt visiteret til hjemmehjælp?

Er det vigtigst, at man som ældre selv bestemmer, hvem der skal løbe ned i Brugsen efter en halv liter sød, hvem der svinger støvsugeren og putter tøj i vaskemaskinen, eller er det vigtigst, at man selv bestemmer, hvem der skal stå for den meget intime personlige pleje?

Er det ikke vigtigere, at man selv har en finger med i spillet, borgmester Peter Martinussen, jo tættere omsorgen kommer på ens intimsfære? Jeg tror, hver enkelt socialdemokrat inde i sig selv udmærket kender det logiske og det rigtige svar på det spørgsmål.

Endelig er det også for os Venstrefolk lidt svært at forstå, at når folk uden en speciel hårdnakket socialdemokratisk modstand kan hente og bringe syge, når private institutioner uden en speciel hårdnakket socialdemokratisk modstand kan stå for driften af plejehjem, når private institutioner uden en speciel hårdnakket socialdemokratisk modstand kan stå for børnepasning, opgaver som alle er præget af høj intimitet, hvorfor kan private så ikke få lov til i hele Københavns Kommune under de definerede skrappe vilkår at tilbyde ældre personlig omsorg?

Hvordan kan det være, at overborgmesteren i sine forhandlinger med regeringen sætter tryk på, turbo på ønsket om mere privat børnepasning, når det åbenbart kniber lidt mere med at lade de ældre vælge selv? Er børnefamilierne bedre til at vælge selv end de ældre, eller er man ganske simpelt bange for, at ordningen skal gå hen og blive så stor en succes, at man lægger sig ud med diverse faglige organisationer?

Efter vores opfattelse savner det socialdemokratiske nøleri enhver form for logik.

Men trods alt, borgmester Martinussen, er vi nået et stykke videre. Vi har fået sat fokus på de ældres muligheder for at vælge selv. I Brønshøj-Husum Bydel er vi nået endda et rigtig godt stykke.

Så selv om det er synd og skam, at Socialdemokratiet her i salen ikke giver de ældre i resten af kommunen samme muligheder, så er vi i Venstre faktisk godt tilfredse med, at proppen nu er taget af flasken.

Afslutningsvis tror jeg ikke, at selv et meget dogmatisk socialdemokratisk bagland vil kunne forhindre valgfriheden i at blomstre.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der var lidt forskel, og der var også et lille overskydende tidsforbrug.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jeg vil sige, at jeg synes, det er stærke sager at kalde Peter Martinussen for en »dyne«.

Så går vi til Peter Skaarup ... (*Afbrydelse*). Jamen Grete Henius står stadig væk på tavlen, bare lidt længere nede end tidligere. Det kan ske, det er teknikkens mysterier.

Peter Skaarup (O): Bare for at sige, at vi synes også i Dansk Folkeparti ligesom Martin Geertsen, at venstrefløjen lider af en vis form for berøringsangst.

Jeg forstår fuldt ud de problemer, der sikkert har været også inden for budgetforliget med at få det her til at hænge sammen. Fordi jeg må indrømme, at vi kan heller ikke ligesom Venstre se nogen problemer i, at man giver mulighed for forbedrede kundevalgsordninger, så de ældre kan vælge mellem et privat tilbud eller et offentligt tilbud.

Det, det drejer sig om, er, at kvaliteten er i orden, og det synes vi, at man har sikret med det forslag og den indstilling, der ligger her. Derfor synes vi, det er et rigtigt forslag. Det er jo stadig væk politikerne på Rådhuset, der hele tiden vurderer, om kvaliteten er i top, eller den ikke er. Det bliver der ikke ændret ved ved det her.

Så derfor falder den kritik, der er fremkommet, noget til jorden. Den bærer præg af, at det, man er ude efter, altså er de her fordømte private, der tillader sig at gå ind på dette område. Jamen hvorfor kan private ikke gøre det lige så godt, som det offentlige system kan, på et område som det her? Det skulle der ikke være nogen tvivl om. Det kan man på mange andre områder, hvor kvaliteten er i top, eller måske bedre end de offentlige tilbud, så hvorfor skulle man ikke kunne gøre det på det område her? Derfor støtter vi forslaget fra Dansk Folkepartis side.

Vi må så sige, at hvis venstrefløjen havde grebet fat i sådan noget som brugerbetaling på hjemmehjælpsområdet og kritiseret det, så kunne vi måske bedre forstå det. Det er klart, at den aftale, der er lavet mellem kommunerne og regeringen på det område, hvor man for de såkaldt velstillede ældres vedkommende skal til at betale 86 kr. i timen, er et problem.

Der skævvrider man mulighederne for de ældre, og jeg må stille det spørgsmål: Hvem er egentlig velstillede af de ældre? Fordi man har en lille opsparing, så er det vel ikke noget problem som ældre at få lov til at få hjemmehjælp lige så vel som alle mulige andre.

Så grundlæggende forstår vi faktisk ikke den kritik, der rejser sig fra venstrefløjen, og det undrer os, at man ikke kan forstå, at det, det drejer sig om, er kvaliteten, og ikke, om det er et privat udbud eller et offentligt udbud. Det afgørende er kvaliteten.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, så er det Grete Henius. Det, der sker, Grete Henius, er, at hvis et medlem fra en større gruppe trykker sig ind efter Grete Henius, så kommer vedkommende før i 1. runde. Det er ikke en opfordring til at skifte gruppe for at komme længere frem.

Grete Henius (C): Vi Konservative er glade for, at det er lykkedes os sammen med Venstre og De Radikale og Centrum-Demokraterne at få overbevist Socialdemokraterne om det fornuftige i at lade også private firmaer få lov til at yde den hjælp, som mange af vore ældre – jeg vælger nu at sige »gamle«, det synes jeg er et smukkere ord, mange af vore gamle medborgere få lov til at benytte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det kommer jo ikke an på, om arbejdsgiveren hedder Københavns Kommune eller A. Olsen & Co. Det, det kommer an på, er, om den gamle, og det kan jo også være en ung bruger, får den pleje af tilstrækkelig god kvalitet, som den bruger eller pensionist har behov for.

Hvorfor i alverden skulle man dog tro, at A. Olsen & Co., hvis det nu var det, firmaet hed, ikke skulle være i stand til at ansætte nogle mænd og kvinder, der kunne støvsuge nøjagtigt lige så godt, kunne gå i byen nøjagtigt lige så godt, kunne gå i vaskekælderens nøjagtigt lige så godt, som hvis arbejdsgiveren hed Københavns Kommune?

Der er dog ikke noget, der tyder på, at offentlige instanser, amter og kommuner, har været særligt gode, hvis man ser det sådan i historisk perspektiv, til at drive virksomhed, uanset om det så drejer sig om grusgrave, bryggerier, brødfabrikker, guldsmedeforretninger, den store tøjforretning hernede på Rådhuspladsen i gamle dage. Det er det offentlige ikke særligt godt til. Det er private faktisk ofte meget bedre til.

Og om det er Københavns Kommune, der har ansat nogle mennesker i administrationen til at administrere hjemmehjælpsordningen, eller om det er A. Olsen & Co., der har ansat noget kontorpersonale til at administrere deres hjemmehjælpere, kan ærlig talt komme ud på et.

Jeg synes, at udvalgsformanden, borgmester Peter Martinussen, uddybede ganske udmærket, hvordan det ville komme til at fungere med det nye frie valg.

Jeg må sige, jeg er ikke så betænkelig, som Martin Geertsen er, ved de forsøg, man vil etablere. Det er jo netop 3 typer forsøg. Et forsøg i én bydel, der går ud på, at man laver den rene hjemmehjælp, altså rengøring, vask, bygang osv., og så laver man et sted, hvor man siger, her giver vi også den lidt bløde personlige pleje, det vil sige lidt fodpleje, lidt badning osv., og så har vi den mere intime pleje, hvor nogle skal have skiftet ble, fordi de er inkontinente, og nogle skal have rensset nogle sår. Er det ikke også rigtigt, overborgmester? (*Overborgmesteren*: Korrekt). Det mente jeg nok.

Så kan jeg på ingen måde dele Hellen Hedemanns bekymring over udliciteringen. Hun nævnte et plejehjem i Sverige, hvor det gik så grumme dårligt. Jamen jeg kan fortælle om et plejehjem i Hørsholm, hvor det går så fantastisk godt. Det er også et plejehjem, der er udliciteret.

Jeg kan også fortælle om et plejehjem, der var kommunalt drevet, her i København, på Vesterbro, hvor det ikke gik så godt, fordi en af de ansatte havde en lidt for lemfældig omgang med medicinen. Man er ved at udrede den historie, men der er noget, der tyder på, at lidt for mange kom til at dø af hendes lemfældighed. Så hvorfor man lige skal trække frem et udliciteret plejehjem i Sverige for at fortælle, at det skal vi rigtignok ikke have – jeg har aldrig kendt magen.

Det kan jo i øvrigt slet ikke undre, at SF og VS – som altså nu hedder Enhedslisten – ikke synes om, at den enkelte borger skal have lov til at bestemme, hvem han/hun vil lukke ind i sine stuer. Jeg ville have mig frabedt at få påduttet: Værsgo, den og den skal have adgang til dit hjem nu som hjemmehjælper. Jeg tror godt, at når jeg engang skal have hjemmehjælp, så vil jeg gerne være med til at bestemme, hvem der skal rende rundt i mine stuer og omgås mine ting, passe mig, tage mig i bad og ordne de ting, som jeg måske ikke selv vil være i stand til.

Men det er jo helt i overensstemmelse med den grundlæggende holdning, man har i de to partier, som er aflæggere af det kommunistiske parti, vi havde herhjemme. De fleste er jo frafaldne kommunister. Så det kan jo ikke undre, at de har lidt lig i lasten, lidt at slæbe med fra dengang hvor de tilhørte det store diktaturovre østpå. Derfor kan det ikke undre, at de har så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

meget imod det private initiativ, det har jo altid været kvalt i de lande. Det var jo også derfor, det gik så dårligt. Det så vi jo, da muren omsider faldt.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det er sådan en sag, hvor ideologierne kan få lov at blive luftet lidt, og de gamle heste kan komme frem fra stalden, og det kommer de sandelig også.

Jeg kan faktisk ikke forstå, at hverken Enhedslisten eller SF vil være med her, fordi det, det handler om, er jo at give valgmuligheder. Det er jo ikke, at man pludselig siger, at nu skal nogle andre udbyde nogle opgaver, som hidtil har været i offentligt regi. Det er jo stadig væk i kommunalt regi, man udbyder hjemmehjælp, altså man siger, hvem skal have, hvem skal ikke have. Og det er offentlige midler, der ligger i det. Det hviler stadig væk på et solidarisk grundlag, alt det, vi taler om her.

Vi har bare en tro på, at mennesker godt kan vælge, og at de har forskellige behov, og hvis de føler sig bedre tilpas med den ene ordening frem for den anden, så skal de også have mulighed for at vælge den ordening, de føler sig bedst tilpas med.

Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor man er tilhænger af den der umyndiggørelse, som handler om, at folk skal have den ydelse, som det kommunale kan udbyde, og kun den. Det betragter jeg som et udslag af overformynderi. Jeg har meget, meget tillid til, at borgerne godt kan forvalte denne sag.

Jeg tror heller ikke, det er mange, der vælger at benytte sig af, at man nu kan tage et privat tilbud, i hvert fald ikke i starten. Det har andre forsøg jo vist. Men mulighederne er der, og jeg tror, det giver en meget, meget stor tilfredsstillelse også for dem, der vælger den offentlige pleje, at de har haft mulighed for at vælge den til og ikke taget den som en ydelse, som de kun kunne tage som den eneste. Jeg tror, der er utroligt mange fordele lagt ned i det her.

Så synes jeg også, vi er kommet et pænt stykke i forhandlingerne. Jeg er da meget godt tilfreds med de 3 modeller, der ligger her, fordi jeg er sådan lidt pragmatisk indstillet omkring sådan en sag, når man ved, hvor netop mange principper og ideologier, der er begravet i dem, at vi så har kunnet nå frem til, at der er 3 modeller, der nu skal prøves af.

Jeg har også en fornemmelse af, at ligeegyldigt hvor meget vi måtte have af ideer om, at det skal strække sig over så og så lang tid, og vi skal gå forsigtigt til værks osv., så vil det brede sig som ringe i vandet. Jeg tror faktisk, at i løbet af et par år vil en meget større del af København være omfattet af denne kundevalgsordening, og det er formentlig model 3, som så vil være den helt normale, fordi det er det, der er det naturlige.

Jeg synes, vi har haft nogle utroligt spændende drøftelser blandt forligspartierne, og det vil jeg takke for. Jeg synes, der har været stor åbenhed. Vi har respekteret hinanden med det udgangspunkt, vi har haft, og vi har været villige til at bøje af. Det er faktisk derfor, vi kan lægge noget frem i dag, som rækker fremad. Det har været meget, meget spændende.

Jeg kan da sige, at vi har været ude omkring i sådan nogle hjørner, der handler om, at de ældre skulle også kunne lave nogle tilkøb. F.eks. hvis de har haft familien på besøg og har en opvask efter 14, så skal man på forhånd kunne bestille, at nu skal man have 1 time ekstra eller 2 timer ekstra i forbindelse med sådan et besøg, så man kan få vasket op.

Der er så utroligt mange muligheder i det her, hvis ellers man er åben over for det, som kan give de ældre en livskvalitet, de ikke tidligere har kunnet få, fordi det hele har været strøgne mål og kun på én bestemt måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Så Det Radikale Venstre synes, det her er en meget stor landvinding, og vi er meget forventningsfulde omkring det, som vi her sætter i gang.

Winnie Berndtson (A): Jeg kan helt tilslutte mig Inger Marie Bruun-Vierøs beskrivelse af de forhandlinger, vi har haft. Vi har for en gangs skyld haft en rigtig, rigtig god politisk diskussion både helt oppe på ideologierne og helt nede på det meget konkrete, og jeg føler mig slet ikke som en dyne, hvis det skulle være mig, der var blevet banket i, vil jeg gerne sige.

Til SF vil jeg sige, at hvis det her var udlicitering, altså det at man siger, vi har en opgave, vi gerne vil have løst, vi vil gerne have bud på den, og den, der byder det bedste, får opgaven, så ville jeg gerne kalde det, og jeg vil gerne stå ved det, for jeg har ikke noget imod udlicitering.

Men det er faktisk ikke udlicitering. Der er ikke et eneste firma, der er lovet en eneste ældre eller en eneste opgave i dette forslag. Der er ingen, der får noget, medmindre den ældre selv vælger det, og derfor er det ikke udlicitering.

Men jeg ville ikke have noget imod at bruge ordet. Det er ikke for ikke at bruge ordet, fordi det er grimt. Det er simpelt hen fordi det bare ikke er det, det er, og så ville det jo være dumt at kalde det det.

Jeg kan forstå på SF's holdning, at eftersom man mener, at det der med velfærdsstaten og at det offentlige løser opgaverne er så centralt og vigtigt at bevare, så er man modstander af vores selvejende daginstitutioner, og man er modstander af de driftsoverenskomster, vi har med selvejende plejehjem.

Det undrer mig lidt, når vi i øvrigt i plejehjemsdebatten hører, hvordan SF'erne forsvarer og går i front for de miljører, der er ude på de små selvejende plejehjem, som har deres egne særegne udgangspunkt. Det er ofte SF'ere, som er med til at diskutere, at lige præcis den bestemte holdning til at passe ældre er et gode.

Men jeg kan forstå på Hellen Hedemann, at den holdning har man ikke længere. Det, der ikke er kommunalt inden for de her områder, på daginstitutions- og på plejehjemsområderne, skal være det fremover.

Det er min opfattelse, at lige meget om vi snakker daginstitutioner, plejehjem, eller vi snakker hjemmepleje, så er det til gensidig inspiration og også kritik, og det er helt o.k., at man har flere forskellige udbydere. Jeg har ikke oplevet andet, end at vi er blevet kloge af at have flere forskellige systemer.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at de fleste vil selvfølgelig gerne have valgfrihed, og ikke bare vil de gerne, men de fleste kan faktisk også godt finde ud af at have det. Jeg tror ikke, vi behøver at vælge, heller ikke selv om man er blevet gammel.

I forhold til hvad der sker i kommunen, udviklingen og den beskrivelse, som blev givet af den kommunale hjemmehjælp, vil jeg sige, at udviklingen går jo ikke i stå i kommunen. Vi er jo enige i, at det værdigrundlag, som vi har besluttet her i kommunen, også skal gælde for hjemmehjælpsområdet, og det betyder f.eks., at der skal være rum til medarbejderne, også når de er hjemmehjælper, til at udfylde deres opgaver og til at reagere på den virkelighed og den hverdag, de går i.

Det vil sige, at vi skal ind og kigge på den der udmåling, vi har, når vi giver hjemmehjælp, og den der millimeterretfærdighed, at hvis der er 6 minutter til støvsugning, så må man ikke støvsuge i 8. Vi er nødt til at lave nogle arbejdsopgaver og give nogle job også i den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

kommunale hjemmehjælp, som er attraktive, fordi man får lov til at lave det, der er behov for, og at reagere på den situation, man står i. Det betyder ikke, at der er frit valg på alle hylder, men det betyder, at der er mere rum end den der millimeterudmåling, som vi har i dag.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at profit ikke nødvendigvis kommer af at give ringere forhold eller ansætte folk på dårligere vilkår eller skære ned i kvaliteten. Jeg er overbevist om, at en del af det, man kan hente hjem, rent faktisk ligger i tilrettelæggelsen.

Jeg er imod specialisering, og jeg er helt enig i det, der er grundlaget for vores hjemmehjælp også i dag, at den gives helhedsorienteret, og den gives ikke *for* den ældre, men *med* den ældre.

Det er jo også princippet, uanset om det er et kommunalt eller et privat firma, der udfører det. Jamen så gælder det samme princip, som vi har i dag på hjemmehjælpsområdet, nemlig at det er hjælp til selvhjælp i det omfang, man kan som ældre, også for at holde den ældre i gang, og også for at man ikke skal sidde i en stol ovre i hjørnet, og så skal der komme alle mulige færende ind og ud og løse ting for en. Men det er faktisk meningen, at de ældre skal være med, som det er i dag, og det skal de også i dag, selv om det er Hansens eller Olsens eller ISS Hjemmeservice.

Når jeg ikke har nogen problemer med, at vi laver 3 forskellige modeller, så er det for at prøve det af. Altså vi kan godt have nogle holdninger på forhånd: Gad nu vide, om det ikke er forvirrende, det der med, at man kun kan vælge det praktiske nogle steder, og kan folk finde ud af den der gråzone, eller kan de ikke? Men vi ved det dybest set ikke, og derfor synes jeg, det er fornuftigt at lave forsøget.

Konklusionen kan jo ende med at blive, at tingene faktisk hænger sammen, og jeg vil gerne sige til Enhedslisten, at det betyder ikke nødvendigvis, at man vælger udelukkende det kommunale. Man kunne jo også gå den anden vej og sige, at alle opgaver kan løses af alle.

I forhold til det med personalekrav og tilsyns krav osv., er det eksplicit beskrevet i rapporten, at det er fuldstændig ens vilkår. Der er ingen forskel på de krav, der bliver stillet til personalet i den kommunale hjemmehjælp og i den private, og det kunne ende med at blive et gode også for den kommunale hjemmehjælp.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde. Jeg vil sige, at der både i forhold til Peter Martinussen og i forhold til Martin Geertsen og i forhold til Winnie Berndtson vil blive fratrukket minutter og sekunder i 2. runde. Peter Martinussen bliver trukket først.

Borgmester **Peter Martinussen**: Nu håber jeg, jeg får lov til at sige lidt, inden jeg bliver trukket, men det skal nok gå alt sammen.

Jeg tror også, jeg kan gøre det kort her i 2. runde, og Winnie Berndtson har også bemærket mange af de ting, som jeg godt ville kommentere, og så kan Martin Geertsen og andre jo høre, at der er 2 socialdemokrater, der er fuldstændig enige. Jeg kan love for, at det ville være det samme, hvis vi sendte de andre op også i denne sag. Men nu har vi jo andre sager på dagsordenen, så det kan godt være, vi nøjes med at være 2, der tager ordet fra vores gruppe her.

Må jeg så ikke sige, at det er jo rart sådan en aften lige før sommerferien at høre, at der altså er forskel på de politiske partier i Borgerrepræsentationen, hvis nogen skulle være i tvivl.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Vi kan ikke stemme sammen normalt. Det er vel egentlig meget godt, at der er forskellige holdninger, bare de forskellige holdninger bliver udmøntet på den rigtige måde, og bare der er orden i argumenterne.

Det sidste er særlig en bemærkning til Hellen Hedemann, og det skal jeg vende tilbage til.

Jeg skal starte med det positive. Jeg skal takke den radikale ordfører, jeg skal takke De Konservative, jeg skal takke Venstre for opbakningen, som jeg selvfølgelig godt vidste, vi havde fået efter vores gode forhandlinger.

Nu ved jeg ikke, hvor meget jeg tør nævne fra forhandlingerne. Jeg har indtrykket af, at hvis man giver Borgerrepræsentationen aktindsigt i de forhandlinger, vi har haft – og de har været gode, det er jeg enig med Winnie Berndtson i – så bliver det betragtet som en slags dyveløfteri, og det skal man jo passe på med.

Jeg vil nu alligevel sige til Martin Geertsen, at jeg synes, vi havde nogle gode forhandlinger. Vi kan da godt stå her og gå lidt tættere på hinandens udgangspunkt, og så kan jeg da også godt drille Martin Geertsen igen, hvis tiden skal bruges til noget. Nu bliver jeg jo trukket, så jeg har jo ikke så meget tid til at gøre det.

Men jeg vil bare sige, at det er nu nok meget betegnende for vores forskellige udgangspunkter i denne sag – og så lad os være glade for, at vi holder enigheden, nu skal vi jo ikke bryde den her i 2. runde – at Martin Geertsen konsekvent heroppefra kun snakker om private firmaers adgang til det her marked og konsekvent glemmer, glemmer, at gå ind og vurdere f.eks. det, som vi også har været inde på og været enige om heldigvis hele vejen rundt, at også den kommunale hjemmepleje burde have mulighed for at sælge tillægsydelser.

Nu skal jeg ikke give karakter til Martin Geertsen i forhandlingsforløbet, men bare sige, at man har da kunnet mærke, at Venstre og Socialdemokratiet vil noget forskelligt her.

Jeg synes til gengæld, det er velgørende at høre Martin Geertsen og Venstre i København bruge så meget tid på og hæfte sig så positivt ved kvaliteten af de offentlige serviceydelser, i stedet for kun at snakke om private leverandører. Det synes jeg er velgørende, og det viser, at der er mere end et parti, der har rykket sig i denne sag.

Så til Morten Kabell skal jeg lige sige, altså det lød næsten, som om Morten Kabell på vores vegne var ved at vinke farvel til velfærdssamfundet. Det er jo altså en kende dramatisk, selv her, hvor sommerferien banker på døren. Som Winnie Berndtson så rigtigt var inde på det: Indholdet af den kommunale hjemmepleje, eller skal jeg sige indholdet af hjemmeplejetilbuddet i København, uanset hvem der leverer det, ændrer sig ikke. Hvis det gør, så er det kun, fordi det bliver bedre, og det regner jeg med, at Morten Kabell gerne vil være med til uden at melde sig ud af den grund. Men valgmulighederne bliver flere.

Jeg forstår ikke, og det tror jeg ikke, jeg kommer til på denne side af sommerferien, måske heller ikke på denne side af næste sommerferie, Enhedslistens og SF's holdning, eller jeg forstår ikke, hvorfor de vil give Martin Geertsen og andre monopol på at give folk valgmuligheder.

For mig er valgmuligheder ganske rigtigt, som Morten Kabell sagde, et positivt ord. Jeg har ikke noget mod, at det sker, bare det politiske ansvar er fastlagt, og bare vi kan få alle, også Venstre og andre partier, der starter med et lidt andet udgangspunkt, til at snakke kvalitet i ydelsen.

Og så til Hellen Hedemann. Nu ved jeg, der foregår en livlig debat ikke bare i Socialdemokratiet og Venstre, men også i Enhedslisten en gang imellem, også om dette emne, men i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

hvert fald i SF, det har vi jo kunnet læse os til. Jeg kan forstå, at der er langt fra Vejle til København stadig væk.

Men lad det så være, hvad det være vil. Jeg ved, at man i SF også drøfter de her emner, og jeg må altså have lov til at sige bare stilfærdigt til Hellen Hedemann, at der er mindst 4 gode grunde – det kan vi godt lide at gøre i vores parti af mange ting – til at det her ikke er udlicitering.

For det første bruger vi kræfterne først på at udvikle den kommunale hjemmehjælp. Det gør man ikke, når man udliciterer i kommuner, hvor Martin Geertsens partifæller styrer.

For det andet nægter vi at konkurrere på løn- og arbejdsmiljø. Vi sørger tværtimod for, at det er i orden.

For det tredje, i forlængelse af det, vil vi ikke spare. Vi ønsker ikke at spare en krone. Det er ikke prisen, der er til debat, det er kun kvalitet.

Og for det fjerde og måske det væsentligste argument, så er afgørelsen om, hvor mange der skal serviceres af den kommunale hjemmepleje, hvor mange der skal serviceres af de private firmaer, Martin Geertsen glæder sig til kommer på banen, og som også gerne må være der for mig, og hvor mange der skal serviceres af organisationer og andre, som jeg også synes er spændende at få med på dette marked, den afgørelse træffes af de ældre selv.

Det kan godt være, SF har noget imod det. Jeg har ikke noget imod det, og jeg glæder mig til, at mange vil vælge det kommunale tilbud, ikke fordi de skal, men fordi det er det bedste.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og der er tid i overskud.

Morten Kabell (Ø): Winnie Berndtson slog fast, at en del af det, et firma vil kunne hente hjem på de her ordninger, vil kunne klares på tilrettelæggelsen, og at det er det, der er grundlaget for den fortjeneste, som et firma vil være interesseret i.

Så er det, jeg spørger, jeg undrer mig lidt over, hvorfor det så ikke er kommunen, vi lader tjene på den her bedre tilrettelæggelse. Hvorfor er det så ikke sådan, at vi siger, at hvis man kan klare at tilrettelægge det bedre, hvorfor giver vi så ikke den bedre service, men i kommunalt regi?

Det mangler jeg stadig et grundlæggende svar på, og kan man ikke få det, jamen så er det, at det her minder om et ideologisk ridt, hvor det, der betyder noget, er at åbne op for privat indflydelse på den offentlige sektor.

Jeg kan til sundhedsborgmesteren sige, at vi ønsker ikke at give Venstre et monopol på valgfrihed. Tværtimod er det jo sådan, at liberalistisk valgfrihed ikke har meget med valgfrihed at gøre for den brede befolkning.

Min tale handlede netop også om, at vi ønskede at give mulighed for en god form for valgfrihed. Jeg skitserede flere muligheder for valgfrihed og sagde, at vi måske skulle arbejde i den retning, men ikke i retning af, hvor man lukker det private ind og tager sig af offentlig pleje.

Vedrørende den debat, sundhedsborgmesteren måtte have hørt om i Enhedslisten, om privatisering og udlicitering, kundevalg og sådan nogle ting, vil jeg høre, om borgmesteren ikke vil være så sød at komme op og fortælle mig om den, fordi der er et eller andet, jeg fuldstændig har misset i det parti, jeg er medlem af, fordi den har jeg altså ikke opdaget. Det kan godt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

være, den er der et eller andet sted. Jeg er bare hundrede procent overbevist om, at vi er helt og aldeles enige i Enhedslisten om, at offentlig pleje hører det offentlige til, og private skal ikke tjene på folks behov for nogle ordentlige vilkår.

Så vil jeg sige, at den konservative ordfører, Grete Henius, rodede sig ud i et eller andet forsøg på en historieredegørelse. Jeg ved ikke, om det er betegnende for Grete Henius' generelle politiske forståelse og samfundsopfattelse, at hun først fik fortalt os meget om de kommunale bryggerier, de kommunale rugbrødsfabrikker osv. derudad.

Jeg ser meget frem til at få redegjort for, hvordan og hvorledes det har hængt sammen, hvornår de har været der, hvem der styrede dem, og hvilke produkter de kom med. Jeg har egentlig aldrig hørt om dem, men det er igen nok bare min skolegang, i øvrigt i Københavns Kommune, som har været for dårlig.

Men jeg kan så også berolige fru Grete Henius: Nej, vi er ikke noget stalinistisk moskvatro parti. Det er vel også lidt svært i disse tider generelt at være det, kunne man mene. Jeg ved ikke helt, hvilket parti der i det danske politiske spektrum skulle være moskvatro. Jeg har svært ved at finde et overhovedet i øjeblikket.

Jeg kan så også berolige fru Grete Henius med, at der er ikke nogen af os, der er sovjetlajakker, i det omfang nogen nogen sinde måtte have været det på den venstrefløj, som Enhedslisten i dag er politisk eksponent for. Det er nogle helt andre ting. Det handler om personlig frihed. Det burde Grete Henius måske lære noget af. *(Kommentar fra salen)*.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Grete Henius, der er mulighed for at trykke sig på.

Martin Geertsen (V): I første omgang til Hellen Hedemann, og så vil jeg lige springe over til sundhedsborgmesteren.

For det er jo ikke rigtigt, når sundhedsborgmesteren siger, at man behøver at slås over Storebælt i SF. Man slås jo også i Københavns Kommune i SF. Jeg kan forstå, at man i Indre Nørrebro Bydelsråd har SF som bannerfører for udlicitering. Det er formentlig fordi man har erkendt i SF på Nørrebro, givetvis i modsætning til SF i resten af København, at når man udliciterer, ja, så kan man rent faktisk få en bedre kvalitet til en billigere penge.

Så det må være nogle gevaldige medlemsmøder, man har i SF i København, når man diskuterer udlicitering, fordi på Nørrebro kan man åbenbart godt finde ud af det. Jeg glæder mig til, at SF Nørrebros betragtninger lige så langsomt siver ind i SF i Københavns Borgerrepræsentation.

Så siger Peter Martinussen, at jeg fuldstændig har glemt spørgsmålet om den, hvad vi skal kalde det, offentlige tilgang, altså helt har glemt, at trods alt er der stadig væk noget, der hedder offentlig hjemmehjælp. Selvfølgelig har jeg ikke det.

Jeg er enig med sundhedsborgmester Peter Martinussen i, at selvfølgelig skal vi have en god og en rigtig hjemmehjælp, en fleksibel hjemmehjælp i Københavns Kommune, og Venstre var også bag, at vi sidste år gav små 20 mill. kr. til den kommunale hjemmehjælp, så det behøver vi slet ikke at have nogen diskussion om.

Men grunden til, at vi fokuserer så meget på de private hjemmehjælpsfirmaer, at de private hjemmehjælpsfirmaer, store eller små, kan komme ind på markedet, er jo, at man faktisk via den model, som vi har valgt, og det må vi jo alle sammen erkende, låser dem ude, lukker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

dem ude fra dele af markedet, lukker dem ude fra den personlige pleje i stort set hele København bortset fra Brønshøj-Husum.

Så siger Peter Martinussen, at Venstre har rykket sig, Venstre vil ikke diskutere pris. Jeg kan love sundhedsborgmester Peter Martinussen for, at hvis sundhedsborgmester Peter Martinussen en dag kommer til Venstre og siger: Vi vil gerne diskutere konkurrence også på prisen, så skal sundhedsborgmesteren, undskyld udtrykket, den onde lyne mig se mig komme hurtigt ind på Rådhuset, så vi kan diskutere konkurrence også på pris.

Men jeg og Venstres Gruppe i øvrigt antog, at det var mest fornuftigt at lade være at satse på den del af konkurrenceparametrene og sige, at der tror vi ikke, at det socialdemokratiske bagland vil være med. Men hvis det socialdemokratiske bagland har rykket sig, så o.k.

Nej, det, vi i virkeligheden klandrer Socialdemokratiet for, er, at der savnes logik. Der savnes logik for, hvorfor man, som jeg sagde indledningsvis, kan få lov til at bestemme, hvem der skal svinge støvsugeren, men ikke få lov til, når det virkelig kommer ind på ens intimsfære, når der er tale om at skifte ble, hvorfor får man så ikke lov til i hele BR-København at vælge der? Det er trods alt det, der er mest følsomt. Jeg ville i hvert fald foretrække at få lov til at vælge, hvem der skulle skifte ble på mig, i forhold til, hvem der skulle svinge støvsugeren i min lejlighed.

Winnie Berndtson (A): Til Martin Geertsen vil jeg sige, at logikken er der ikke, når vi snakker en permanentgørelse. Logikken er der, når vi snakker forsøg, når vi snakker om at prøve forskellige modeller, for vi kan godt hver især have en fornemmelse af, at det nok er det bedste enten at lade det hele gå ud eller kun lade en del gå ud. Men i realiteten ved vi det jo faktisk ikke.

Det, denne her åbner mulighed for, er, at vi faktisk prøver 3 modeller og også afklarer den gråzone, som vi selv har svært ved at finde ud af i virkeligheden hvad er. Og når vi får det resultat tilbage igen, så vælger vi en ordening.

Jeg er enig i, at der ikke er nogen logik i at dele byen op i, at der er mere valgfrihed det ene sted end det andet sted, når vi laver det her permanent. Men dette er et forsøg, som skal vise, om vi overhovedet vil have det, og så skal det også vise, hvilken model vi gerne vil have.

Til Morten Kabell vil jeg sige, jamen altså når jeg snakker tilrettelæggelse, så gør jeg det, fordi der i dette ikke er nogen mulighed for at konkurrere på ansættelsesvilkår, der er ikke nogen mulighed for at konkurrere på løn. Der er ikke nogen mulighed for at konkurrere på den dårlige kvalitet, for der bliver stillet præcis de samme krav.

De krav, som vi stiller til de private virksomheder, skal vi til gengæld også selv kunne leve op til. Det vil sige, vi er jo også inde og kigge på vores eget uddannelsesnivea i kommunen. Det er vi nødt til, fordi hvis dette skal fungere som en konkurrence på kvalitet, så skal der være lige muligheder, og så skal der ikke være mulighed for, at man hverken i de private firmaer eller i den kommunale hjemmehjælp vælger nogle ringere ansættelsesvilkår for at spare penge eller for at hente profit.

Så derfor skal det være ens. Men der er en grænse, der hedder det, vi selv kan leve op til. Vi kan ikke stille større krav, hvis det her skal være ens, end det, vi rent faktisk selv kan leve op til. Men det kan vi arbejde på bliver bedre, og så kan vi jo stille kravene efterhånden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Så kan jeg ikke forstå, hvorfor man gerne som privat selvejende må passe børn, må passe de ældre på et plejehjem, men man må ikke være hjemmehjælper. Jeg kan ikke forstå det.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det bliver kort, et meget kort spørgsmål til Winnie Berndtson.

Hvad er det for nogle svar, Winnie Berndtson mener kan gøre, at Winnie Berndtson til syvende og sidst, efter at vi har evalueret på de her forsøg, kan få Winnie Berndtson til at sige: Nej, vi vil ikke være med til at give de ældre frit valg også på den personlige pleje? Hvad er det for nogle svar, som man kunne forestille sig kunne få Winnie Berndtson til at sige nej til mere frit valg?

Grete Henrius (C): Jeg vil gerne sige til Morten Kabell, og det er faktisk ikke for at hovere, fordi jeg er så gammel i forhold til ham, men der er måske noget historie, han ikke kender til.

Jeg kan f.eks. nævne, at Bornholms Amtskommune for en snes år siden købte Bornholms største virksomhed. Det gik udmærket på det tidspunkt, da de købte den, men da der var gået 2 år, måtte de indse, at amtspolitikere altså ikke har en kæft forstand på at drive en kæmpe stor virksomhed, og de måtte så sælge den til en anden privat virksomhed.

Det er ét eksempel på, at det går galt, når et amt eller en kommune skal begynde at lege businessmænd. Det er de ikke uddannet til, og derfor er de ikke egnede til det.

Der var en brødfabrik, jeg kan ikke huske dens navn. Der var bryggeriet Stjernen. Det var, så vidt jeg ved fagbevægelsen, der drev det. Fordi man er en god fagforeningsboss eller ansat i en fagforening og har været en god smed eller maler, så er man altså ikke egnede til at drive et bryggeri af den grund.

Det er igen et eksempel på, at hvis ikke man er uddannet inden for det område, man skal drive virksomhed, så behøver det ikke nødvendigvis at gå så godt.

Der er andre store virksomheder, som fagforeninger har drevet, eller rettere sagt ikke har drevet, som de har drevet til bunds, fordi de ikke har været uddannet til det. De er sikkert udmærkede til mange andre ting, men virksomhedsledelse og drift duer de altså ikke til.

Så vil jeg lige sige til Martin Geertsen, at vi jo er meget enige hele vejen igennem. Jeg kan ikke forstå, hvorfor Martin Geertsen er så nervøs over de forsøg, man vil lave. Det er jo et skridt på vejen. Man vil se, hvor godt det går med at lave den personlige pleje. Viser det sig, og det er jeg sikker på, at det gør, at det kommer til at gå mægtig godt, så er jeg helt overbevist om, at man vil udvide det til også at gælde i de andre byområder.

Jeg er sikker på, at formanden for udvalget, borgmester Peter Martinussen, har kæmpet en hård kamp med de hårde bananer i sit eget parti for at nå dertil, hvor vi er nået, og jeg synes, det er bedre, vi er nået et stykke ad vejen, end at vi slet ikke når nogen steder.

Så jeg ser fortrøstningsfuldt på, at de forsøg, der nu laves, ender godt, således at vi kan udvide dem, og således at også private udbydere naturligvis skal kunne tilbyde enhver form for pleje. For jeg har det ligesom Martin Geertsen, at jeg vil altså også gerne selv have lov til at bestemme, hvem der skal røre ved mig, når jeg kommer i en situation, hvor jeg ikke kan klare tingene selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror, at Grete Henius glemte Nordisk Fjer i den der virksomhedsopremsning, for at blive lidt i dynebilledet.

Morten Kabell ... nej, vi er nødt til at lade Benhaddou komme ind først, beklager ... ja, stod der før, men Benhaddou fik trykket sig ind, mens Morten Kabell var på vej op, og det er 2. runde, og vi skal til 3. runde med Morten Kabell.

A. Benhaddou (D): Det er ikke for at blande mig i denne diskussion. Jeg kommer bare for ... ja, man kan jo sagtens grine. Jeg ville grine endnu mere, fordi jeg synes, vi har haft lange, drøje forhandlinger mellem forligspartierne om det her problem. Jeg synes, det er latterligt, at vi skal stå her og diskutere ideologi og holdninger.

Jeg synes, vi er nået frem til et kompromis, som CD støtter varmt. Jeg synes, det er meget flot af Venstre, at de afgiver noget af deres ideologiske holdninger, De Konservative, Radikale Venstre og Socialdemokratiet.

Der er så også det at sige til det, at CD ikke bygger på en ideologisk partidisciplin, så derfor kan man sige, at den ros skal vi i hvert fald ikke have.

Men de andre forligspartier har i hvert fald, ved jeg, kæmpet hårdt igennem flere møder for at nå frem til det her kompromis. Derfor blev jeg lidt ked af, at vi skulle stå heroppe en efter en og diskutere nogle ideologiske holdninger blandt de 3 forligspartier.

Jeg vil bare sige, at jeg står fast ved det, som vi har aftalt under forliget. CD mener, det er et godt kompromis, og jeg mener også, at kvaliteten og servicen ikke vil blive forringet. I så fald er vi vagthund over for det område. Det er i hvert fald CD's holdning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde. Så går vi til 3. runde. Det er Morten Kabell først.

Morten Kabell (Ø): Jeg kan da starte med at sige, at jeg er umiddelbart meget enig i overborgmesterens kommentar om, at Grete Henius måske savnede Nordisk Fjer i sin redegørelse for succesfulde virksomheder, eller hvordan det nu var. Jeg skal spare forsamlingen for yderligere eksempler.

Men jeg vil så bare sige også lige til Grete Henius, at så vidt jeg erindrer f.eks. Stjernen så var der altså tale om kooperative virksomheder. Jeg kan godt nok også have en opfattelse til tider af, at Socialdemokratiet er et vel rigeligt statsbærende parti, men så statsbærende, at jeg decideret mener, at statsmagten og Socialdemokratiet og fagbevægelsen sådan også nede på ejerplan har været blandet sammen, så langt vil jeg trods alt ikke gå.

Til den måske mere seriøse del af debatten vil jeg sige til Winnie Berndtson, der spurgte, hvorfor der er forskel på dagpasning og så på dette område, at der er den forskel, at der for f.eks. de selvejende daginstitutioners vedkommende er tale om selvejende institutioner, som ikke har som mål at tjene penge.

Alt andet lige vil de firmaer, der kommer ind på dette område nu, have et hensyn til sine aktionærer, til sine ejere. Det hensyn er jo ikke ligegyldigt, og det hensyn betyder jo, at der skal tjenes penge hjem til dem og dermed skal tjenes penge hjem, som ikke går til en forbedring af den offentlige service. Det ligger jo fuldstændig naturligt i tingene.

Der er jo ikke tale om altruistiske virksomheder, som bare ønsker at dele ud af godgørenhed og dermed bare ønsker at hjælpe de gamle. Der er tale om et ønske om at tjene penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Derfor er der forskel på de selvejende daginstitutioner og så de virksomheder, der kommer ind i denne situation, en soleklar forskel.

(Kort bemærkning).

Grete Henius (C): Jeg vil gerne takke Morten Kabell, fordi han gentog den morsomhed fra overborgmesteren, som jeg desværre ikke hørte i farten, da jeg nok havde travlt med at hejse denne pult ned.

Men det er da fuldstændig rigtigt, som Morten Kabell, og som overborgmesteren også sagde, at jeg glemte at nævne Nordisk Fjer. Ja, det glemte jeg ikke, men jeg nævnte naturligvis ikke Nordisk Fjer, for Morten Kabell havde bedt mig om at nævne, hvad det var for kooperative og kommunale og amtslige virksomheder, der gik ned med flaget. Derfor nævnte jeg heller ikke Mærsk Møller, Novo, Coloplast, Grundfos eller Danfoss.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Larsens Rejser.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil bare sige til Morten Kabell, at når jeg siger det der med tilrettelæggelse, så er det fordi Morten Kabell siger, at det her går ud på, at private firmaer dumper kvaliteten og laver nogle lousy ansættelsesforhold. Jeg sagde, at det kan man bare ikke her.

Jeg siger, at hvis man skal tjene penge på det her, så er det fordi man skal lave en anden organisering og en bedre tilrettelæggelse, fordi så kan man tjene penge. Så kunne Morten Kabell have sagt, jamen han er i det hele taget imod, at man tjener penge. Det er fair nok, men det var ikke det, han sagde. Han sagde, at man tjener penge på at lave det ringere, og jeg siger bare, at det kan man ikke med denne model.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at hvis svaret, som jeg ikke håber, vi får, men som vi jo ikke kan vide, om vi får, på det her er, at hvis forsøget ender med, at vores brugertilfredshed bliver lavere på grund af det her, jamen så skal vi ikke have det, så er det ikke det her, vi skal have.

Det er sådan et svar, der kunne få mig til at sige, jamen så er det ikke denne kundevalgsordning, vi skal have; så skal vi finde en anden måde at lave valgfrihed på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, ikke andre. Jeg gik ud fra, at Grete Henius fik sagt, hvad hun ville, i den korte bemærkning.

Indstillingen blev, med de af Sundheds- og Omsorgsudvalget tilknyttede kommentarer, godkendt med 36 stemmer imod 14.

For stemte: A med undtagelse af Manja Sand, Marlene Krogh (F), O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F med undtagelse af Marlene Krogh, Ø og L.

Undlod at stemme: Manja Sand (A).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Indstilling om godkendelse af Sundhedsforvaltningens udpegning af 3 faglige medlemmer til hver af de 2 videnskabetiske komitéer for Københavns og Frederiksberg Kommuner for perioden 1. januar 1998 - 31. december 2001 samt godkendelse af 1 nyt fagligt medlem til komité 1 for perioden fra Borgerrepræsentationens godkendelse og indtil den 31. december 2001.

(Sundhedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

---

25) 298/99

Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af Rundskuedagens Plejehjem "Vesterbro".

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

26) 299/99

Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af plejecentret Bonderupgård.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

27) 300/99

Indstilling om godkendelse af projekt til ombygning af plejehjemmet Aftensol.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne blev behandlet under eet.

Borgmester **Peter Martinussen**: Vel vidende, at der er mange sager på dagsordenen i dag, skal jeg gøre det kort, men synes dog, at der bør knyttes nogle få kommentarer til disse første 3 ombygningssager i forlængelse af de beslutninger, denne forsamling har truffet, om modernisering af de mest utidssvarende plejehjem i København.

De 3 – apropos den tidligere debat – selvejende plejehjem, det her drejer sig om, er, som man kan læse, Rundskuedagens plejehjem på Vesterbro, det er plejecentret Bonderupgård, Vanløse, og det er plejehjemmet Aftensol på Ydre Nørrebro.

De er alle 3 omfattet af den projekteringsbevilling til ombygning af i alt 6 umoderne plejehjem, som forsamlingen her gav i sit møde 23. april 1998.

Plejehjemmene er opført i slutningen af 1960'erne eller begyndelsen af 1970'erne og må anses for utidssvarende, når vi kigger på den bygnings- og indretningsmæssige standard. Sådan noget kan der være mange meninger om, men når jeg siger det, så skyldes det, at beboerværelserne er meget små, og i de tilfælde, hvor der til de enkelte plejehjemsboliger overhovedet er knyttet toilet eller baderum, så er disse så små, at de ud over at de ikke opfylder behovet godt nok for beboerne efter min mening, også langt fra opfylder de målkrav, der i dag stilles af Arbejdstilsynet om forsvarlige arbejdsforhold for plejepersonalet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Det er af disse grunde nødvendigt successivt at ombygge en række af de københavnske plejehjem, hvis vi skal leve op til de krav, der allerede i dag stilles til en tidssvarende for slet ikke at snakke om fremtidssikret boligstandard for vore plejekrævende medborgere.

Denne moderniseringsproces for utidssvarende plejehjem starter ikke i dag, den er faktisk igangsat allerede i 1993. Da påbegyndte vi ombygningen af De Gamles By, som i øvrigt forventes afsluttet med den sidste bygning i eftersommeren i år, så der bliver også noget at fejre der.

Fra ca. 800 meget utidssvarende plejehjemsboliger ender De Gamles By efter ombygningen med 530 moderne plejeboliger, i sig selv en flot kraftanstrengelse.

Nu kommer så turen til de første 3 selvejende plejehjem, og jeg skal nok spare forsamlingen for her at gennemgå de mere detaljerede forhold omkring den fremtidige indretning af plejehjemmene, det kan man læse om i indstillingerne. Nogle har sikkert også studeret tegningerne. De har i hvert fald været grundigt behandlet både i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg skal sige, at retningslinjerne for ombygningerne selvfølgelig er de retningslinjer, der ligger i den plejeboligplan for Københavns Kommune, som vi vedtog herinde den 11. februar i år. Det vil sige, at som udgangspunkt er der projekteret 2-rums-plejeboliger med indbygget køkkenenhed og eget toilet og bad.

Og så kan der nogle steder af bygningsmæssige årsager eller andre grunde indgå i begrænset omfang 1-rums-boliger til aflastningsophold og/eller til demensafsnit. Men det er klart, at disse 1-rums-boliger naturligvis også indeholder køkkenenheden og det eget toilet eller bad.

Selvfølgelig vil de ombyggede plejehjem også indeholde fælles opholdsrum for beboerne samt de nødvendige servicearealer ... (*Uro i salen*). Jeg kan høre, at sommerferien er godt på vej rundt omkring i forsamlingen, så jeg skal til at runde af.

Jeg skal også for god ordens skyld sige, at på trods af en anlægsudgift, der ligger på niveau med nybyggeri, sådan er det altså, så er udgiften ikke højere, end at huslejen for en enlig ubemidlet pensionist bliver rimelig. Det er jo faktisk meningen, at der også skal kunne bo nogen til de priser, vi skal opkræve bagefter.

Med disse ord vil jeg som de første led i en længere kæde af ombygninger anbefale disse foreliggende indstillinger og glæde mig over, at vi med disse sager tager endnu et skridt frem mod flere tidssvarende plejeboliger i København.

Indstillingerne blev godkendt.

---

28) 224/99

Indstilling om kapitalbevilling på 13.857.000 kr. til etablering af en ny 5-gruppers integreret institution med 36 vuggestuepladser og 44 børnehavepladser på Frederiksborgvej 240. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

29) 243/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 3.496.000 kr. til etablering af en 2-gruppers institution med 44 børnehavepladser på Jyllingevej 69.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

30) 242/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 5.765.000 kr. til etablering af et handicapcenter for Udviklingshæmmede for distrikt Syd til erstatning for det nuværende Center Syd på Tomatvej 11.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

31) 283/99

*Indstilling om redegørelse for indsatsen for permanent boligplacering af midlertidigt indkvarterede flygtninge og om udviklingen i behovet for midlertidig indkvartering, herunder udgifterne hertil, samt om ansøgning om tillægsbevilling på 6,1 mill. kr. hertil.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Louise Frevert (O): Der er egentlig ikke så meget at sige til det, fordi vi har faktisk vedtaget det i udvalget. Men Dansk Folkeparti har et *tillæggsforslag*, vi gerne vil fremføre i denne forbindelse, fordi vi mener, at det faktisk er et statsligt ansvar at placere de her flygtninge og give et økonomisk tilskud til det, fordi vi har et overtal af flygtninge i forhold til andre kommuner. Så det vil jeg lige indlevere til formanden:

»Borgerrepræsentationen konstaterer, at boligplacering af flygtninge er en statslig opgave, idet København har et overtal af flygtninge i forhold til andre kommuner. Borgerrepræsentationen retter henvendelse til indenrigsministeren for at erholde de udgifter, der er i indstillingen.«

Preben Poulsen (Ø): Ø og F har taget et forbehold i Økonomiudvalget på indstillingen. Det går på, at ud over de 6,1 mill. kr. til løsning af de midlertidige indkvarteringsopgaver indstiller Økonomiudvalget, at eventuelle merudgifter skal afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets samlede rammer, altså merudgifter resten af året.

For det første bryder vi os ikke rigtig om den type løftede pegefingre, altså det er som om man her kan sige, at der kommer altså ikke flere flygtninge til byen, der kommer ikke flere familiesammenføringer. Tværtimod synes vi, at det er et rigtig flot initiativ af København, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

man for det første støtter dette område så flot, som man egentlig gør, og så godt, som man gør.

Samtidig har man lige her for nylig introduceret, at man tager imod mange af de her kosovoalbaniere og får dem indkvarteret og integreret på en fornuftig facon gennem de kommende måneder på Christianshavn.

Derfor synes vi, det er en skidt udmelding, at man samtidig siger: Jamen så må I selv afholde, hvis der skulle dukke øvrige udgifter op inden for det her område – i og med at de penge jo ikke findes til det, og i og med at man også kan sige, at den pulje, som indenrigsministeren har afsat, på 32 mill. kr., forventer forvaltningen ikke at kunne få del i. Så derfor synes vi, det er meget lidt velvalgt at have den slags kommentarer med i en indstilling.

Det er klart, at hvis der kommer flere flygtninge ... hvad med serberne f.eks., der er også en del af dem, der flygter, og det kunne godt være, der kom nogle af dem herop måske også, og det kan være, at København bliver pålagt at tage nogle flere. Så det er klart, at vi ikke kan støtte, at den type bemærkninger står i en indstilling.

Dette er et område, man løbende er nødt til at tage stilling til, så at sige fra sag til sag, fra flygtning til flygtning. Men vi stiller ikke nogen ændringsforslag i den her anledning, ud over at forbeholdet tilsyneladende vil blive vedtaget, som det ligger.

Men vi vil meget gerne have den her bemærkning protokolført, for vi finder altså, at det er uhensigtsmæssigt, at den type løftede pegefingre står på et så vigtigt område som det her.

Wallait Khan (F): Jeg vil sige om det her ansvar, som Københavns Kommune og mange andre kommuner har fået efter den nye integrationslov, at der var ikke mange, der troede på, at man kunne bære det ansvar. Der var mange, der var skeptiske, der var mange, der var bange for, at kommunerne måske ikke kunne leve op til det.

Men jeg synes, at det har fungeret. Det, som vi har set i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, vi har diskuteret det gang på gang, også forvaltningen, som altid har fortalt os, hvad de har gjort på området. Jeg synes, det er noget, vi skal være glade for, at forvaltningen har gjort sit bedste, og udvalget har også fulgt med hele tiden i den sag.

Men nu er det bare et problem, at når man ikke kan skaffe flere boliger, så er der også mange flygtninge, som er i den situation, hvor de skal bo bare midlertidigt, og det er dyrt, og det er også dårligt.

Men først og fremmest er der behov for flere ressourcer, hvis vi vil løse det her problem. Samtidig er det et problem, hvordan vi kan få privatsektoren til at være med til at give eller udleje boliger til flygtninge.

Der har været forskellige kampagner for at få folk til at forstå, at det også er deres ansvar, at de kan være med til at løse dette problem.

Men det er ikke nok, at vi kun snakker om problemer. Det er også et problem, hvordan vi skal motivere folk politisk, og der har ikke været mange initiativer rundt omkring ud over det, at man bare har annonceret, at man ville være glade, hvis nogle ville udleje boliger til flygtninge.

Jeg synes, der skal være en stor kampagne, der skal være store politiske signaler for at få folk til at forstå, at de skal være med til at udleje boliger til flygtninge, og så kan vi løse det her problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jeg synes, det er meget vigtigt, at man giver den her tillægsbevilling, det har krævet, og samtidig skal man være parat til at gøre en indsats for at få folk til at forstå, at det ikke alene er kommuner og forvaltninger, der skal løse det her problem. Samfundet skal være med, hvis vi vil løse dette problem. Så længe samfundet ikke kan forstå det her, og så længe privatsektoren ikke vil være med, så vil det altid være et problem.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at man også gør en politisk indsats for at få folk til at forstå det og motivere dem til at være med til at løse det her problem.

Jeg er da glad for denne redegørelse, og det har vi også sagt i udvalget. Jeg synes, det er noget, vi skal støtte, og det skal vi være glade for, sådan som Københavns Kommune har prøvet at løse dette problem.

Ole Hentzen (C): De Konservative er som bekendt ikke længere repræsenteret i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens udvalg. Derfor bliver vi selvfølgelig lidt overrasket over, at den tidligere lange behandling, der har været af denne sag, for det er jo ikke nye flygtninge, det er sådan set dem, vi reelt har i landet i forvejen, og finansieringen deraf pludselig giver anledning til en ny holdning i forhold til det, der har været diskuteret i udvalget gennem længere tid, nemlig dette ansvar for, at man selvfølgelig skal dække udgifterne for de mennesker, der er her i landet.

Så det nye forslag, som Dansk Folkeparti så i mellemtiden er kommet til, og som ikke har fundet udtryk i udvalgsindstillingen, fordi der har man været enige om, at det var et ansvar, som man selvfølgelig havde, vil vi egentlig gerne have uddybet lidt mere.

Jeg kan kun sige, at ud fra en umiddelbar betragtning er De Konservative selvfølgelig indstillet på, at man bliver nødsaget til at dække de forsvarlige omkostninger, der er ved at løse den opgave, som vi allerede er inde i.

Så kan man selvfølgelig stille alle mulige tv-agtige, pr-mæssige forslag for at få lidt presse på sådan nogle ting. Men det havde været mere reelt at gøre det i udvalget. Nu er jeg godt klar over, at på det tidspunkt, hvor forvaltningen endelig måtte skrive betænkningen, er De Konservative ikke længere repræsenteret i udvalget, men Dansk Folkeparti.

Men derfor er det måske endnu mere presserende, at vi får at vide, hvad det er der sker i mellemtiden, frem for at udvalget behandler sagen og den optrykkes, og så indtil vi er her i dag. Er det et holdningskift til behandlingen af de allerede eksisterende flygtninge i landet, eller hvad er det, der er sket?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Louise Frevert (O): Det kan se ud til at udvikle sig til en meget interessant og spændende debat, men vi har jo mange punkter foran os.

Det korte af det lange er, at Dansk Folkeparti ikke har skiftet standpunkt på nogen som helst måder, men det er jo ligesom med så mange andre ting her i livet, at når der kommer nye ting, og man får lov til at tænke sig lidt om, så kan det godt være, der kommer nogle nye forslag. Vi har ikke skiftet standpunkt, vi stemmer selvfølgelig for indstillingen. Men vi vil gerne henstille, at den samlede Borgerrepræsentation henvender sig til Thorkild Simonsen simpelt hen for at få pengene dækket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Louise Frevert har med sit sidste indlæg så klart bekræftet, at oplevelsesevnen, indlæsningssevnen og indlæringssevnen svarer til den skiftende holdning, hun har foretaget i den pågældende sag.

Jens Johansen (F): Jeg hørte for lidt siden Louise Frevert give fortidens konservative karakter for underholdningsværdien af det show, som de har præsteret her fra talerstolen. Jeg må nok sige, at dagens show var bestemt ikke bedre end fortidens, der absolut ikke var for gode.

Jeg skal blot meddele, at SF begærer delt afstemning om Økonomiforvaltningens indstilling, således at vi ønsker særskilt afstemning om, om eventuelle yderligere bevillinger skal afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets eksisterende ramme.

Louise Frevert (O) stillede følgende ændringsforslag: "Borgerrepræsentationen konstaterer, at boligplacering af flygtninge er en statslig opgave, idet København har et overtal af flygtninge i forhold til andre kommuner. Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Indenrigsministeren for at erholde de udgifter der er i indstillingen."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 8.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, C og B.

Undlod at stemme: V, P og D.

Der blev begæret delt afstemning om indstillingen.

1."at" samt 1. del af 2. "at" i Økonomiudvalgets indstilling blev godkendt med 50 stemmer.

Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Den sidste sætning i Økonomiudvalgets indstilling blev godkendt med 33 stemmer imod 16.

For stemte: A, O, V, C (med undtagelse af Ole Hentzen), B og D.

Imod stemte: F, Ø, Ole Hentzen (C) og L.

32) 284/99

Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gives en tillægsbevilling på 9.648.000 kr. til budgetrammen vedrørende koordinationsudvalget for den forebyggende arbejdsindsats.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

33) 285/99

Indstilling om kapitalbevilling vedrørende indgåelse af lejemål i Vesterbrogade 67 til indretning af Rådgivningscenter for stofafhængige.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Udsat til behandling i et senere ekstraordinært møde, jf. Borgerrepræsentationens beslutning ved mødets begyndelse.

---

34) 286/99

Indstilling om tillægsbevilling på 902.000 kr. til den tidligere givne kapitalbevilling vedrørende Stengade 33 som følge af forurening og ekstra fundering .

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

35) 221/99

Indstilling om, at Københavns Kommune yder et lån på 2,4 mill. kr. som kommunens andel af kapitaltilførsel til afdeling Ågården under FSB – under forudsætning af, at BRFkredit, Landsbyggefonden og FSB tilsammen yder lån/tilskud på i alt 9,6 mill. kr. jfr. lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. § 97, jfr. § 92 og § 96.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

36) 222/99

Indstilling om kapitalbevilling på 1,8 mill. kr. i 1999 til etablering af cykelbaner langs 6 gader, jf. "Cykelbaner 1999".

(Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): Kun for at sige, at Socialdemokratiet støtter dette forslag under forudsætning af at vi stadig væk mener, at det mest rigtige er, at vi får anlagt rigtige cykelstier og ikke kun cykelbaner.

Derfor har vi også indskrevet den bemærkning, at vi fortsat ønsker, at der skal anlægges cykelstier, og at cykelbanerne kun er anlagt midlertidigt. Og de cykelstier, som bliver oprettet som midlertidige cykelbaner, skal ikke nedprioriteres i forhold til den oprindelige planlægning for udbygning af cykelstinettet.

Så må jeg også sige, at i forbindelse med, at vi får anlagt de her cykelbaner, så bliver der nedlagt nogle parkeringspladser. Det er selvfølgelig af hensyn til trafiksikkerheden for cykli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

sterne, og det er en naturlig følge, som vi selvfølgelig også støtter, og som vi ikke mener er noget problem i forhold til, at vi stadig væk har en stigende biltrafik i Københavns Kommune. Så det er jo en fortsat opfølgning på, at vi ønsker at nedsætte pendlertrafikken til København. At vi får nedlagt nogle parkeringspladser som følge af det her, er jo ganske udmærket i den trafikpolitik, der ligger på området.

Jens Johansen (F): Vi er som udgangspunktet meget skeptiske over for det her forslag om anlæg af cykelbaner og må sige til den bemærkning, som er fra Socialdemokratiets, De Radikales og Enhedslistens medlemmer af udvalget, at den indeholder stort set de forbehold, vi har.

Men selv efter drøftelser med andre udvalgsmedlemmer fremgår det ikke klart, at det her, som kaldes et forsøg, skal evalueres. Så derfor har vi en tilføjelse, et *ændringsforslag*, som går på, at forsøget, som det jo altså er, det her med cykelbaner, evalueres inden udgangen af år 2000.

Louise Frevert (O): Hvor er det forfærdeligt at skulle læse sådan en indstilling som denne. Det er jo simpelt hen tyveri, det er parkeringspladstyveri. Jeg var fuldstændig rystet over, at man bare fik sneget ind her, på den sidste side: 100 parkeringspladser bliver fjernet igen, fordi man skal lave cykelbaner.

Det er ganske udmærket, og Dansk Folkeparti er helt enig i, at vi skal have cykelstier, vi skal måske også have cykelbaner, hvis det er det, kommunen har råd til, og ikke almindelige cykelstier, men hvis man ikke kan holde sig inden for det samlede budget og den ramme på de 15 mill. kr., der er blevet givet her, så siger jeg bare tak for kaffe. Det er simpelt hen for meget, at vi skal til at bevilge penge til det, og oven i købet tager man 100 parkeringspladser.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for denne indstilling.

Tine Peters (V): Venstre kan heller ikke støtte denne indstilling om anlæg af de her 6 cykelbanestrækninger. De her cykelbaner er at betragte som et forsøg, som det også er blevet nævnt, på at lave hovsaløsninger for cyklisterne i København, og jeg forstår faktisk ikke, at de cykelfanatisme partier kan bakke op omkring det her.

Men måske er det fordi man fokuserer så meget på, at man nedlægger de 100 parkeringspladser, at man er villig til discountløsninger for cyklisterne, for det er jo det, det bliver.

De her cykelbaner eksisterer allerede flere steder i København, og de uheld, der registreres på cykelbaner, er langt mere alvorlige end dem, der registreres på rigtige cykelstier. Altså sikkerhedsmæssigt kan man ikke tale for cykelbaner.

Nej, Venstre vil ikke have cykelbaner, men måske man burde have valgt løsningen fra Holmbladsgade; så var prisen måske ikke blevet så astronomisk høj. Det var en lille sidebemærkning.

Vi støtter op omkring etableringen af rigtige cykelstier, og vi ønsker at følge den cykelstiprioriteringsplan, som blev vedtaget af Borgerrepræsentationen i januar 1997. Vi vil have kvalitet frem for kvantitet.

Samtidig vil vi godt bede de såkaldte ansvarlige politikere, som er bag flertallet for denne indstilling, om at pege på alternative parkeringsmuligheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Socialdemokratiet mener, at de rask væk sammen med venstrefløjens kan nedlægge parkeringspladser i Indre By. Det kan man bare ikke. Man har i forvejen underlagt bilisterne i København en restriktiv parkeringspolitik med foranstaltninger som tidsbegrænsninger og betaling.

De her tiltag er indført med henblik på at undgå såkaldt pendlerparkering. Den undgår man så, men de her p-pladser bliver og skal altså bare sløjfes uden videre.

Venstre vil ikke bare nedlægge 101 parkeringspladser, før der findes erstatningsparkeringspladser i anlæg, som jeg også mener, at Socialdemokratiet var med til at give håndslag på i forbindelse med vedtagelsen af Trafik- og Miljøplanen. Venstre vil ikke bare nedlægge 101 parkeringspladser for at lave en discountløsning for cyklisterne.

Mikkel Warming (Ø): Det er jo en rørende og indtil nu ret ukendt omsorg for de svage trafikanter, der kommer fra Venstre, specielt når man ved, at grunden til, at der, for vores vedkommende mindst lige så nødtvungent som SF og Socialdemokratiet, når man nu gør det, er, at den cykelstiplan er forsinket, meget forsinket endda, og at man simpelt hen ikke kan overholde den, den skrider år for år. Og det vil sige, at den trafiksikkerhedsgevinst, der ligger i cykelstier, ikke opnås før om rigtig mange år.

Når vi så vælger nødtvungent, tøvende at blive enige med SF i deres krav om evaluering inden udgangen af år 2000, så er det jo også fordi det materiale, vi har til rådighed, fortæller os, at en forbedring af trafiksikkerheden ved cykelbaner vil ligge i omegnen af 20-40 pct. Det vil sige, at det er altså bedre end ingenting. Det er ikke godt nok, men det er bedre end ingenting.

Hvis Venstre har dette enorme og meget pludselige ønske om at støtte de svage trafikanter gennem rigtige cykelstier, så kan vi kun klappe i vores små hænder og sige, at det er vi glade for. Vi vil meget gerne være med til ved budgettet at afsætte de helt nødvendige penge til flere cykelstier, så man kan komme op i tempo og dermed også overholde den cykelstiplan, som vi faktisk har vedtaget herinde.

Så hidser man sig op over de 100 parkeringspladser. Ja, jeg ville ønske, jeg kunne være så skråsikker som Manja Sand, der mener, at nu har vi løsningen på pendlerproblemerne i København, sådan lød det næsten. Desværre, sådan er det nok ikke. For os er det snarere en uventet sidegevinst, at de her pladser så ryger. Men det er altså også nødvendigt, skulle jeg hilse og sige til både Dansk Folkeparti og Venstre og garanteret også De Konservative om lidt, at når man laver cykelbaner, som jo består af en malet streg en meters penge ud fra fortovet, så kan man ikke reetablere parkeringspladser ude ved den streg, det er simpelt hen for farligt. Det er derfor, man så er nødt til at nedlægge dem.

Hvor skal de så være henne? spørger man. Der fik vi jo et ganske interessant notat i Bygge- og Teknikudvalget for 14 dage siden, som fortalte, at der i Nyropsgade er 300 ledige pladser i døgnet. der kunne de jo være.

Ole Hentzen (C): Uanset at der på et givet tidspunkt skulle have været 300 tomme pladser i Nyropsgade, og hr. Mikkel Warming synes, at alle disse lokationer, som nu blev nævnt her, ligger ganske tæt på Nyropsgade, der må jo være en vis fornuft deri, hvis man overhovedet bringer det på bane, så må det være som kompensation for det, der nedlægges, ellers er det jo rimelig tomt, så kan jeg kun sige, at De Konservative mener ikke, at denne kompensation i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Nyropsgade overhovedet har nogen relevans. Det kan måske have relevans til et senere forslag, der er på dagsordenen, om Hammerichsgades trafiksanering, men her er det noget pjat.

Man opnår at nedlægge 101 parkeringspladser, man får malet noget blå på gaderne, og nogle af stederne ud af de 6 er det det rene idioti. Derfor stemmer De Konservative ikke for dette forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Vi hørte også med stor interesse, at Venstre ikke synes, at det her er godt nok, så vi går også ud fra, at vi i budgetforhandlingerne skal frem til, at der bliver givet flere penge fra Venstre, så vi får rigtige cykelstier.

Det er faktisk også det, vi har skrevet, at vi synes, det er en rigtig dårlig løsning med cykelbaner, men vi foretrækker at få en cykelbane frem for ingenting. Men hvis det er sådan, at Venstre kommer op med nogle flere penge, så skal vi meget gerne støtte, at disse cykelbaner bliver udskiftet med rigtige cykelstier, så det glæder vi os meget til.

Jens Johansen ønsker en evaluering inden år 2000, og jeg synes, det kunne være interessant at høre, hvad Jens Johansen vil bruge denne evaluering til. Er det sådan, så han har tænkt sig, at vi skal nedlægge dem fra 1. januar år 2001, eller hvad er det egentlig, vi skal bruge den evaluering til?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Og vi går til 2. runde.

Manja Sand (A): Jeg må sige til Tine Peters fra Venstre, at vi ikke kan tilslutte os den begrædelse over nedlæggelse af parkeringspladserne. Jeg mener selvfølgelig ikke, at vi løser hele pendlerproblemet ved at nedlægge de her 100 p-pladser, som vi taler om, men det er da et skridt på vejen. Det mener jeg også, jeg sagde.

Med hensyn til ledige p-pladser i konstruktion er der altså masser af steder rundt omkring i byen, hvor der stadig væk er ledige p-pladser. Der er ikke kun Nyropsgade. Vi ved også, at p-pladserne under Israels Plads heller ikke bliver fyldt op hver eneste dag. Så der er stadig væk mulighed for at komme af med sin bil, hvis man vil det, hvis man vil køre ind til København.

Så vil jeg sige til Louise Frevert, at det her handler altså ikke om, at vi bruger flere penge. Det handler om, at vi, som Mikkelt Warming var inde på, ikke kan nå at følge den takt, der ligger for etablering af cykelstier, fordi vi ikke har midler til det. Derfor vælger vi denne midlertidige løsning inden for de rammer, der ligger på området, og på den led sikrer de svage trafikanter i byen.

Vi er godt klar over, at det ikke er en optimal løsning, men det er bedre end at der ikke er afspærring for cyklisterne og markering for cyklisterne.

Med hensyn til Jens Johansens forslag, SF's forslag om, at vi evaluerer det inden for et år, så synes vi måske, det er lige tidligt nok at sige et år. Vi kan godt tilslutte os ideen, og det er også det, der faktisk fremgår af forslaget. Vi har jo også snakket om i udvalget, at vi selvfølgelig skal se på, om det her skaber en sikkerhed for cyklisterne, som er en form for utryk sikkerhed, om det skaber flere problemer, eller om det skaber flere ulykker for cyklisterne.

Men vi synes, at der skal være en rimelig tid, og derfor siger vi, at 2 år skal det løbe, og så kan vi godt kigge på det og evaluere, om det er et godt forsøg, samtidig med at vi selvføl-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

gelig vil arbejde på, at der fortsat bliver etableret rigtige cykelstier, som er den bedste sikkerhed for cyklisterne i København.

Tine Peters (V): Så kunne jeg godt tænke mig at få at vide af fru Manja Sand, hvor det er påvist, at det er sikrere med cykelbaner end ingen baner. Det vil jeg meget gerne have påvist, for det har jeg ikke set nogen steder. Det er åbenbart bare en forudsætning, som alle politikere har her i aften, som går ind for denne indstilling.

Omkring omsorgen for de svage trafikanter kan jeg både meddele hr. Mikkel Warming og Lars Rimfalk Jensen, at det er faktisk ikke et ukendt fænomen fra Venstres side. Netop med vores opbakning til cykelstiprioriteringsplanen i januar 1997 beviste vi, at vi var klar til at sætte penge af til det her.

Fordi man så går op og taler disse trafikanters sag, er det ikke ensbetydende med, at man bare skal grave ned i skatteposen og rive kronerne frem. Det, jeg siger, er: Brug de penge til at lave noget ordentlig cykelsti.

Så vil jeg sige om en sag, som kommer på senere hen i aften, Holmbladsgadestrækningen, anlæg af cykelsti, at ved den anden strækning, som blev lagt der, undlod Venstre at stemme for, at vi skulle det. Det var kun fordi vi ville tilkendegive, at vi er positive over for etableringen af rigtige cykelstier, men vi ønskede ikke, at den skulle bryde med cykelstiprioriteringsplanen, som vi jo havde stemt for i januar 1997.

Senere, den 23. oktober 1997 tror jeg det var, kom det frem igen med en tillægsbevilling til Holmbladsgadestrækningen til den her anden strækning, som Socialdemokratiet havde prioriteret frem for andre strækninger i København. Der skulle bevilges endnu 4 mill. kr. Dem bevilgede Venstre også.

I aften skal der bevilges yderligere 2 mill. kr. Der lægger Venstre også stemmer til. Så det der med, at vi tilgodeser de svage trafikanter, er set før.

Jens Johansen (F): Lars Rimfalk stiller sig op her og spørger mig, hvad jeg vil bruge en evaluering til, og hvad det er der skal evalueres.

Altså jeg er nødt til at minde om, og det var det, jeg startede med at sige, at det er jeg sådan set grundlæggende enig i, at Lars Rimfalk Jensen fra De Radikale er en del af det flertal, der her har lavet en bemærkning om, at forslaget støttes, men betragter forslaget som et forsøg.

Forsøg har jo den karakter, at de løber en vis tid, og så skal de vurderes og evalueres. Men det kan godt være, at det er glemt i den forbindelse. Det er i hvert fald ikke mig, der er begyndt at snakke om det som forsøg, fordi som udgangspunkt må jeg sige, at jeg og SF afviser at anlægge cykelbaner. Vi vil have cykelstier, nichts weiter.

Men o.k., så lad os prøve som et forsøg, men så vil vi også gerne have forsøget evalueret og ikke bare bruge ordet »forsøg« som en eller anden flaskeåbner til at få gang i en second-, en andenklassers cykelstistrategi her i København. Det vil vi nemlig ikke være med til. Vi vil have klare linjer for, hvornår det her skal vurderes, hvornår konsekvenserne skal gøres op.

På side 3 i indstillingen fremgår det med al mulig tydelighed, at der er utrolig usikkerhed omkring konsekvenserne af, at man anlægger cykelbaner i stedet for cykelstier. Det formodes, det er ikke usandsynligt, at trafikikkerheden forbedres måske med 20-40 pct., står der. Det kunne en evaluering skabe lidt mere klarhed over. Det vil sige, at vi måske kunne have et lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

klarere beslutningsgrundlag for en permanent ordning, som betød, at vi måske endda positivt kunne træffe beslutning, vel vidende hvad det var, vi traf beslutning om, om at anlægge cykelbaner.

Altså det gør vi ikke nu, vi ved ikke ret meget. Jeg hører i hvert fald til dem, der meget gerne vil vide lidt mere om, hvad grundlaget er, når vi træffer beslutninger, som berører de bløde trafikanters sikkerhed. Og den er usikker, det fremgår af indstillingen, derfor skal forsøget evalueres; ellers er det noget volapyk at snakke om forsøg.

Det formodes også, at der sker flere alvorligere uheld på cykelbaner end på cykelstier. Ja, det er sagt omvendt. Der er en tendens til, at de uheld, der sker på cykelstier, er mindre alvorlige end dem, der sker, hvor der er anvendt cykelbaner. Jamen det er da et argument for at anlægge cykelstier og ikke cykelbaner, fordi vi vil da have den maksimale trafiksikkerhed for vores bløde trafikanter. Det regner jeg da med, at De Radikale er med på.

Vi skal have evalueret det her forsøg; ellers er der ikke tale om et forsøg; så er der tale om en andenrangsstrategi, hvad angår vejbanerne for de bløde trafikanter, og det vil vi ikke være med til. Derfor forslaget om evaluering efter 1 år. Og det er selvfølgelig en evaluering af de trafiksikkerhedsmæssige konsekvenser af, at vi her prøvet noget, som er anderledes.

Borgmester **Søren Pind**: Grunden til at jeg tager ordet er, at jeg egentlig godt vil have mig frabedt, når Mikkel Warming overraskes og anklager Venstre for ikke at have synspunkter, der tilgodeser de bløde trafikanter. Det kan let udvikle sig til at være en meget ubehagelig påstand, og jeg synes heller ikke, den har hold i virkeligheden.

Jeg mener faktisk, Venstre så konstruktivt det er muligt prøver på at medvirke til at finde de rigtige og de fornuftige løsninger på dette område.

I forlængelse af det, Jens Johansen siger, så er Jens Johansen jo tydeligt inspireret af et møde, vi havde i Storkøbenhavns Trafiksikkerhedsråd, som jeg er formand for.

Der må jeg sige, at jeg i forlængelse af det spørgsmål, som frk. Tine Peters rejste, godt igen vil spørge fru Manja Sand, hvor det kan dokumenteres, at cykelbaner skulle være mere trafiksikre.

Rent faktisk havde vi på det sidste møde i Storkøbenhavns Trafiksikkerhedsråd en gennemgang af trafiksikkerheden generelt også for cykelstier. Det meget overraskende resultat var, at den pågældende statistiker, som altså ikke var fra Københavns Kommune men fra Københavns Amt, konkluderede, at det er farligere at cykle på cykelsti, end det er cykle på vejbane. Der sker rent faktisk flere trafikuheld.

Så jeg ved ikke rigtig, om det er så nemt at konkludere så overordnet på dette udsagn. Jeg tror, man skal være meget, meget varsom. Derfor vil jeg faktisk godt tilslutte mig Jens Johansens forslag om, at vi selvfølgelig skal have en evaluering og gå i dybden med de her ting. For det er ikke altid, at de enkle sandheder er så enkle, som de umiddelbart ser ud. Det er en meget alvorlig sag. Der foregår utrolig mange ubehagelige ting i trafikken i København, og dem bør vi selvfølgelig tage vare på og være oplyste om, når vi træffer vores beslutninger.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at forsøget evalueres inden udgangen af år 2000.

Ændringsforslaget blev godkendt med 46 stemmer. Ingen stemte imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, P, L og D.

B undlod at stemme.

Indstillingen med det godkendte ændringsforslag blev herefter godkendt med 34 stemmer imod 15.

For stemte: A, F, Ø, B, L og D.

Imod stemte: O, V og C.

37) 223/99

*Indstilling om restriktioner på parkeringen i brokvartererne.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Ole Hentzen (C): Jeg skal prøve at gøre det kort ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, Ole Hentzen, at jeg afbryder dig, men jeg skal lige gøre opmærksom på, at 2. og 3. »at« er taget ud ved udvalgsbehandlingen. Det, vi i aften alene tager stilling til, er 1., 4.-7. »at«. Værsgo, Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Det er selvfølgelig et forslag, som er genstand for særdeles stor politisk bevågenhed, men også beboerbevågenhed. Det, der vel adskiller dette forslag fra nogle tidligere, vi har haft vedrørende indførelse af beboerlicens, er, at vi her kommer ud i nogle områder, hvor antallet af private fællesveje er ganske stort.

Her kommer vi altså ud i et område, hvor vi fra kommunens side har opsagt vejoverenskomsterne og sagt, at nu skal vejene være i orden, og så kommer vi i øvrigt ellers og indfører parkeringsrestriktioner rundt omkring ørerne på dem, og så siger vi: Så skal I i øvrigt betale 275 kr., fordi I skal have lov til at holde på jeres egen privatvej. Det er måske lige i overkant.

Derfor vil jeg på Den Konservative Gruppens vegne gerne stille det *ændringsforslag* og bede forsamlingen overveje det rimelige heri, og det lyder som sådan:

»Grundejere på private fællesveje får ret til en vederlagsfri beboerparkeringslicens som kompensation for den forventede øgede belastning af deres veje.«

Forskellen fra den almindelige beboerlicens er jo, at den skulle sikre beboernes ret til at holde med deres bil i nærheden af deres bolig, kort sagt en forfordeling for beboerne frem for de fremmede, der kom ind i området.

Dem, jeg omtaler her, er dem, som vi nu altså går ind og prøver at regulere. Det er alle de mennesker, som i forvejen har deres private veje med de byrder, der nu ligger på at have en privat vej. Der kommer vi nu og siger, at på alle de omkringliggende veje indfører vi nu begrænsninger, venner. Vi ved jo godt, hvad det betyder. Det er, at mennesker selvfølgelig oplever, at der er nogle begrænsningsskilte på dem, der hedder de offentlige veje, og så flytter de selvfølgelig bilen derhen, hvor der er privatvej.

Så står grundejerne og siger: Jamen hør nu her, hvad kan vi så gøre? Altså vi får jo alle de her private veje fyldt op med de biler, som ikke vil holde på kommunens veje. Hvad kan vi så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

gøre? Så siger kommunen meget venligt, man er jo serviceminded: Jamen I kan da komme under den samme tidsbegrænsningszone, som i øvrigt ellers er i området, altså kort sagt, vi er villige til at sætte skilte op ved jeres veje om, at der er 2-timers-begrænsning på jeres private vej, og så skal alle fremmede selvfølgelig også overholde det.

Men denne 2-timers-begrænsning omhandler jo også grundejerne, altså deres egen private vej. Til dem siger vi så: Behold jeres udgifter til at vedligeholde vejene. Tag venligt imod alle de der mennesker, vi nu jager ind på jeres veje, fordi der nu er tidsbegrænsning i hele området, og punkt 3, vær venlig at betale 275 kr., hvis I vil have lov til at holde på jeres egen vej hele dagen.

Det er den situation, vi bringer en masse nye grundejere i ude i disse område, hvor vi indfører det.

Man kunne så sige, jamen er det ikke kendt inde fra Indre By, for der har vi jo haft beboerordning før? Jo, det har faktisk været kendt nogle ganske få steder, Palægade, typisk eksempel, Nyboder, men i forhold til omfanget af det andet jo minimalt.

Det adskiller sig altså ganske væsentligt ved de områder, vi går ud i nu, hvor magistraten jo vedgår, at antallet af private fællesveje er ganske stort, og derfor får det altså de kedelige konsekvenser, at hvis det skal have virkning for dette forslag, så skal man indirekte tvinge ejerne af de private fællesveje til at se at falde til patten og indføre deres restriktioner, for ellers dør de af bilos.

Så som sagt, forslaget er, at grundejere på private fællesveje får ret til en vederlagsfri beboerparkeringslicens som kompensation for den forventede øgede belastning af deres veje.

Jens Johansen (F): Forslaget ser såmænd meget fornuftigt ud. Men vi er ikke tilfredse med, at det 2. og det 3. »at« ikke er med i det forslag, der her lægges foran Borgerrepræsentationen.

Så derfor ønsker vi afstemning om 2. og 3. »at«, som er blevet afvist i Bygge- og Teknikudvalget, således at der gives mulighed for at anvende parkeringsafgift, og at taksten fastsættes på et niveau, som vi i øvrigt skal diskutere, når vi skal diskutere budget fremover.

Derfor skal jeg anmode formanden om at sætte ikke blot 1. og 4.-7. »at«, men også 2. og 3. »at« under afstemning.

Johannes Nymark (A): Vi har her et forslag, som mange beboere i brokvartererne har ventet længe på, idet de har følt, at der har været unødigt meget parkeringstrængsel af personer, som har benyttet områderne til at parkere til og fra arbejde.

Det har været vigtigt for os, at der kommer et forholdsvis enkelt og entydigt system. Derfor har vi i første omgang sagt nej til visse steder at lave parkometre, og vi siger også nej til at begynde at lave krøller på forslaget vedrørende private fællesveje og andet.

Det er et forholdsvis enkelt forslag, som først og fremmest har til formål at få begrænset pendlertrafikken ind i beboelsesområder, hvor man føler sig plaget af det.

Jeg synes, og vi er enige om i Socialdemokratiet, at det er overordnet vigtigt, at parkeringsrestriktioner er enkle og forståelige systemer, som også kan forstås af mennesker, som ikke bor i området. Derfor går vi ind for forslaget, som det foreligger her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Mikkel Warming (Ø): Med det her forslag opfyldes i hvert fald delvis et længe næret ønske i netop brokvartererne, som er voldsomt plaget af, at efterhånden som parkeringsafgifterne har sat sig igennem i Indre By, så holder pendlerne i brokvartererne i stedet for, hvilket jo ikke er så smart, eftersom det betyder, at kvartererne flyder med biler, der ikke er beboernes. Det er det, de her parkeringsrestriktioner gerne skulle rette op på gennem at indføre i første omgang en tidsbegrænset parkering.

Vi ser forslaget som en klar forbedring for de mennesker, der bor i brokvartererne, derfor støtter vi det. Som vi også har skrevet i den protokolbemærkning, vi har med fra udvalget, havde vi principelt hellere set en parkeringsafgift.

Det er vores opfattelse, at det mål, vi i hvert fald har, nemlig at begrænse langtidsparkeringen og derigennem forhåbentlig også begrænse pendlingen, der er et af mange virkemidler til at få folk til i højere grad at bruge den kollektive trafik, at vi mener, at afgifter er et bedre middel end den tidsbegrænsede parkering.

Vi mener også vedrørende de 2 »at«'er, der er pillet ud, om muligheden for lokalt at opkræve afgifter, at det kunne være fornuftigt at give den mulighed. Det er jo også noget, der konkret skulle godkendes af Bygge- og Teknikudvalget, det ville ikke være over det hele.

Vi vil derfor, kan jeg høre, sammen med SF stemme for, at disse 2 »at«'er går tilbage i indstillingen.

Louise Frevert (O): Vi er meget glade for i Dansk Folkeparti, at vi har fået det »at« ind, hvor der skal være parkeringsafgift, idet vi også tilslutter os Lars Hutters' forslag om, at man kunne bruge provenuet til at gøre rent i Parken. Jeg bor selv på Østerbro, og jeg synes, det simpelt hen er noget svineri, som der ser ud derude. Folk opfører sig som svin, når der har været arrangementer. Så det vil være en glimrende anledning til at få nogle flere penge i kassen til sådan nogle ting.

Men vi mener også, at der skal være og bør være lige vilkår for alle, også hvad angår parkeringsafgift og også med hensyn til beboerlicens, så vi kan støtte forslaget.

Tine Peters (V): Først og fremmest vil jeg sige til venstrefløjen, at vi under igen omstændigheder kan gå ind for, at 2. og 3. »at« bliver genindført i indstillingen. Vi agter selvfølgelig at stemme imod, hvis det bliver genfremsat, idet det er påvist efter meget objektive kriterier, at det vil være en enorm udgift for kommunen at etablere den her parkeringsbetaling i brokvartererne. Der skal opsættes 30 parkomater til en udgift på ca. 2 mill. kr., og det vil slet ikke kunne tjene sig ind. Så nu når vi snakker investeringer, skal der også være en form for relevans i det.

Vi tager stadig væk forbehold for beboerlicensen på de 275 kr., og vi kan bakke op om De Konservatives forslag. Men vi vil godt tilkendegive, at vi går ind for de restriktioner, som bliver pålagt derude. Netop med henblik på pendlerparkeringen virker det, at der er tidsbegrænsning de steder. Man skal altså flytte sin bil efter 2 timer.

Samtidig straffer vi heller ikke detailhandelen. Man har stadig væk mulighed for at handle ind.

Så vi går altså ikke ind for, ligesom Socialdemokratiet siger, at pendlerparkeringen kommer væk ved, at parkeringspladserne kommer væk. Vi mener, der er andre måder at gøre det på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Ud over det glæder vi os til den her evaluering et år efter, at det er sat i gang, og der vil vi meget gerne gå ind og kigge på erhvervslicens, som overhovedet ikke er nævnt i denne forbindelse.

Lars Hutters (L): Der er jo visse partier her i Borgerrepræsentationen, som altid bryster sig af, at de vil tage et politisk ansvar, der bryster sig af ikke mindst, kan vi se på Venstrekvinden dernede, der vil tage et politisk ansvar. Også Socialdemokratiet har jeg hørt flere gange her i Borgerrepræsentationen.

Nu har jeg forstået, at de vil tage et politisk ansvar for de beboere, og jeg er en af dem, som er plaget det meste af døgnet rundt af alle de mennesker, som i det væsentlige ikke har noget ærinde i vores boligområde, men bare stritter bilen af, fordi de er så nærige, at de ikke vil betale lidt længere inde i byen.

Hvad er dokumentationen for, at disse restriktioner har nogen effekt på det kæmpeubehag, som vi har lidt under i årevis? Hvor er dokumentationen? Jeg kræver, at Socialdemokratiet og Venstre lægger den dokumentation frem her i aften. Der er ingen dokumentation her. Der er en sludder for en sladder, men der er ingen dokumentation.

Det, vi ved, er, at hvis man vil undgå, at områder bliver belagt med parkerede biler, det har vi jo set i de handlinger, der foregår, så skal der komme økonomi på.

Beklageligvis er det sådan, at det, der virkelig er en barriere for, at man ikke generer mennesker, som har valgt at bo i et område, og der ikke kommer nogle andre, som ikke har noget der at gøre, er, at de kommer til at betale for det. Det er der dokumentation for.

Så jeg synes ikke, at Socialdemokratiet, jeg synes ikke, at Venstre tager noget som helst politisk ansvar for det her.

Så vil jeg også godt have lov til at spørge: Hvad menes der egentlig med private veje? Hvad findes der egentlig af jura om det her?

Jeg bor ved en privat vej og er formentlig med til at finansiere vedligeholdelsen af den. Jeg vil saftsusemig ikke have de møgbiler, og det er der flere af os, der ikke vil. Vi vil ikke have de møgbiler stående nede på vejen. Hvorfor pokker kan jeg ikke få de biler væk? Jeg kan hurtigt få samlet de der 5-6 grundejerforeninger, og så vil vi have smidt de biler ud.

Vi vil meget hellere, hvis ikke der er andre muligheder, at der blev opstillet, så der kom afgift på nogle, der absolut ikke har noget med os at gøre. Vi betaler også gerne beboerlicens, hvis det skulle være nødvendigt. Det er virkelig en plage.

Der er ingen dokumentation for det, kan jeg godt sige, og om et år, når man evaluerer det her, hvis man overhovedet gør det, man trækker det jo langt i ørerne, fordi jeg ved ikke, hvad det er for noget det her, man tager jo ikke en pind højtideligt, hvad det er vi har af problemer i de der områder.

Så er det rigtigt, jeg er glad for, at Louise Frevert fra Dansk Folkeparti trækker frem, at vi jo har Parken liggende i området. Det er en pest, det er ulideligt, der er ikke til at være der, når der er arrangementer. Man kan tydeligt se, når de arrangementer har været der. Der er smidt rundt med knuste flasker, og der er svineri alle steder derude, og det tager flere dage, inden der er ryddet op. Hvad har man tænkt sig at gøre ved det?

Jeg kan se, at der sidder en Lars Engberg, som indimellem er meget begejstret for at sidde i Københavns Idrætsanlæg. Jamen hvad gør man ved det? Det er virkelig en plage. Jeg vil tro,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

at hvis vi lavede en underskriftindsamling ude på Østerbro, så ville man rask væk få 30.000 underskrifter om, at nu skal der altså gøres noget ved det.

Vi foreslår i hvert fald som en begyndelse, at man skal betale for parkering derude, og så bliver de penge målrettet brugt til, at vi kan få ryddet op i vores elskede Østerbro, så vi kan holde ud at være der. Hvad siger man til det? Tavs som sædvanlig, fordi så ønsker man ikke at tage noget politisk ansvar. Eller har Lars Engberg nogen ideer om, hvordan vi skal få Parken til at opføre sig på en ansvarlig måde? De tager jo en tårnhøj indtægt. Hvorfor pokker kan de ikke give en indtægt til det og så rydde op bagefter efter det svineri, de laver?

Søren Pind har jo så travlt som borgmester med at drøne rundt i byen, og den skal holdes ren. Hvad er borgmester Søren Pinds svar på det svineri, der foregår ude på Østerbro? Hvor er borgmesteren henne i denne Ren By-kampagne?

– Nå, der står Søren Pind jo. Kan vi få Søren Pind herop på talerstolen, så vi kan få et politisk svar på, hvad der bliver gjort ved det svineri, der foregår ude på Østerbro i forbindelse med Parkens arrangementer? ... (Borgmester *Søren Pind*: Det er bydelsrådets ansvar). Det er aldeles ikke bydelsrådets ansvar. Jeg vil bare lige sige, at det er ikke mindst de kommunale veje, der er noget forbandet svineri, og det er Søren Pinds ansvar.

Jeg vil gerne bede borgmester Søren Pind, som er så stolt af at føre kampagnen om Ren By, om at komme herop og give et svar på det. Vi har et svar: Der skal være betaling for parkering derude, og så bruger vi de penge til at få ryddet op derude. Det trænger det til ude på Østerbro.

A. Benhaddou (D): Der er igen ikke så meget at sige til sådan ævlen og bævlen omkring denne diskussion ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, Benhaddou, men jeg vil gerne bede om, at andre tier stille, mens Benhaddou har ordet. Værsgo, Benhaddou..

A. Benhaddou (D): Mange af de udtalelser, der har været heroppe fra nogle af talerne, er møgegoistiske, når det kommer til stykket.

Når vi nu taler om »møgbiler«, så er der oven i købet nogle, som selv kører i nogle af dem, og som har en holdning om, at man ikke vil have møgbiler inden for et område, bare man selv kan få lov til det. Bare man selv kan få lov til at betale sin egen licens, hvor man bor, og parkere foran sin egen dør, så er man tilfreds, så er man miljøvenlig. Men man vil ikke have noget med de andre »møgbiler« at gøre.

Jeg ved også, at der er mange, der bor på Vesterbro, der kører i bil, og som sikkert måske ikke er så vilde med den afgift. Vi sidder her og tager æren for, at vi er så hellige miljøvenlige, men vi glemmer helt, at bare det ikke rammer os, og så længe jeg har en cykel, så er det helt fint. Så er de andre nogle møgsvin. Det er egoisme, så det basker.

Fra Socialdemokraternes side er det endnu en løsning på, hvordan man kan få flere afgifter ind, hvordan man kan skovle flere afgifter ind. Det er ikke noget med miljø, det er noget sludder og vrøvl. Det koster det hvide ud af øjnene at parkere inde i byen. Der bliver parkeret flere og flere biler inde i byen. Så lad være med at bruge miljøet som undskyldning.

Der skal måske nogle andre handlingsplaner til, men afgifterne har ikke været med til at nedsætte parkering af biler i den Indre By, tværtimod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Så det at man udvider området til at gælde også Vesterbro, Østerbro osv., er simpelt hen, fordi man har brug for nogle flere penge. Så vær dog ærlig og lad være med at komme med sådan noget sludder og vrøvl.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Johansen for en kort bemærkning, og derefter er det Ole Hentzen ... (*Ole Hentzen*: 1. runde ... korte bemærkninger)

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Så vidt jeg har forstået, er vi i 2. runde.

Jeg vil bare sige til Benhaddou til hans oplysning, at det godt kan være, at Benhaddou kender mange på Østerbro, der har bil, men det er faktisk sådan, at Vesterbro er den bydel, hvor der er færrest bilejere, den bydel i København, hvor den laveste andel procentvis af husstandene har bil.

Men der er helvedes mange biler parkeret på Vesterbro – undskyld, der er mange biler parkeret på Vesterbro, og det er ikke alle sammen vesterbroernes. Der har Johannes Nymark en pointe, at bydelene, brokvartererne bruges som langtidsparkering af folk, der pendler til arbejde, og det skal vi til livs.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi først til 2. runde, og jeg skal undskylde, for Ole Hentzen har ret, der er ikke korte bemærkninger i 1. runde.

Ole Hentzen (C): Jeg var jo først på talerstolen og fik derved ikke lejlighed til at kommentere, at man genfremsatte 2. og 3. »at« til afstemning. Jeg skal bare sige, at Den Konservative Gruppe ikke agter at stemme for nr. 2. og 3. »at«.

Så lige 2 korte bemærkninger til Lars Hutters. Jeg håber, og jeg tror også, at med indførelse af den tidsbegrænsning, der kommer i området, også ved bopælen, hvor hr. Lars Hutters er, så vil en hel del af disse pendlere og langtidsparkerende opleve, at et parkeringskorps ligesom lægger en linje i et område, som ligesom er kommet ind under deres varme vinger. Der vil være stor gevinst i de pågældende områder for parkeringsvagterne i det første lange stykke tid. Det er en guldgrube. Enhver af parkeringsvagterne kan bryde deres uofficielle akkord ved at være i det pågældende område igennem længere tid.

Altså Lars Hutters ved, det er 15 eller 16 om dagen, der maks. må udskrives, men dér vil der kunne udskrives langt flere igennem længere tid, hvis man har en normal arbejdsdag. Det får den effekt, som jeg forstår, Lars Hutters af miljømæssige årsager naturligvis efterlyser, nemlig at få fjernet denne intensive parkering af nogle, som ikke hører til i området.

Jeg håber, at min formodning har ret, og ellers må vi selvfølgelig korrigerer det, for det er det, der har været formålet hermed.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, om nogen ønsker at nedlægge parkeringspladser med det ene eller andet formål, men det er dog et faktum, at Socialdemokratiet i parkeringssager taler med op til flere tunger. Der er dem, for hvem biler er et helvede, hvis man ikke lige selv bliver transporteret i dem, og når man gør det, så er det absolut et nødvendigt onde, som selvfølgelig er et nødvendigt onde, hver gang det nu er nødvendigt. Men derfor skal alle de andre jo ikke transporteres i biler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Så er der dem, som godt er klar over, at biler er en del af en storby, og for hvem bevarelsen af en storby også er en nødvendighed. Derved er vi inde i den pragmatisme, som også gør, at byen måske overlever, hvis denne fornuftige idé af bevægelsen, rørelsen, eller hvad de nu kalder sig, måske vinder i denne sag. Jeg håber det for København. Jeg er sådan set ligeglad med enkeltpersonerne i rørelsen, men for Københavns skyld håber jeg, at den del af rørelsen vinder.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det var til Benhaddou, og jeg prøvede også at komme op før, men så fik Ole Hentzen ordet.

Jeg kunne forstå det lidt vrede indlæg, hvis der var tale om, at man gjorde nu, som vi ville foretrække, og indførte en generel betalingsordning i brokvartererne, altså lagde afgift på parkering og sagde, at det koster 5 kr., 10 kr., 15 kr., eller hvor meget vi nu kunne jobbe det op på pr. time. Det gør man bare ikke.

Det, denne indstilling handler om, og som vi støtter, fordi det er et fremskridt, er, at man indfører tidsbegrænset parkering i brokvartererne, at vi overalt siger, at man kun må holde her 2 timer, medmindre man er beboer og køber en beboerlicens. Så må man give de 275 kr., som det nu koster, og så må man ellers holde det gratis.

Det er selvfølgelig for at undgå pendlerparkering, at folk, der arbejder i Indre By, som sætter deres biler i brokvartererne og tager en bus, eller går for resten af pengene. Det for at sige, jamen vi ønsker at begrænse parkeringsmulighederne for pendlerne. For os er det også et skridt i retning af at prøve at påvirke folk til at tage den kollektive trafik. Det kan man så være uenig i som politik, men der er ikke tale om, at nu skal man have en hel masse penge i kassen, fordi så ville man, som vi gerne ville have haft, fordi vi tror, det er mere effektivt, indføre en betalingsordning.

Det er også derfor vi går ind for, at man giver dog den lille åbning, der ligger i lokalt, på enkelte steder, at kunne opkræve en parkeringsafgift. Måske hvis folk har et ærinde, der tager mere end 2 timer, så kunne det godt være, de kunne få lov til at betale sig fra det og være der 3 timer i stedet for. Det ligger der så også i den mulighed.

Lars Hutters (L): Jeg skal forsøge at gøre det hurtigt.

Ole Hentzen har selvfølgelig ret i, at når jeg og andre, der er også nogle af dem, som jeg taler om, som har bil, der er irriteret over de her ting, så er det af miljømæssige årsager. Det er støj, og det er sådan, jeg tror, Ole Hentzen i sit første indlæg sagde, at man kan risikere, at man bliver forgiftet af al den bilos der kommer. Så det er rigtigt.

Så vil jeg sige, at jeg håber, formanden forstod, at jeg ønskede, at det forslag, jeg har fra Økonomiudvalget, bliver videreført her i Borgerrepræsentationen.

Og til allersidst så er man nok ikke i dag blandt politiske partier åbenbart i stand til at svare på, hvad juraen er omkring og hvilke rettigheder der er omkring privatveje. Jeg har bemærket, at man mener, man ikke kan opstille parkometre dér, men jeg synes, det er selvmodsigende, at så kan alle mulige andre komme på de private veje og parkere deres biler. Det synes jeg er noget underligt noget.

Men hvis ikke der er nogen af de politiske partier, der vil svare, så må jeg jo gå til forvaltningen efterfølgende, fordi det kan ikke være rigtigt, at det skal foregå på den måde, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

som sagt vi, der bor der, skal betale for vejenes vedligeholdelse, men det er ikke muligt at forhindre, at alle mulige kommer og bruger de veje imod det, som vi faktisk ikke ønsker.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er afsluttet.

Jeg skal sige om det ændringsforslag, Lars Hutters gerne vil have fremsat her i Borgerrepræsentationen, det var det ændringsforslag, der også var på på Økonomiudvalgets møde, at såfremt det bliver vedtaget, så kræver det altså en ændring af bydelsregulativet.

Lars Hutters (L) stillede ændringsforslag om, at der indføres parkometerordning på brokvartererne. En del af provenuet anvendes til oprydning efter arrangementer i "Parken".

Ændringsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 9.

For stemte: O, P og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og D.

Ole Hentzen (C) stillede ændringsforslag om, at grundejere på private fællesveje får ret til en vederlagsfri beboerparkeringslicens som kompensation for den forventede øgede belastning af deres veje.

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 12.

For stemte: V, C, B og D.

Imod stemte: A, F, Ø, O, P og L.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at der gives mulighed for at anvende parkeringsafgift lokalt for eksempel i forretningsområder efter konkret godkendelse af Bygge- og Teknikudvalget, og at taksten for den lokale parkeringsafgift fastsættes til 5 kr. pr. time.

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Der blev herefter begæret delt afstemning om indstillingen.

Indstillingens 5. "at" blev godkendt med 44 stemmer imod 6.

For stemte: A, F, Ø, O, C, B, P og L.

Imod stemte: V og D.

Indstillingens 1., 4., 6. og 7. "at" blev godkendt med 50 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

38) 226/99

Indstilling om godkendelse af redegørelse for byfornyelsens forløb og de bevillingsmæssige muligheder, herunder om prioritering af de af By- og Boligministeriet tildelte rammer for 1999 og 2000.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

39) 227/99

Indstilling om kapitalbevilling på 4,5 mill. kr., fordelt med 1,5 mill. kr. i 1999, 2,0 mill. kr. i 2000, 0,5 mill. kr. i 2001 og 0,5 mill. kr. i 2002 til den havearkitektoniske fornyelse, "Stjernevejsprojektet", af Vestre Kirkegårds centrale del.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Der er meget god mening i at få skabt et haveanlæg på Vestre Kirkegård, som bærer præg af nutiden. Af samme grund vil vi fra SF stille et ændringsforslag, som indebærer, at Søndre Kapel ikke bearbejdes på den måde, som det foreslås i indstillingen fra udvalgsflertallet. *Ændringsforslaget* lyder således:

»Søndre Kapel nedrives og erstattes af en nybygget åben pavillon.«

Derved vil vi efter vores vurdering kunne få et samtidigt udtryk i den havearkitektur, som dermed er skabt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det af Jens Johansen stillede forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu har det været noget af en gåde, hvorfor Jens Johansen tog forbehold over for det her ganske meget flotte og smukke projekt.

Med det her konkrete ændringsforslag, som SF nu har stillet, så må man konstatere, at det næppe er de særlig store overvejelser, der ligger bagved. Jeg vil fraråde forsamlingen, som sandsynligvis slet ikke kender projektet, at støtte dette ændringsforslag.

Det er faktisk fremragende og godt arbejde, der er lavet, og det har alle de andre partier da også syntes. Det indebærer samtidig selvfølgelig, at man bevarer en vis del af Søndre Kapel og får den pavillonfunktion, som SF også snakker om.

Så det er et forsøg på på den ene side at bevare noget, og på den anden side får det et helt nyt formsprog ved det konkrete greb, der er lavet i forslaget.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at Sdr. Kapel nedrives og erstattes af en nybygget åben pavillon.

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 8.

For stemte: F og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Imod stemte: A, Ø, O, V, C, B, P og D.

Herefter blev indstillingen godkendt.

---

40) 228/99

Indstilling om endelig vedtagelse af tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Skomagerkarreen" (karre nr. 8).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne opretholde det ændringsforslag, der er refereret i indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget, nemlig et ændringsforslag, som går på, at forhuset bevares, og at der reserveres plads til en daginstitution, og at forhuset så udnyttes som medborgerhus indtil det tidspunkt, hvor fødselstallet betyder, at der er brug for en daginstitution. Det er et behov, som vi vil kunne konstatere i løbet af ret kort tid.

Vi kan også konstatere, at der jo er brug for et medborgerhus i området, idet BR's flertal jo for nylig har berøvet befolkningen dernede i Skomagerkarreen og de omkringliggende karreer det medborgerhus, som var placeret i Den Brune Kødby.

Altså jeg vil gerne opretholde det ændringsforslag, som er stillet, om, at der i forhuset reserveres plads til en daginstitution, og at bygningen derfor bevares ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan jeg læse i indstillingen, korrekt.

Mikkel Warming (Ø): Den oprindelige beslutning om at bevare for- og baghuset i Viktoriagade 26 var jo netop for i baghuset at give mulighed for fælleslokaler for beboerne i karreen, som der er behov for i det område for den karré, ikke mindst når man, om jeg så må sige skal integrere – jeg ved godt, det måske ikke er det rigtige udtryk – en helt ny almen bebyggelse, Prangerhuset, hvor der netop er flyttet en masse mennesker ind, og hvor man skal skabe nye netværk efter byfornyelsen i karreen.

Når både de folk, der er flyttet tilbage, og de nye folk, der er flyttet til de byfornyeede lejligheder, skal genopbygge deres netværk, skal skabe et velfungerende socialt miljø, så er fælleslokaler ganske væsentlige.

I processen, hvor man diskuterede, om det var for dyrt at bruge ret mange penge, det skal indrømmes, på at bevare disse huse, har det været et argument, jamen der kom jo et glimrende kulturhus, beboerhus lige i nærheden, faktisk en spytklat over Halmtorvet ovre i Den Brune Kødby.

Det viste sig jo så, at det gjorde der ikke. Faktisk er det hus ualmindelig svært tilgængeligt, ikke bare fordi der ikke er penge til det eller penge til en bestyrer eller noget som helst andet, men også fordi man i al sin visdom har fundet ud af, at huset, der jo som bekendt blev færdigrenoveret for mindre end et år siden, nu skal males her til sommer. Så ikke engang de aktiviteter, man formodes at kunne leje sig ind i i folkeparken i Brune Kødby, kan finde sted, idet man som sagt har besluttet at male huset, så det er ret lukket.

Derfor synes vi i forhold til de ret nødvendige ting, i forhold til at bygge netværk op i en karre efter byfornyelse og også skabe de fysiske rammer for det arbejde og for at imødekom-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

me det ønske hos beboerne, som siger, jamen så lad os dog reservere den bygning, Viktoria-gade 26, forhuset, til daginstitutioner, vi ved, der bliver brug for det, vi ved, at der inden for ganske få år vil være et behov, så lad os reservere det, bruge det indtil da til kultur-, til beboeraktiviteter.

Vi synes derfor, det er et meget fornuftigt forslag, SF har stillet, ikke mindst nu, hvor det er endt på den rigtige side af Istedgade.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at der i forhuset reserveres plads til en daginstitution.

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: A, O, V, C og D.

Herefter blev indstillingen godkendt med 35 stemmer imod 15.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

---

41) 220/99

*Indstilling om endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 87 for "Drechselsgade".
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

42) 229/99

Indstilling om beskikkelse overfor Miljø- og Energiministeriet af Københavns og Frederiksberg Kommuner medlem af Det særlige Bygningssyn for perioden 1. august 1999 til 31. juli 2003, samt godkendelse af, at Københavns og Frederiksberg Kommuner herefter indstiller på skift.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Forvaltningens forslag om indstilling af Borgmester Søren Pind (V) og arkitekt Kirsten Mølgaard, Plandirektoratet blev godkendt.

---

43) 255/99

Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Cumberlandsgade, Prags Boulevard, Tjørnerækken og Holmbladsgade, samt at der fastsættes en indsigelsesfrist på 8 uger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

44) 254/99

Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Classensgade, Østerbrogade og Willemoesgade, samt at der fastsættes en indsigelsesfrist på 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters har ordet, og jeg forstår det sådan, at Jens Johansen ønsker en udtalelse med.

Lars Hutters (L): Allerførst vil jeg da godt tilslutte mig den udtalelse, som Ø, SF og B har i indstillingen fra udvalget.

Så vil jeg sige, at jeg finder det meget beklageligt, at man fra forvaltningens side slet ikke på en kvalificeret måde har vurderet spørgsmålet om det såkaldte kunstnerhus eller atelier, der ligger i Classensgade.

Når Skov- og Naturstyrelsen finder, at det er egnet til at blive fredet, så siger man uden egentlig at argumentere, at det kan ikke lade sig gøre, og det vil man ikke.

Jeg vil sige, at dette er en sag, som optager bl.a. østerbroerne meget. Vi er utroligt glade for at have sådan et miljø, et arbejdende kunstnerværksted liggende på Østerbro. Det giver ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lidt lavere stemmeføring. Lars Hutters har ordet.

Lars Hutters (L): Skal jeg tale lavere?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nej, det var ikke det, der var sigtet i denne sammenhæng.

Lars Hutters (L): Nå. Men vi på Østerbro kan jo ikke lade være med at tænke tilbage, da Jens Kramer med flere var så stolte, da København i 1996 var kulturby. Vi mener, det havde visse typer af forpligtelser. Så forstår vi altså ikke, at København åbenbart vil være med til at anvende næsten 12 mill. kr. på at ødelægge et så fantastisk miljø, som jo ikke bare uden videre kan genopstå andre steder.

Hvis man agter at føre det her igennem, så kan man roligt regne med, at der kommer en meget stor modstand både fra østerbroerne, fra kunstnere i hele København og fra en lang række andre.

Jeg synes, det havde været mere fornuftigt, at man havde taget hensyn til det, så jeg vil da egentlig godt foreslå, at man sendte denne sag tilbage i Bygge- og Teknikudvalget og reelt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Der er det, jeg så påpeger, at den måde, man har arbejdet med det her på, efter min opfattelse ikke er kvalificeret. Man har reelt ikke behandlet det spørgsmål. Derfor synes jeg, at når man sender noget ud til høring, så skal det være kvalificeret, så skal der også være svar på de ting.

Så hvis Lars Engberg skal være konsekvent, bør han støtte mig i, at det skal være en tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget, således at man kan få afklaret de her problemer omkring det, der er truet, nemlig ødelæggelse af et kunstnermiljø.

Skulle det gå så galt, at ufornuften af en eller anden årsag fortsat skulle være til stede, og mangel på konsekvens fortsat skulle være til stede i Socialdemokratiet, og man indædt insisterer på, at et ikke-kvalificeret forslag skal ud til høring, så vil jeg meddele, at jeg naturligvis også fra SOL's side ønsker, at en udtalelse skal gå med ud.

Men som sagt, jeg håber på, at man har det ansvar, som jeg så mange andre gange har fremhævet, at Socialdemokratiet godt vil bryste sig af er til stede, og at man nu tager det tilbage og arbejder det igennem, så man får et rigtig fornuftigt projekt, både til gavn for beboerne og for kunstnerne ude på Østerbro.

Lars Rimfalk Jensen (B): Så vil jeg godt sige, at Det Radikale Venstre ønsker ikke, at denne sag kommer tilbage i Bygge- og Teknikudvalget. Det gør vi ikke af hensyn til, at vi ikke kan acceptere de forhold, der er i øjeblikket derude. Og nu ligger der faktisk et forslag til, at man skal gøre noget ved det.

Vi har samtidig meddelt, at vi ønsker, at det hus skal blive stående derude, så der fortsat er noget til kunstnerne.

Vi mener også, det må være på tide, at man tænker på andre måder end at renovere fuldstændig og 100 pct., og så kommer med et forslag om, at det vil koste 8 mill. kr.

I dette tilfælde er der tale om, at det baghus skal renoveres, så det skal være noget, der ligner en værkstedsrenovering. Det betyder ikke, at man skal til at have parketgulve til folk, som står og maler. Selvfølgelig skal der ikke være det. Derfor må det også være sådan, at man prøver at tænke lidt anderledes, når man tænker på renovering.

Denne sag skal ud nu, og den skal diskuteres.

Med hensyn til, at den sag ikke har været diskuteret: Denne sag om den her gårdsanering har været fremme gennem flere år. Man kan snakke med de kunstnere, der er derude. De har projekter klar, det har de haft igennem lang tid. Derfor synes jeg, det vil være på tide nu, både af hensyn til kunstnerne, så de kender deres fremtid, og af hensyn til beboerne i karreen, at man får revet noget af det ragelse ned, som faktisk også er i gården.

Det, vi ønsker, er selve det hus, ikke alle disse mærkelige garager og knopskydninger, der er derude. Lad nu også beboerne få en ordentlig gårdsanering.

Jens Johansen (F): Jeg mener, at processen skal fortsætte, sådan som den er sat i gang.

Det er meget fristende at gøre, som Lars Hutters foreslår, at sende det tilbage, så udvalget laver et nyt og bedre og andet forslag. Det tror jeg ikke, udvalget gør. Det tror jeg ikke.

Derfor tror jeg, det er godt at få den her ud i offentlig debat, få den drøftet. Der er skabt offentlighed omkring den nu. Det kan vi jo se af det materiale, der er lagt på vores bord. Der er skabt opmærksomhed om den, der er et beredskab og en mobilisering i gang. Der er nogle folk, som vil noget andet med den karré end det, der er foreslået her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Derfor kan vi ikke støtte Lars Hutters' forslag om, at den offentlighedsproces, der nu er skabt, skal stoppes. Det er som om Lars Hutters vil slå det lokale folkelige demokrati ned sådan for fode, før det overhovedet kommer i gang.

Jeg synes, det er vigtigt at få denne offentlighedsfase gennemført og derefter få en saglig behandling af det materiale, som kommer ud af høringen.

Når jeg siger det på den måde, som jeg sagde det før, så vil jeg gentage, at SF agter at stemme for det, der er indstillingen, som ikke er forslaget, men at det forslag, der ligger her, skal i høring, således at vi nu kan høre kunstnerens og befolkningens, beboernes og østerbroernes synspunkter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg havde egentlig ikke forestillet mig, at jeg skulle sige noget til en offentlig høringsprocedure. Men der er én ting, der bringer mig på banen i forlængelse af Jens Johansens meget rigtige bemærkninger.

Der er én ting, jeg føler mig kaldet til at sige nu, og det er, at det også er min fornemmelse, at der er et godt og fornuftigt beredskab klar til at tage den folkelige og offentlige debat, der skal tages om denne sag.

Jeg tror bare, man skal være opmærksom på i den debat, at de beboere, som ønsker sig et gårdanlæg, altså også skal være på barrikaderne. For udkommet af den offentlige debat kan meget vel blive, at en bestemt gruppe markerer sig så kraftigt, at Borgerrepræsentationen som sådan vælger at sige, jamen så er der ikke interesse for gårdanlægget, og så frafalder vi at lave et gårdanlæg og bruger pengene bedre et andet sted. Og som overborgmesteren engang har sagt, så vil vi gerne se glade ansigter i forbindelse med byfornyelsen.

Jeg siger det blot, fordi jeg mener, det må være sådan, at også de beboere – og jeg tror, der er mange af beboerne, der ønsker sig den gårdrydning – er opmærksom på, at dette er forholdene. Så må man jo håbe, at det, man siger i Borgerrepræsentationssalen, også når så langt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det rigtige citat er »hellere glade ansigter end knyttede næver«. Det skal jeg måske sige som introduktion til Lars Hutters, værsgo.

Lars Hutters (L): Jamen det var da godt, at borgmester Søren Pind kom på talerstolen og klart gav udtryk for, hvad der er Venstres politik i denne sag. Det er, at det skal igennem med fandens vold og magt, og så ønsker og håber Venstre på, at der kommer beboere til hjælp for Venstre derude på Østerbro.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at fører man det forslag igennem til en høringsperiode, så er der adskillige af os på Østerbro, og jeg ved, at der er adskillige kunstnere, som vil bruge ret så meget kraft og energi. Fordi det her er for det første det pågældende kunstnermiljø, som er truet, og vi finder, det er ualmindelig uforskammet af Københavns Borgerrepræsentation at gøre den slags ting.

Men for det andet er det altså også et principielt spørgsmål: Skal København have mulighed for at rumme kunstnermiljøer, eller skal de ikke? Hvis det her går igennem, og man ødelægger det, så er svaret i hvert fald klart.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Vi tager handsken op, det skal man ikke være i tvivl om, og vi skal nok få adskillige tusinder til at gå med ind i denne her. Vi skal nok få gjort det her til en af de store sager ude på Østerbro og i København.

Jeg fastholder, at det ikke er kvalificeret behandling, og jeg ønsker det tilbage til Bygge- og Teknikudvalget.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg burde jo ikke spille tid på Lars Hutters' vrøvl, men jeg er godt nok rystet over, at Lars Hutters ud af, at jeg siger, at tingene skal i høring, og at folk både pro et contra skal give deres holdning til kende, kan få, at Venstre vil buldoze noget igennem.

Det, jeg siger, er, at vi vil høre beboerne, og jeg opfordrer alle til at give deres holdning til kende. Der er en risiko for, at hvis det kun er den ene side, der siger noget, ja så vil Borgerrepræsentationen selvfølgelig sige, jamen så dropper vi beslutningen, og så finder vi et andet sted at være. Jeg beder om en nuanceret, demokratisk, åbensindet, lystig, fornuftig offentlig debat. Det er første gang, jeg nogen sinde har hørt Lars Hutters opponere mod det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det lyder næsten som om Søren Pind snart skulle have sommerferie.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg beder Lars Hutters om at lade være med at gå mere på talerstolen i denne sag. Jeg har annonceret, at Enhedslisten tvunget af omstændighederne godt vil støtte udvalghenvisningen, og prøvet at give en forklaring dog på hvorfor.

Men når det er sagt, må jeg sige, undskyld, at vandhovederne, de politiske modstandere, ikke er så slemme i denne sag, som de plejer at være. Det var det, jeg fortalte før, at jeg oplever reelt, at der er en åbenhed og en usikkerhed om, hvad man overhovedet skal.

Jeg ved ikke, hvad et fornyet udvalgsarbejde overhovedet vil give, det er jeg klar over, men jeg er indstillet på at støtte med henblik på at få nogle mere præcise vurderinger af økonomien frem, så man ikke bilder folk ind, at der er flere muligheder i den offentlige høringsfase, hvis det i virkeligheden er sådan økonomisk, at der alligevel ikke er et flertal, der vil bevilge den økonomi.

Lars Hutters (L) stillede forslag om, at sagen blev tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 7.

For stemte: Ø og L.

Imod stemte: A, F, O, V, C, B og D.

Herefter blev indstillingen godkendt med 49 stemmer imod 1.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Jens Johansen (F), Jens Kjær Christensen (Ø) og Lars Hutters (L) ønskede at få optrykt bemærkninger i forbindelse med offentliggørelsen af byfornyelsesforslaget og gennemførelsesprojektet, og overborgmesteren fastsatte mandag den 21. juni 1999 kl. 12 som frist for aflevering af bemærkningerne.

---

45) 253/99

*Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Ægirsgade, Dagmarsgade, Baldersgade og Mimersgade, samt at der fastsættes en indsigelsesfrist på 8 uger.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så har jeg fået en henvendelse fra Dansk Folkeparti, Aage Pedersen, der meddeler, at han ved afstemningen om Jens Johansens ændringsforslag til dagsordenens punkt 37, sag 223/99, ønskede at stemme for, men kom til at stemme imod. Det vil sige, at resultatet i stedet for at være 21 for og 29 imod skal være 22 for og 28 imod. Har nogen indvendinger mod, at Aage Pedersen trykker om? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så værsgo at tryk.

---

46) 252/99

*Indstilling om offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Marstalsgade, Hobrogade, Gammel Kalkbrænderivej og Silkeborggade, samt at der fastsættes en indsigelsesfrist på 8 uger.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

47) 246/99

*Indstilling om forslag til lokalplaner for 10 karreer i Indre By ("Studiestræde", "Krystalgade", "Store Kannikestræde", "Lille Kannikestræde", "Løvstræde", "Kejsergade II", "Gråbrødrestreæde", "Gråbrødretorv", "Vimmelskaftet" og "Dyrkøb") med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder (eksklusive juli måned).
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

Indstillingen blev godkendt.

---

48) 245/99

Indstilling om forslag til lokalplan for Teglgårdsstræde, Nørre Voldgade, Larslejsstræde og Sankt Peders Stræde ("Teglgårdsstræde") med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder (eksklusive juli måned).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

49) 235/99

Indstilling om forslag til lokalplan for "Heimdalsgade Syd" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder (eksklusive juli måned).

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

50) 234/99

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplan "Teglværkshavnen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

51) 251/99

Indstilling om kapitalbevilling på 450.000 kr. og en indtægtsbevilling på 300.000 kr. til terminalprojekt ved Fuglebakken Station i 1999.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

52) 250/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

*Indstilling om kapitalbevilling på 2,0 mill. kr. fordelt med 1,7 mill. kr. i 1999 og 0,3 mill. kr. i år 2000 til videre udbygning og forbedring af trafiksignalsystemet.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

53) 249/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 1,9 mill. kr. til renovering af driftsbygning og materia-
leplads i Østre Anlæg.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

54) 248/99

*Indstilling om frigivelse af yderligere 1,95 mill. kr. fra Vejafdelingens anlægsramme i
1999 til dækning af meromkostninger til færdiggørelse af cykelstiprojektet i Holmbladsgade.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

55) 247/99

*Indstilling om etablering af cykelparkering i Jernbanegade, samt at der gives en kapital-
bevilling på 0,5 mill. kr. fra Vejafdelingens anlægsramme i 1999 til etablering heraf.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

56) 274/99

*Indstilling om godkendelse af ny aftale om afregning af parkeringsindtægterne med sta-
ten.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

57) 271/99

Indstilling om overtagelse af Jemtelandsgade og del af Bremensgade som offentlig vej som led i realisering af kvarterløftprojektet Holmbladsgade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne sige, at jeg synes, der er et problem med denne sag og den indstilling, som fremgår af sagen.

Hvis man læser indstillingen, ser man, at der er en indstilling fra Bygge- og Teknikudvalget, som er tiltrådt af et flertal. Der er så et mindretal bestående af 3 medlemmer, som har en bemærkning.

Derefter indstiller Økonomiforvaltningen noget nyt, som er noget andet end det, Bygge- og Teknikudvalgets flertal indstiller, og som nærmest er en støtte til det her socialdemokratiske mindretal. Hvorefter det så konstateres, at Økonomiudvalgets beslutning den 1. juni er, at indstillingen anbefales, og så tager et flertal af udvalgets medlemmer forbehold.

Det er helt uklart, hvad fanden det er ... undskyld, hvad det er, vi tager stilling til her, hvis vi tiltræder denne anbefaling. Jeg vil gerne bede formanden om en afstemningsvejledning, så Borgerrepræsentationen er klar over, hvad det er den beslutter, hvis den tiltræder denne indstilling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg foreslå – nu var jeg lige gået i gang med at læse det brev, som Jens Johansen har modtaget fra Borgerrepræsentationens Sekretariat om sagen, som jeg går ud fra, Jens Johansen også har læst – at det, der er indstillingen fra Bygge- og Teknikforvaltningen, er det, der stemmes om nu, hvis der er ønske om afstemning om det forslag. Jeg skal spørge, om der er ønske om afstemning om det, for hvis der ikke er det, så er den tiltrådt.

Ole Hentzen (C): Jeg vil gerne have, at Borgerrepræsentationens flertal præciserer, hvad man mener i denne sag. Det kan muligvis være lidt uklart i relation til Bygge- og Teknikforvaltningen, for der står det skrevet som sådan en hensigtserklæring, at man forventer, at man selvfølgelig senere bliver kompenseret.

Forvaltningen på økonomiområdet har jo meget klart formuleret det som et »at«, nemlig at »De kommunale merudgifter til drift som følge af overgangen fra privat fællesvej til offentlig vej afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets ramme«. Det har de ført ind som et »at« i højre spalte på forsiden.

Det reneste budskab, man kan sende et flertal i denne Borgerrepræsentation, er at tage stilling til det »at« og derved markere, at man ikke er indstillet på den formulering, som Økonomiudvalgets forvaltning har lavet.

Så derfor vil jeg gerne have det sat til afstemning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): (*Mikrofonen afbrudt*) ... om det her. Så vil jeg foreslå, hvis de 3 »at«'er fra Bygge- og Teknikforvaltningen bliver tiltrådt, hvad der er ud-sigt til, så vil ændringsforslaget til det, der fremgår af det, der her hedder Økonomiforvaltningens indstilling og Økonomiudvalgets beslutning, være, at Økonomiudvalget ikke har den sædvanlige formulering om bemærkninger til indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Er det o.k.? (*Ophold*). Det har jeg forstået, så det er o.k. Hvis det er tilfældet, så vil der ikke være nogen afstemning, medmindre nogen ønsker afstemning. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet ... Jamen hvis man har læst indstillingen, så må man jo medgive, at det kunne kræve en læsevejledning, idet der ligger en indstilling fra et Økonomiudvalg, hvor der ikke er et flertal bag.

Det, vi taler om, hvis vi vedtager det, jeg lige har foreslået, er reelt en rammeudvidelse for Bygge- og Teknikforvaltningen. Jeg spørger, om man kan følge den afstemning? (*Ophold*). Lars Hutters vil godt bede om ordet til dette.

Lars Hutters (L): Så vidt jeg forstod formandens bemærkning, så ønsker formanden, at der skal stå, at Økonomiudvalget ingen bemærkninger har til indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget.

Det, som jeg bare synes er mærkeligt, er, at mig bekendt er det her ikke Økonomiudvalget. Det er Borgerrepræsentationen. Så jeg mener rent faktisk ikke, at det vil være korrekt, at formanden nu begynder at meddele og lave om på, hvad der er foregået i Økonomiudvalget. Det kan jeg altså ikke acceptere.

Jeg kan godt acceptere selve afstemningen, men jeg kan ikke acceptere, at man begynder at lave om på, hvad der er foregået i Økonomiudvalget, og gør det her til Økonomiudvalget. Det mener jeg altså ikke er korrekt, hr. formand.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis Borgerrepræsentationen tiltræder indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget – det gør vi nu ... (*Afbrydelse*). Nej, nej, men derfor gælder det om at bringe den sag i overensstemmelse med, at der fra Økonomiudvalget havde ligget en udtalelse om, at man ikke havde nogen bemærkninger.

Selvfølgelig kan nogen opretholde det forslag, som 3 medlemmer af Økonomiudvalget, eller et mindretal i Økonomiudvalget ... Det synes jeg ikke ville være hensigtsmæssigt, så til syvende og sidst handler det jo om, hvad Borgerrepræsentationen beslutter. Jeg vil sørge for, at referatet kommer til at overholde formkravet til, hvordan et referat skal se ud.

Indstillingen er, Lars Hutters, tiltrådt, medmindre Lars Hutters vil have en protokolbemærkning; det er der mulighed for.

Indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget blev godkendt.

---

58) 278/99

Indstilling om etablering af cykelstier i Hammerichsgade samt kapitalbevilling på 6,0 mill. kr. - fordelt med 2,2 mill. kr. i 1999 og 3,8 mill. kr. i 2000 til etablering heraf.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Tine Peters (V): Jeg takker ydmygt formanden for denne forsamling og de tilstedeværende for, at de ikke har frataget mig ordet igen.

Venstre kan overhovedet ikke stemme for dette projektforslag. Det kunne vi ikke i 1996, og det kan vi heller ikke i 1999.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Forslaget blev i 1995 stillet af daværende borgerrepræsentant for Enhedslisten Gunna Starck. Den motivering, der var bag forslaget, var en blanding af flere faktorer. For det første – og så citerer jeg meget kort:

»Det er ubehageligt og farligt især for cyklisterne, at bilerne skal bakke ud i trafikken, når de er færdige med at parkere.«

Til det oplyste den daværende magistrat, at der kun sker få og kun mindre uheld. Herudover blev det tilkendegivet fra magistraten – jeg har desværre ikke fået fulgt op med tidssvarende data – at der i perioden fra 1989 til 1995 kun var sket 6 uheld, hvoraf ingen medførte personskade, og at i ingen uheld var der cyklister involveret.

Det synes jeg giver stof til eftertanke. Der er altså ikke nogen cyklisters sikkerhed, der er truet ved det her.

Men den anden faktor kan måske bringe lidt lys over motiveringen for forslaget, idet der står:

»Det er skæmmende for området, at der er parkering på det pågældende stykke.«

Og det kommer altså fra en repræsentant for et såkaldt bilfjendsk parti, hvis lykke først er gjort, når byens gader og veje er fuldstændig blotlagte for biler og motorkøretøjer.

Netop på dette sted er der ingen boliger, og netop på det her sted er der et stort behov for parkeringsfaciliteter, netop fordi der sker så mange aktiviteter på Axeltorv osv.

At restriktioner på parkeringen i form af betaling ikke er nok for Enhedslisten, er åbenlyst.

Den tredje faktor i motiveringen for forslaget var:

»Det er ubehageligt, at man ikke kan bruge fortovet. Man kunne ellers have fået et flot udsyn over togtrafikken.«

Altså hvis man vil nyde togtrafikken, hvorfor går man så ikke bare over på det modsatte fortov af banegraven?

Den parkomat, som stod og spærrede for eller blokerede for fortovets frie forløb, er nu flyttet, og hvor mange gående færdes der så i øvrigt på den her strækning, andre end dem, der skal ned til deres parkerede bil?

Den sidste og den fjerde faktor i motiveringen for forslaget lød fra fru Gunna Starck:

»Træerne fortjener bedre omgivelser og vækstbetingelser.«

Til det kan jeg kun sige, at de elmetræer, der engang stod på denne strækning, på grund af elmesyge i dag er fældet, hvilket vi beklager meget.

Men med det foreliggende forslag, som ligger her nu, bliver der alligevel ikke lavet plads til træer. Der står tilkendegivet i indstillingen, at det på grund af manglende plads ikke er muligt at skabe fornuftige vækstbetingelser for erstatningstræer. Til det vil jeg bare sige, at man nedlægger altså parkeringspladser, men man får alligevel ikke den optimale løsning, som man ville have, da man vedtog dette forslag i sin tid.

Der er ikke noget hold i den motivering for forslaget. Den eneste motivering, der er for dette forslag, er at nedlægge parkeringspladser. Det kan man forstå er et ønske fra et parti som Enhedslisten, men at Socialdemokratiet, som fru Gunna Starck så smukt formulerede det under forhandlingen om sagen i salen den 14. marts 1996, mener jeg det var, straks kaster sig frådende over forslaget i overbudspolitik og gennemfører noget, der er meget bedre – og det er selvfølgelig set med Ø's øjne – er altså dybt foruroligende, at Socialdemokratiet, selv set med venstrefløjens øjne, overreagerer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Venstre kan stadig væk ikke støtte forslaget og dermed kapitalbevillingen dertil på dagsordenen, da der stadig væk ikke er påvist problemer med trafikafviklingen på den omhandlede strækning, og da der ikke kan påvises trafikmæssige risici ved anvendelsen af de her parkeringspladser.

Louise Frevert (O): Det var jo herligt og veltalende fra Venstres side her.

Der er jo nogle af os, der kan huske hin aften, hvor Gunna Starck fremlagde sine synspunkter. Det var yderst muntert for nogle af os.

Men dette er en usandsynlig dårlig løsning, og det er i aften virkelig åbenbart, at der skal ryddes op. Det er bilpladsparkeringstyveri af format. Jeg synes simpelt hen, det er utilstedeligt, at man nu her igen i en indstilling, 23 parkeringspladser, væk med dem med et pennestrøg.

Man kan sige, at det eneste, der måske kan være lidt positivt, selv om jeg ikke kan støtte indstillingen overhovedet, er, at man får shinet krydset i Kampmannsgade lidt op, så det bliver lidt bedre rent trafikalt. Men det skulle da også være det eneste.

Jeg vil sige ligesom Tine Peters: Hvordan kan man komme med et synspunkt og være repræsentant for et grønt parti og så oven i købet ikke vil være med til at bevare træerne og plante nye? Jeg synes simpelt hen det er sørgeligt.

Så det er altså, hvad man får ud af det. Man fjerner parkeringspladser, man genplanter ikke træerne, man gør i det hele taget ikke noget som helst for at fremme bylivet til noget aktivt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og alligevel koster det 6 mill. kr.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal ikke gøre det langt, det er jo et gammelt ønske, som nu ser ud til at være på vej til at gå i opfyldelse, hvor man ved anlæg af de her cykelstier får en øget trafikikkerhed på et ret uoverskueligt område. Og sidegevinsten for os – det skal vi blankt erkende, det blev også sagt dengang, jeg mener, det var i 1995, forslaget blev fremsat – er, at vi også får et par færre parkeringspladser.

Så vi vil gerne takke for det gode, om end lidt langsomme samarbejde, der har været med de forskellige parter, om at få denne sag ført igennem.

Ole Hentzen (C): Når nu Borgerrepræsentationen måske inden for en ganske kort årrække skal tage stilling til udarbejdelse af lokalplanprojekter for udnyttelse af banegraven, så vil disse projekter involvere det, som Borgerrepræsentationen i dag bruger 6 mill. kr. på. Så er de spildt, for på det tidspunkt bliver man nødsaget til at se på trafikafviklingen gennem det, der er hovedfærdselsåren på tværs af byen, og det er jo forlængelse af Nørrevoldlinjen, som kun kan komme igennem Hammerichsgade.

Det ville være oplagt selvfølgelig at forlægge vejstrækningen ved en overdækning af banegraven, således at man fik noget mere plads. Det kan kun ske i forbindelse med et andet projekt, nemlig ved bebyggelse af banegraven, som vi jo ved, at grundejeren, DSB, er interesseret i, og hvad også andre investorer er.

Så derfor er det på enhver måde, ud over nedlæggelse af parkeringspladser, idiotisk at bruge 6 mill. kr. her og nu. Man skal selvfølgelig forbedre vejforholdene, herunder også cykelarealerne, på det tidspunkt, men at begynde at lave fodgængerarealer til banegraven, når

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

kommunen i sin egen kommuneplan forudsætter, at disse skal overdækkes og bebygges, at man oven i købet ændrer et helt kryds, nemlig Kampmannsgadekrydset, for at sikre, at disse fodgængere, som kommer spadserende på den ene side af banegraven, kan spadser tværs over krydset i en fodgængerovergang for at komme over til den anden, som også bliver overdækket og dermed usynlig, er ren og skær populisme.

Trafikafviklingen i Kampmannsgadekrydset vil blive meget dårlig. Nu får man altså 2 fodgængerovergange beliggende med en afstand af 10-15 meter. Det er rent tosseri for at nogle potentielle børn, der ønsker at spadser langs med banegraven på den ene side, kan kigge ned på togene og så vade over en fodgængerovergang i den anden.

Det viser, hvor rig København efterhånden er blevet, hvis Borgerrepræsentationen med den sunde fornuft ønsker at bruge 6 mill. kr. på noget, hvor man i løbet af nogle år må sige: Ja, vi gjorde det med åbne øjne, for det blev jo sagt ved forhandlingerne, men vi har spildt 6 millioner.

Manja Sand (A): Ganske kort. Dette er et forslag, som har været fremlagt og bearbejdet i en baggrundsgruppe for socialdemokratiske medlemmer i København, og det har været et stort ønske hos mange socialdemokratiske medlemmer i København.

Det er også et ønske hos Den Socialdemokratiske Gruppe, at vi fremmer dette forslag. Vi mener, at det er en, som jeg har sagt tidligere, bedring af sikkerheden for cyklisterne. At der ikke er sket særlig mange uheld med cyklister, kan måske begrundes i, at der ikke er ret mange cyklister, der tør køre den vej, som det ser ud i dag. Det skulle heller ikke gerne være sådan, at der sker dødsulykker eller lignende, før vi anlægger cykelstierne.

Om Ole Hentzens fremtidsvisioner vil jeg nok sige, at det må være fremtidsvisioner, som er lidt svære at tage stilling til her.

Dette er et projekt, som er en god sikring af cyklisterne og en forbedring af området ved Hammerichsgade, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. 2. runde, Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Jeg er da ked af, at et medlem af Socialdemokratiet, selv om det godt nok er et nyt medlem, kalder mine visioner om det fremtidige København for sådan lidt luftige. Jeg kan kun sige, at det er altså Kommuneplanen, jeg her omtaler, og arkitekten bag Kommuneplanen sidder her bag mig og har været igennem årene.

Jeg er ked af, at Manja Sand på den lidt uhøjtidelige måde kalder overborgmesterens Planlægningsafdeling og de tanker, han har lagt frem, som værende luftige og sådan lidt ubetydelige. Det vidner ikke om stor respekt.

Det andet, jeg vil kommentere i Manja Sands indlæg, er, at hun ligesom tager Socialdemokraterne i en eller anden backinggruppe til indtægt for det her. Og så synes jeg, forsamlingen også skal vide, at Indre Bys Lokalråd dengang og i 1997 og også her i 1999 til stadighed enstemmigt har udtalt, at det er dog det rene idioti at nedlægge parkeringsarealerne i Hammerichsgade og Indre Bys område, for lokalrådet omfatter også Hammerichsgade.

Godt nok har man skiftet formand i mellemtiden, mener jeg, men det er stadig en socialdemokratisk formand, og skrivelserne har også været fremlagt i Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Der er altså åbenbart en anden backinggruppe i Socialdemokratiet, nemlig den, der hører til ude på Amager, der synes, det er en fremragende idé at nedlægge parkeringspladser i Indre By. Men Socialdemokraterne i Indre By hader dette forslag som pesten, og det ved Manja Sand godt.

Det havde været lidt mere rigtigt at sige til forsamlingen, at backinggruppen ikke omfatter Indre Bys socialdemokrater, for de vil altså noget andet.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 15.

For stemte: A, F, Ø, B, L og D.

Imod stemte: O, V, C og P.

59) 282/99

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til over for Nykredit A/S at afgive garanti for 100% af realkreditlån, der optages af afdeling Nørrebro Vænge under Boligselskabet AKB, København til delvis finansiering af udgiften ved tagudskiftning på afdelingens ejendom.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

60) 281/99

Indstilling om tillægsbevilling på 0,5 mill. kr. i 1999 til Plandirektoratet, og om at Bygge- og Teknikudvalgets ramme hæves med 1,0 mill. kr. i 2000 til dækning af udgifter til administration af en ny kommunal anvisningsordning i forbindelse med tilvejebringelse af genhusningslejligheder til byfornyelsen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg gør opmærksom på, at det kun er 1. »at« i Bygge- og Teknikudvalgets indstilling, der er indstillet til Borgerrepræsentationen.

Jens Johansen (F): SF ønsker også det 2. »at« sat til afstemning, altså spørgsmålet om, hvem der skal administrere ordningen.

Mikkel Warming (Ø): Når der står i indstillingen på side 2, at »Et flertal i udvalget« – det er dog ikke helt klart hvilket flertal – »tilsluttede sig Bygge- og Teknikudvalgets indstilling (og ikke Økonomiforvaltningens indstilling)«, jeg har en ret god idé om, hvem det er, men det står der faktisk ikke, er det, vi så stemmer om, Bygge- og Teknikudvalgets indstilling om et rammeløft og ikke Økonomiforvaltningens indstilling om at ikke give et rammeløft, eller hvad?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er helt enig i, at der måske kan fortjenes lidt læsevejledning til indstillingen.

Det med historikken, Mikkel Warming, er sådan, at forvaltninger indstiller, men det afgørende er jo, hvad udvalgene beslutter, og det er Økonomiudvalgets beslutning, der trumfer, sådan er det heldigvis, forvaltningens indstilling.

Så der ligger en indstilling fra Økonomiudvalget, og den er i overensstemmelse med Bygge- og Teknikudvalgets indstilling.

Jeg må opfatte det fra Jens Johansen formelt som et ændringsforslag om, at vi stemmer om det 2. »at«. Vi tager først stilling til det 1. »at« ... (*Afbrydelse af Ole Hentzen*). Ole Hentzen mener ikke, at man kan tage stilling til den praktiske administration.

Ole Hentzen (C): Det, der er indstillet, og det, der forhandles i aften, er optrykt som det 1. »at« med den tilføjelse, der er nævnt i 1. spalte. Og med denne tilføjelse, hvor man giver en bemyndigelse til, at der forhandles og det derefter afgøres i forvaltningen, så kan man jo ikke samtidig tage stilling til, at Borgerrepræsentationen nu træffer afgørelsen. Så skal man i hvert fald ikke tage tilføjelsen med. Det giver ingen mening, Jens Johansen, jeg er ked af at sige det. Læs lige på teksten igen og så kom op og vejled om, hvad det er.

Hvis man ikke mener, at man vil have den tilføjelse med, som udvalget i enighed havde, så er det en ærlig sag, men det andet kan man altså ikke. Man kan ikke både have det ene og det andet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Derfor må vi, hvis man mener, Jens Johansen, at man kan det, og opretholder det forslag, tage stilling til det som et ændringsforslag og stemme om det først og derefter stemme om 1. »at« suppleret med den beslutning, der er anbefalet nedenunder.

Jens Johansen (F): Det er 2 forskellige problemstillinger, som Ole Hentzen her blander sammen. I første omgang er det 1. »at« jo blevet behandlet på den måde af Bygge- og Teknikudvalget, at beslutningen iværksættes pr. 1. oktober 1999, og pr. 1. oktober 1999 kan man også iværksætte en administration af den beslutning, som fremstår i det 1. »at«.

Derfor opretholdes det 2. »at«.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis ikke andre ønsker ordet nu, så tager vi stilling til det ændringsforslag, som Jens Johansen har stillet, som er identisk med det 2. »at« ... (*Afbrydelse*). Jamen det er ikke specielt pragmatisk, Ole Hentzen. Det er muligt at stille ændringsforslag, og så må man jo ved sin stemmeafgivning forholde sig til konsekvenserne af det.

Ole Hentzen (C): Hvis Borgerrepræsentationen gennem et forslag, som Jens Johansen bringer op her, beder Borgerrepræsentationen tage stilling til, at den praktiske administration af ordningen skal varetages af SBS Byfornyelse som konsulent for kommunen, og et flertal i aften siger nej til det, og det må man gå ud fra at det gør, fordi det er jo implicit det, som udvalget har sagt, hvordan stiller Borgerrepræsentationen og formanden sig så, når Bygge- og Teknikforvaltningen, jf. den bemyndigelse, der ligger i 1. »at«, træffer afgørelse om, at den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

praktiske administration af ordningen skal varetages af SBS Byfornyelse som konsulent for kommunen?

Det vil jeg gerne have en vejledning om. Hvad er juraen i dette, hvis Borgerrepræsentationen har sagt nej og man samtidig giver en bemyndigelse? Det gør altså et flertal i Bygge- og Teknikudvalget alligevel.

Borgmester **Søren Pind**: Til opklaring skal jeg sige, at den aftale, udvalget har indgået, er, at den konkrete beslutning om, hvem der skal varetage forvaltningen, bliver taget i udvalget før den 1. oktober.

Derfor ligger der ikke i dag i afvisningen i Borgerrepræsentationen af, at det er SBS, der skal varetage dette, at vi ikke kan træffe den beslutning senere i Bygge- og Teknikudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er enig i den af Søren Pind givne fortolkning. Ved at stemme nej til det af Jens Johansen stillede ændringsforslag udelukker man ikke, at man senere kan gøre det.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at den praktiske administration af ordningen varetages af SBS Byfornyelse som konsulent for kommunen.

Ændringsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 9.

Før stemte: F og L.

Imod stemte: A, Ø, O, V, C, B, P og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 51 stemmer. Ingen stemte imod.

Før stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

---

61) 280/99

Indstilling om godkendelse af renoveringsprojekt vedrørende Øresundskollegiets ejendom, samt om bemyndigelse til Bygge- og Teknikudvalget vedrørende en endelig godkendelse og meddelelse af tilsagn om kommunal støtte.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

62) 279/99

Indstilling om godkendelse af renoverings/moderniseringsprojekt vedrørende Østervold Kollegiets ejendom, samt bemyndigelse til Bygge- og Teknikudvalget om endelig godkendelse og meddelelse af tilsagn om kommunal støtte.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Indstillingen blev godkendt.

---

63) 233/99

*Indstilling om at kommunen ved mellemfinansiering forpligter sig til at medvirke ved etablering af en bro mellem Teglholmen og Sluseholmen som fællesanlæg.
(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

64) 294/99

*Indstilling om overordnede strukturændringer i Bygge- og Teknikforvaltningen.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Jens Kjær Christensen (Ø): Man kan jo sige også med de andre sager, vi lige har været igennem her, at af og til bliver man efterhånden lidt forvirret over, hvad det egentlig er for nogle »at«'er, man skal tage stilling til.

Jeg har efter at have spurgt andre forstået det sådan, at det er de »at«'er, der er trykt med spærrede eller fede typer, man skal tage stilling til, altså det, der kommer fra Økonomiforvaltningen. Men det må jeg så korrigeres i, hvis jeg har misforstået det.

Som det fremgår af indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget, har Enhedslisten taget forbehold. Det vil jeg såmænd ikke bruge så meget tid på, men det betyder selvfølgelig, at vi har nogle ting, vi gerne vil stemme om i denne forbindelse.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi ikke har ønsket, at der skulle laves denne strukturomlægning så kort efter, at man lige var faldet på plads med den forrige strukturomlægning. Derfor er vi ikke gået ind for, at Jens Rørbech skulle afskediges. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at selvstændiggørelsen af de 2 afdelinger som kontraktstyrede virksomheder føler vi os overhovedet ikke overbevist om indebærer nogle bestemte fordele. Man kan se, det er Parkeringskontoret og Kirkegårdsafdelingen. Når man læser papirerne igennem, kan man endda finde masser af argumenter for, at det er ganske urimeligt at lade som om de kan være kontraktstyrede virksomheder.

Parkeringskontoret eksempelvis er en malkeko, for at sige det på den måde, i kommunens økonomi. Hvilken type selvstændighed skulle der være dér? Kan man opstille et mål i forhold til Parkeringskontoret om, hvad deres indtjening skal være? Det kan man da ikke gøre, det er jo bøder, for pokker.

Så derfor er det så integreret, også hvad klageadgang angår, i forhold til andre dele af forvaltningen i det nye strukturforslag, så det giver ikke særlig meget mening set med vores øjne.

Kirkegårdsafdelingen er man lige så enig i, at det er svært at sætte effektivitetsmål op for, hvor mange de skal begrave om året, eller andre tilsvarende uhyrligheder. Så hvorfor og hvilke fordele man egentlig vil opnå, fremstår også helt uklart.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Hvem der skal projektere? Vi havde Stjernevejsprojektet ude på Vestre Kirkegård for lidt siden. Hvor skal den evne til at projektere slige ændringer komme fra? Jeg har forstået, at der ikke skal flyttes folk ud. Det vil heller ikke give mening, fordi i det, der bliver tilbage i hoveddirektoratet, skal man jo stadig væk have en afdeling, der kan projektere, og der er selvfølgelig visse stordriftsfordele i at kunne gøre det selv.

Men det er meget uklart, hvad man opnår, og vi har den opfattelse, at det også meget er et resultat af et modefænomen inden for styring og management i dag, at man laver kontraktstyrede virksomheder.

Jeg skal ikke underholde forsamlingen med, at både KI og KUC er kontraktstyrede virksomheder, men hvor man lige så godt kan sige, at Kultur- og Fritidsudvalget beslutter følgende målsætninger i de næste 3 år, som I har at leve op til – slut, og så er den potte ude, der er ingen forskel.

Nå, det var så bare forklaringerne på, hvorfor vi gerne vil have afstemning angående Jens Rørbechs afskedigelse og angående, »at følgende driftsenheder organiseres som selvstændige virksomheder«. Der er jo flertal for, at det skal blive sådan, ja så bliver de næste »at«'er helt naturlige, det er klart. Men det må være de to »at«'er, man først stemmer om.

Så skal jeg ikke undlade selvfølgelig, selv om Jens Rørbech ikke er til stede, at takke ham for, at han trods alt også har sin lod og del i, at København ser ud som en lækker by, som vi alle sammen holder meget af. Jeg tror i øvrigt, at alle vi i Bygge- og Teknikudvalget er ganske enige om, at han har sin del af æren for, at København er en meget mere spændende by, end den var for 20 år siden.

Der blev begæret delt afstemning.

Det tredje "at" i indstillingen blev godkendt med 43 stemmer mod 6.

For stemte: A, F, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: Ø.

De to sidste "at"er i indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 6.

For stemte: A, F, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: Ø.

Herefter blev indstillingen godkendt.

65) 295/99

*Indstilling om salg af ejendommen Nørre Allé 3-5 og Guldbergsgade 4-6 med henblik på opførelse af cirka 10 almene familieboliger og cirka 30 private andelsboliger.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal gøre opmærksom på, at indstillingen til Borgerrepræsentationen tillige omfatter det forslag, der er vedtaget i Økonomiudvalget, om, at:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

»Økonomiudvalget oversender sagen til Borgerrepræsentationen med anbefaling om tiltrædelse, idet udvalget tilkendegiver, at der til afløsning af den tidsbegrænsede lejekontrakt indgås en ny lejekontrakt med opsigelsesvarsel med Økologiske Igangsættere, således at projektet »Have på en Nat« kan forblive på arealet, indtil køberen, Fagforeningernes Boligforening, tager det i brug til bebyggelse.«

Mikkel Warming (Ø): Det, man nu vil ødelægge på Nørrebro, projekt »Have på en Nat«, er et selvbygget grønt åndehul lige omkring Sankt Hans Torv, hvor nørrebroerne på initiativ fra Økologiske Igangsættere selv har bygget i sommeren 1996 et rimelig flot – æstetik kan altid diskuteres – rimelig spændende åbent grønt område, som alle kan bruge, et område, hvor der foregår almindelig leg, almindeligt samvær, et område, hvor der er ideer fra Økologiske Igangsættere, som diskuteres og planlægges sammen med bydelsrådet, om at videreudvikle de økologiske forsøg. Her skal nu opføres 40 boliger

Det, man så må spørge sig selv om, og som man burde spørge sig selv om blandt de partier, der åbenbart ønsker at stemme det igennem, og ikke – indtil nu i hvert fald, man kan jo håbe – ønsker at kommentere det, er: Er de 40 boliger afgørende for byens udvikling? Er de afgørende for bystyrets troværdighed?

Er det den konfrontation, man bevæger sig ud i igen på Indre Nørrebro, værd? Er den symbolværdi ved at tage et grønt område de boliger værd? Gør det ikke indtryk, at der i forbindelse med Bygge- og Teknikudvalgets behandling af sagen blev afleveret over 4.000 underskrifter, som ønskede, at haven blev bevaret? Tæller det ikke, når man ser på, hvad der skal ske med Indre Nørrebro?

Problemet er, at det giver kun for alvor mening, og den ret idiotiske, nej, det vil jeg ikke sige, »meningsløse« er et bedre udtryk, handling, man er ved at foretage, fordi selvfølgelig er 40 boliger ikke afgørende for byens boligpolitik. Hvis man ser de ting, der ellers skal afvikles på Indre Nørrebro eller på Nørrebro i øjeblikket, virker det som om bystyret, flertallet herinde med Socialdemokratiet i spidsen har valgt at føre krig mod det alternative, mod de forskellige alternative ting, der foregår på Nørrebro. Folkets Park – der skal bygges boliger. Ungdomshuset – det skal væk. »Have på en Nat« – det skal fjernes

De fællestræk, der er ved det, er, at det er noget, folk selv har taget initiativ til, hvor man selv organiserer tingene, organiserer aktiviteterne. Det er selvbestemte steder, som åbenbart ikke falder ind i bystyrets flertals visioner for Nørrebro, for byen.

Vi synes, det er trist, at man åbenbart vælger en konfrontation med det alternative, med det folk selv organiserer, med det der ikke er strømlinet. At man åbenbart har valgt denne valgperiode til at få afviklet det hele på én gang.

Vi synes, det er trist, at en overborgmester, hvis indtryk, hvis væremåde garanteret, jeg har aldrig oplevet den tidligere, af alle berømmes som venlig, forhandlingsivrig, imødekommende i forhold til tidligere overborgmester Weidekamp, men hvor det, man gør ved at føre krig mod det alternative, er at gennemføre de ting, som en Egon Weidekamp aldrig kunne få opbakning til, som han ikke kunne få igennem.

De ting, der blev kæmpet igennem i 1980'erne, muligheden, rummet for at organisere ting selv, skal åbenbart knægtes nu. Vi synes, det er synd, og vi synes, det er synd, at et projekt som »Have på en Nat«, der er meget fornuftigt, der er selvbygget, som ikke har kostet vold-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

somt mange penge, og som kunne give, hvis man fortsatte det økologiske projekt, nogle spændende impulser til et Nørrebro i udvikling, åbenbart skal fjernes.

Det ville være rart, hvis man overvejede beslutningen bare én gang til.

Ole Hentzen (C): Mikkel Warming efterlyser, om det ikke gjorde indtryk. Jo, det vil jeg gerne sige, det gjorde det. Det havde mindst samme vægt, som da vi havde deputationerne vedrørende Folkets Park.

Når nu Mikkel Warming skal holde denne brandtale andre steder, så synes jeg, han mangler et enkelt element, som jeg beder ham om at tage med ind i sin tale, når han remser alle lyksalighederne op. Det er, at de får jo også et parkeringshus på Åboulevard, og det er også på Nørrebro.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er bare ikke på dagsordenen i aften.

Jens Johansen (F): Jeg skal gøre det meget kort; der er heller ikke så mange tilhørere, der ville kunne høre på en eventuel brandtale.

Jeg vil bare sige, at SF synes, at det her er en meget dårlig idé, og at det er en meget dårlig beslutning, og at det kommer til at svie til jer, at I tager den slags dårlige beslutninger.

Vi er imod, og vi agter at stemme imod, og vi ønsker sagen til afstemning.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 15.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

---

66) 288/99

*Indstilling om redegørelse om bortfald af lokalplanforslag for Torveporten.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

67) 290/99

Indstilling om, at billboards tillades som midlertidig foranstaltning på byggepladshegn og lignende på offentlige vejarealer i Københavns Kommune mod betaling af afgift for råden over vejareal.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 16.

For stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: O, V, C og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

---

68) 289/99

Indstilling om overførsel af budgetbeløb for 1999 fra Plandirektoratet til Byggedirektoratet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

69) 309/99

Indstilling om at Vesterbro Byfornyelsescenters årlige driftsunderskud hæves fra 4,2 mill. kr. til 5,0 mill. kr. med en årlig indeksering med inflationsraten i årene fremover.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

70) 277/99

Indstilling om godkendelse af "Københavnerens grønne regnskab 1998".

(Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil gøre det kort i betragtning af det tidspunkt, vi er nået til, og sige, at jeg synes, det er rigtig godt, vi er kommet så godt i gang med de grønne regnskaber, og det er et flot stykke arbejde, forvaltningen har lavet.

Det viser, at det faktisk går rigtig godt på en hel del områder, og det kan vi glæde os over, men også at der er problemer på nogle områder. Bl.a. går det ikke længere så godt med vores reduktion af CO₂-udslippet på grund af bl.a. trafik og affald, og vores reduktion af vandforbruget er heller ikke så god, som vi kunne håbe på, og så god som den udvikling, vi har set i årene før.

Det her hænger også sammen med kommunens regnskab, som vi behandlede under punkt 3. Her vil jeg kort nævne, at det har Miljø- og Forsyningsudvalget diskuteret, og vi mener, at en af de ting, vi kan gøre ud over at lave et grønt regnskab for kommunen, er, at så bør vi også lave et grønt budget.

Derfor har vi på vores sidste møde besluttet, at vores forvaltning i samarbejde med Økonomiforvaltningen skal gå ind i arbejdet for at lave et grønt budget. Vi har været enige om, at det bedste ville være, hvis det bliver integreret med kommunens egentlige budget, så alle forvaltninger kommer til at lave miljøhandlingsplaner og grønne budgetter.

Realistisk set regner vi ikke med, at det her kan nås før budget 2001, fordi det skal meldes ud sammen med de budgetrammer, som vi melder ud sidst i november måned, når Økonomiudvalget har truffet beslutning om indkaldelsescirkulæret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. juni 1999

Men det er altså en af de måder, vi mener, vi kan komme videre på, og der håber vi på et positivt samarbejde fra de andre udvalg.

Hamid El Mousti (A): Jeg fik pålæg om at fatte mig i korthed, og jeg skal nok prøve på det, Lars. Jeg tror, det er fordi det skal slutte om lidt, eller hvad.

Jeg mener også, at det grønne regnskab er et godt stykke arbejde. Det viser, at Københavns Kommune er på rette vej, i alt fald til, at vi lever op til den såkaldte Europamiljøhovedstaden.

Jeg kunne ønske mig, at det stykke arbejde bliver oversat til engelsk, således at de andre lande rundt omkring kan rekvirere det, så kan de tage os som eksempel.

En anden ting, jeg også godt kunne tænke mig, var, at hr. og fru Jensen også bliver klar over, at københavnere gør noget for sagen. Jeg bliver helt misundelig på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, der annoncerer på de søjler, vi har rundt omkring i København. Det kunne vi også gøre og gøre opmærksom på vores grønne regnskab.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det med søjlerne rundt i byen er der en aftale om mellem kommunen og det selskab, der forestår det pågældende byudstyr. Det går på tur forvaltningerne imellem, og der er også plads til, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen jævnligt kan anvende de pågældende søjler.

Indstillingen blev godkendt.

---

71) 225/99

Indstilling om forslag til nye regler for afregning af egenproducenter af el, samt at de nye regler allerede indføres med virkning fra den 1. januar 1999.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Hamid El Mousti (A): Det er således, at EU har bestemt, at vi skal liberalisere elproduktionen her i Danmark og i hele Europa. Derfor er det vigtigt, at Københavns Belysningsvæsen er så konkurrencedygtigt som overhovedet muligt. Jeg vil faktisk anbefale, at man vedtager det forslag.

Indstillingen blev godkendt.

---

72) 256/99

Indstilling om kapitalbevilling på 1,8 mill. kr., fordelt på 0,8 mill. kr. i 1999 og 1,0 mill. kr. i 2000, til iværksættelse af forprojektering af deponeringsanlæg på Kalvebod Miljøcenter (KMC) samt flytning af gang- og cykelsti.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

Indstillingen blev godkendt.

---

73) 257/99

*Indstilling om godkendelse af 2 projekter om fjernvarmeledninger til områderne Birkevang og Utterslev, samt at der gives en kapitalbevilling på 17,8 mill. hertil.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

74) 258/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 7,0 mill. til renovering af trykledningen Brokilde-Marbjerg samt anlæg af veje på Brokilde og Marbjerg kildepladser.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

75) 259/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 6,0 mill. kr. til etablering af en ny reduktionsstation for højtryksdamp på H.C. Ørsted Værket.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

76) 276/99

*Indstilling om sikring af områder med særlige drikkevandsinteresser i Københavns Kommune.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

77) 301/99

*Indstilling om tilføjelse om brug af gas i "Miljøorienteret byfornyelse og nybyggeri".
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

Indstillingen blev godkendt.

---

78) 304/99

Indstilling om kapitalbevilling på 6,6 mill. kr. til flytning af genbrugsstationen Verm-landsgade 5-7.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

79) 238/99

Anmodning fra Kaja Jacobsen om tilladelse til at udtræde som suppleant i bestyrelsen for CTR, som suppleant i bestyrelsen for Amagerforbrænding I/S, som suppleant i bestyrelsen for Vestforbrænding I/S, som suppleant i bestyrelsen for Kommunekemi A/S, som suppleant i bestyrelsen for I/S Storkøbenhavns Modtagestation for Olie- og Kemikalieaffald (SMOKA) og som suppleant i bestyrelsen for Lynettefællesskabet I/S, samt meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Charlotte Wieth Klitgaard indtræder som ny suppleant i samtlige hverv i stedet for Kaja Jacobsen.

Anmodningen blev imødekommet og meddelelsen taget til efterretning.

---

80) 239/99

Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Kaja Jacobsen indtræder som nyt medlem af Valgbestyrelsen i stedet for Jens Johansen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så skal jeg sige, at jeg har modtaget en henvendelse fra 7 medlemmer, der foreslår, at mødet afbrydes kl. 23.00. Hvis der skal tages stilling til det, så er det hensigtsmæssigt, at man gør det på nuværende tidspunkt. Jeg skal spørge, om der ønskes afstemning om dette forslag om at afbryde mødet? (*Ophold*). Det gør der ... (*Afbrydelse*) Det er Jens Johansen, F, Jens Kjær Christensen, B, Lars Rimfalk Jensen, B, Preben Møller Hansen, P, A. Benhaddou, D, Martin Geertsen, V, og Louise Frevert, O.

Der er ønsket afstemning om, hvorvidt mødet skal afsluttes kl. 23.00, det vil efter mit ur sige nu, eller om man skal køre igennem i aften. Vi stemmer om, hvorvidt mødet skal afsluttes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. juni 1999**

---

kl. 23.00. Bliver det vedtaget, slutter mødet nu. Hvis det bliver forkastet, så kører vi igennem, indtil et nyt forslag måtte blive stillet.

Medlemmerne af O, V, F, B og Ø stillede forslag om, at mødet blev afbrudt kl. 23.00.

Forslaget blev godkendt med 30 stemmer imod 17.

Før stemte: Lubna Elahi (A), F, Ø, O, V (med undtagelse af Leslie Arentoft), B, P, L og D.

Imod stemte: A (med undtagelse af Lubna Elahi) og C

Undlod at stemme: Leslie Arentoft (V).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mødet er derefter afbrudt, og det fortsætter igen i morgen kl. 16.00. Jeg erindrer om, at der er indkaldt til ekstraordinært møde efter det ordinære møde i morgen.

Mødet blev afbrudt kl. 22.44
